

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-2679

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शकै/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
संस्कृतगीता भाषासूच्य	द्वितीय पाठ्य	पुष्पा	पूर्ण	-	5 12	64	संस्कृत लिपि	कागज	13	46		

अंकटगिरि महत्स्य वराहपुराणान्तरगतम्

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीगुरुर्त्तये नमः ॥ श्रीमतेश्वराहाय नमस्तस्मै वसुंधरा उद्यतायै ॥
 येन पातालाद्वासाथं सर्वदेहिनां ॥ १ ॥ मुनय उचुः ॥ भगवन्सतसर्वतवेदव्यासकृपानिधे विद्मोः स्तुतेषु सर्वेषु स्वयं
 व्यक्तस्थलेषु च २ यत्र विद्मोरतिश्रीतिर्यत्र सिध्यति सिद्धयः प्रत्यद्रुतंचचारिभ्यं यत्र विद्मोः प्रवर्तते ३ मुन
 य्याणां च सततं यत्र सिद्धिर्न वेध्रवं श्रवणानंदजननादृतांतं यस्य वा भवेत् ४ अस्माकं ब्रह्मिण्यष्टौ चाश्रोतव्यं नान
 शिष्यते इति पृष्ठस्तदास्ततस्तपोध्यानसमाधिमान् ५ व्याह्वामूर्त्तमात्रं तु प्रोवाच मुनिसत्तमान् सत उवाच
 अहोऽष्टमपूर्वं च कौतुकं भवतामहे ६ ममापि वांछामहती वक्तुं तनुवदामिवः ॥ शृणुध्वं मुनयो मूयंसावधान
 तया सिद्धं ७ कीजारसेषु सक्तस्पर्हरेः कीजसमन्वितं विविधैस्तस्य चारित्र्यैस्ते तं सर्वसिद्धिदं ८ सर्वैश्वर्य
 प्रदं नृणां सर्वाश्रयं समन्वितं पुण्यं पवित्रमायुष्यं सर्वमंगलकारकं ९ वराहकल्पे दृतांतं शेषाचलसमा
 श्रयं पुरा हि सागरेः सर्वदेकीभूते माहात्म्ये १० कल्पादौ भगवान्विष्णुर्वटपत्रसमाश्रयः महर्लोकं समाश्रि
 त्य तिष्ठंतं जलसंल्लवं ११ विचिंत्य युगसाहस्रं जलावस्थानमद्भुतं यथा पूर्वं जगत्सृष्टुमुद्युक्तः सर्वशक्तिमान्
 १२ सर्वस्य धाता प्रवरो महात्मा सर्वात्मकः सर्वजगत्स्वरूपः सर्वेश्वरः सर्वविधानयज्ञंचकार बुद्ध्या करुणां बुजा
 शः १३ इतीरितास्ते मुनयस्तदानीं सविस्मयोऽकुलहृदंबुजाशाः स्तनमहांतं मुनिसंघं सेवितं तमब्रुवन् येदं विदं वीर
 षं १४ मुनय उचुः ॥ अतानां गतज्ञानप्रकाशितहृदंबुज उद्योगानंतरं विष्णुः कृतवान्किं रमापतिः १५

कीदृशः प्रलयः कल्पः सगेवैकीदृशः पुनः एतावद्वाजलं कस्मादागतं वदसुब्रत १६ कुत्र वा धरणीया तगिर
 यो वामहो नृताः तत्सर्वं शंस भगवन् श्रोतुं कौतूहलं हि नः १७ इति पृष्ठः पुनः प्राह तपो ध्यान समाधिमान् सुत उवाच
 मुनयः श्रूयतां पूर्वसंग्रहेण तपो धनाः १८ चतुर्युगसहस्राणि प्रमाणं दिवसस्य च निशायास्तावदेवास्य निर्दिष्टः स
 मयो विधेः १९ दिना वसान समये ब्रह्मणो भगवाद्ब्रुविः सहस्ररश्मिस्तपति त्रिमूर्त्यास्तत्र लोचनः २० वसुस्यग्निं
 महाघोरं धर्मदीधितिं श्रुभिः कतिचिद्दसराण्येव दृष्टिर्नैव भवेत्तदा २१ भर्लोकवासिनः सर्वमुनयश्च तपो ध
 नाः वसेयुः सत्यलोकं हि यावद्ब्रह्म निशातदा २२ वनानि पर्वताश्चापि दग्धाः कालाग्निना तदा भस्मीभूता भव
 त्येव वायुः सर्वात्मको महान् २३ हाय नाः कतिचिद्वा विपश्चान्मेघावलाहकाः सृताकारास्तजं त्येव तोय
 धराः समंततः २४ सततं वसरा नेवं कतिचित्तु निशामुखे द्रवीभूता माहाभ्रमिपातालतलगा मिनी २५ सा
 गराः सप्त चान्योन्यं भवेयुः संगतास्तदा महलोकं समाश्रित्य तिष्ठत्येकोदकं तदा २६ तथैव युगसाहस्रं ब्रह्म
 णः शर्वरी भवेत् निशावसाने गोविंदः सृष्टिस्थित्यंतकारकः २७ चतुर्मुखश्चिवाश्च त्पुंभूमेरुद्वरणं हरिः
 कर्तुं कामस्तदा विप्रावटपत्रतले स्थितः श्वेतवाराहदेहं च सर्वयज्ञमुयं शिवं अतिभीमं महारोद्रमासाघतर
 सा तदा २८ प्रविश्य जलमध्ये लुप्तो भयामास वै तदा सवर्तमेघनिर्घातबंहितं च मुहुर्मुहुः २९ प्रविवेश मा
 हापोत्री पातालं जलप्ररितं अन्विषयामास तदारसातलमशेषतः ३० अत्र युद्धं माहायारं हरं व्याध स मा
 भयं अभूतभूतपूर्वं चतुर्मुखं रोमहर्षणं ३१ चिरकालं च बाहुभ्यां मलयुद्धमवर्तत ततः क्रुद्धो माहापोत्री दंष्ट्राग्रेण वसुंधरां ३२

२ दिधातपाटयामासमेरुतुल्यमहोत्तमं तद्रक्तसंलवेनैवतज्जलरक्तमावभो ३४ तदष्टामुनयः सर्वजन्तो
 कनिवाशिनः महज्जलमिदंरक्ततदद्भुतमिदंनुके ३५ इत्याश्चर्यविलोकाश्वाः समाधिध्यानयोगतः
 ज्ञात्वाश्वेतवराहस्यप्रभावंसुनयोस्तुवन ३६ तत्रश्वेतवराहश्चपातालतलगाभिनी वंष्टाग्रेणसतांभूमि
 सर्वसत्तसमाश्रया ३७ उधत्स्यतरसापोत्रीविशोभ्यचमहज्जलं निधायपादंगोपस्यभोगोपरिमाहाकिटिः ३
 जनलोकंसमाश्रित्यतस्तेष्वर्षतसन्निभः प्रत्यादयोदेवगणाः सिद्धाश्चपरमर्षयः ३९ अस्तुवन्वेदमंत्रे
 श्वस्तोत्रैश्चविविधैः परैः यवर्षुः पुष्पवर्षाणिननृतुः श्वास्थैः सारोगणाः ४० देवदुदुभ्योनेदुर्गणामु
 रजमर्दलाः देवावुचुः जयदेवमाहोपोत्रीजयभूमिधराच्युत ४१ हिरण्याक्षमाहारक्षोविदारणविचक्ष
 ण त्वमनादिरनंतश्चक्षतः परतरोनहि ४२ त्वमेवसृष्टिकालोपिविधिर्नत्वाचतुर्मुखः सजस्येतज्जगत्स
 र्वव्यासिविद्युसमंततः ४३ कालाग्निरद्रूपीचकल्यांतेसर्वजंतुषु अंतर्धामिभवांस्तेवसर्वकर्तृत्वमेवहि
 ४४ निष्कृष्टं ब्रह्मणोरूपं न जानंति सुरास्तव प्रसीदभद्रे भगवन्भूमिं स्थापय पूर्ववत् ४५ सर्वप्राणि
 निवासार्थमब्रुवन्विबुधागणाः ७ इति श्रीवराहपुराणे व्यंकटगिरिमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः १ ७ ७ ७
 सतउवाच ततः श्वेतवराहश्चस्थापयिच्छाधरांतदा विभज्यसागरात्सप्तलोकान्सप्तच पूर्ववत् १ चतुर्मु
 खं समाहूय सज पूर्वयथाजगत् इत्थवाचेमाहाक्रौडः सर्वयज्ञमयो हरिः २ सत्यचक्रैजगद्वातायथा पूर्वम
 कल्पयत् धरावाहकदेवोपिलोकांनुग्रहकास्यया ३ भूमौस्थातुं स्थलं दिव्यं बुध्यानिश्चितमाधवः गरुडं त्रे
 षयामास गिरिमानेतुभ्रुतं ४ वेन ते यमाहास ह्यगच्छन्तं त्रिकेतनं गत्वा तु परमं धाम कीडाचलमिहानय ५ राम

सर्वोन्मारीषदांश्चापिविष्वक्सेनसुखान्मुगान् इत्थं चो गच्छेत्साक्षात्सुपातविहायसं ६ गतेतु गच्छेत्तस्मिन्नेतुं पर्वतो
 तमं पोत्रीसुपीहरिर्भूमिं स्थापयित्वा तु पूर्ववत् ७ पश्चां भूमिं परिभ्रम्य गोनमीतीरमागतः तस्यास्तुदक्षिणे भागे ष
 ष्ठियोजनदूरतः ८ पूर्वाध्वेः पश्चिमेयामपंच भूमिर्नैर्धुते देशे पुष्पजनाकीर्णं गच्छन्मत्स्यास्तथोत्तर ९ आगत्य त
 स्त्रोदेवोपि गरुडागमनोत्सुखः वेन तेयः परं धाम गच्छात्तत्र ददर्श १० अलंकृतमेमेयं च सर्वरत्नमयं गिरिं हिरण्य
 यं महाभ्रं गंधं चोपनिषदात्सकं ११ पुत्रागचंपकाशकतालहंतालशोभितं सरद्रुममुखैर्वक्षैरभ्यैः कांचनरूप
 कैः १२ शोभितं क्षीरसंघैश्च शुक्लकोकिलहंसकैः श्रवणानंदजननं मधुरालापसंभ्रमैः १३ मल्लिकामालती
 जालीनं घावर्त्तदिभिरुत्तथा लताभिः पुष्पिता आभिरिदिव्यसौरभं शागलिभिः १४ सिंहशार्ङ्गलक्ष्मणं क्रोडमातंगचा
 मरैः शोभितं किन्नराभिश्च गायकिचरपद्भिः १५ अनेकमिर्स्तराकीर्णं मनसा ल्लादकारकं मुक्तैर्नित्यैः कामरूपै
 र्दिव्यरूपैश्च शोभितं १६ नारायणो गिरिर्नाम पूजादिपरमेष्ठिनः योजनत्रयविस्तीर्णं त्रिंशद्योजनमायतं १७
 शेषाकारं हरेः शेषं शेषिणं सर्वदेहिनां एवं रूपं गिरिश्चैव संघदेशे निधायतं १८ परिवारे रूपेन भ्रमवर्गे परिचा
 रकैः आजगाम माहावेगाद्गरुडः कांचनप्रभः १९ ततश्च संभ्रमो वायु रुद्रश्च विहायसि पुन्यचक्षुःस्ततः सूर्यको
 टिरुद्भूतो बभौ २० तेजः किंचित्ततः श्रीमानागतो विष्णुवाहनः आगतं गच्छेत्तं वीक्ष्य स्थापयेत्तत्पुण्येभ्यः २१ इत्थं
 वाचहरिः सापि स्थापयामास तंतथा ततो गिरिं चेतपोत्रीमुदमाया हरिस्तदा २२ स्वामी पुष्करिणीतीरे पश्चि
 मे पुष्पकानने विमले विमले दिव्ये कोटि सूर्यसमुप्रभे २३ अर्केनैरत्नरवचिते गोपुरा मुत शोभिते रत्नस्तंभशोभायै
 ते श्रीमहाभूमिमुत्तरे २४ वाचमगोचरे सर्वनयनानंदकारके मध्ये विमाने पद्मक्षः श्रीनिवासः परासरः २५ अतिष्ठ देवदेवोपिशंख
 चक्रगदाधरः २६॥ इति श्रीवराहपुराणे व्यंकटगिरिमाहात्म्ये द्वितीयोऽध्यायः २ ७ ७ ७ ७ सतउवाच

- तत्र देवाः सगंधर्वा ब्रह्माधामुनयोऽपि च आजमुर्लोकपालाश्च शंकरः पार्वती प्रभुः १ वसवः सप्त ऋषयो रुद्रादित्या
 मरुद्गणाः तुष्टुवुश्च हवीकेशं वासुदेवं जगत्प्रभुं २ जयलक्ष्मीशं लोकेशं जयश्रमिधरां श्रुतं जयविष्णो हिरण्यं शविध्वं
 सनविचक्षणं ३ दंष्ट्राकरालवदनं भुक्रुदीकुटिलक्षणं इदं भयं करं रूपमात्म्यं घोरदर्शनं ४ ज्वलदुग्धं भुजाने कयाश्च
 इयविराजितं दंष्ट्रानिर्व्यथिताः सर्वे सुराश्च परमर्षयः ५ अनुग्रहीष्व लोकं च त्रयात्रस्थीयतां गिरी बिभ्यंति मानुषाः स
 र्वे च दीयं रूपमद्भुतं ६ इक्ष्वावो द्विजहृदया भवेयुरदृष्टानराः देवतानां मनुष्याणां वासाथं बोधता धरा ७ तस्मान्मनु
 जरश्चाथं सौम्यं रूपं विधारय ध्यानयोगैश्च सत्कानामसत्कानां च कर्मसु ८ अस्माकं मनुजानां च स्त्रीभ्रातृणां तथैव च
 दृश्यस्त्वं वरदो भूया वसन्तित्यमिहैव भो ९ इत्युक्तस्तेः प्रसन्ना सा सौम्यरूपश्च लुर्भुजः श्रीभूमि सहितस्तस्मै पुंजरीकनि
 मेक्षणः १० शरसुर्गे भुवदनः सर्वोत्तरण भूषितः श्रीनिवासः सुरास्सर्वास्समाह्वये दमप्रवीत ११ वैकुण्ठासुरमोक्षे वयं कदा
 रव्यो न गतोत्तमः अत्रैव निवसा म्येवं श्रीभूमि सहितो ह्यहं १२ ददामि प्रार्थितानर्थान् मनुजेभ्यः सदा सुराः इत्युक्त्वा त्रिदशान्
 र्वान्ब्रह्मेन्द्रप्रमुखांस्तदा १३ यथाहं समुद्रात्पतत्रैवांतरधीयत देवाश्च मुनयः सर्वे प्रतिजग्मुस्त्वकालयान् १४ मुनय
 उचुः स्तुतपूर्वं गिरौ तस्मिन् स्वामी पुष्करिणी निवै प्रसंगात्कथिता सा धुकी दृशी मुनिसत्तम १५ सा तत्र तस्या महात्म्यं वक्तव्यं
 यत्तु यानघ स्तुत उवाच मुनयः श्रूयतां किंचिदुत्तरं सा वेधानतः १६ स्वामी पुष्करिणी रम्या सर्वपापहरा भुभो वैकुण्ठे
 भगवन्कीडावापि श्रीभूमि संमिता १७ अया कृतजलौघाच सुगंधा सुमनोहरा गंगादिस्वर्वातीर्थानां जन्मभूमिः भुभो
 दका १८ आनीता विष्णुना तेन कीडार्थं तत्र तिष्ठति विरजाश्चरजो दोषप्रमुखा घविनाशिनी १९ ऐहिकार्थप्रदानित्यं स्ना
 नमात्रेण सर्वदा दर्शनात्प्राप्तिना शाना स्मरणात् सर्वसिद्धिदा २० स्नानादिष्टप्रदो चेति किमु बलव्यमजसा तलस्तस्या
 स्तुमाहात्म्यं वक्तुं वेदोऽपि न प्रभुः २१ वेदेभ्यस्तस्मै पस्थामनुजा भाग्यशालिनः किंतु जानंति तस्याश्च वै भवं नैव मानुषाः २२

प्राकृतं जलवद्भातिमानुषाणामयंगिरिः तस्मात्तुल्यं भक्तिश्चमंदामुवति तद्गिरो २३ यस्य यस्य च या भक्तिस्तस्य
 सिद्धिश्च तावती स्वामीपुष्करिणीस्नानं सद्गुरोः पादसेवनं २४ एकादशी व्रतं चापि त्रयं तदुत्तमं दुर्लभं मानुषं नमदु
 र्लभं तत्त्वबोधनं २५ स्वामीपुष्करिणीस्नानं त्रयं तदुत्तमं यत्तु स्वामीसरः स्नानं माहायातकनाशनं २६ तच्चापि दृष्टं
 बहुधा नरकासुरसूदने प्रायश्चित्तप्रवृत्तानां नराणां सुलभा गतिः २७ स्वामीपुष्करिणीपुण्या तथा काम्यस्वरूपिणी व्यंक
 टाद्रेर्विशेषेण दर्शनाय च वर्तते २८ नित्यं नैमित्तिकं काम्यं प्रायश्चित्तं च तद्भवेत् विष्णोः कर्मणि पश्येति श्रुतिरेषा सनात
 नी २९ नैमित्तिकं च कुर्वत स्वामीपुष्करिणीजले संगवैकल्पदोषाश्च न स्युः स्वामीसरः स्ते ३० वासवादिषु काम्यं च दृष्ट
 मभ्युपदिश्यते बहुनेह किमुक्तेन धर्मादिकफलेषु च ३१ वांछावतां मनुष्याणां स्त्रीश्वश्राणां तथैव च सांगकर्मक्रियास
 ल्कनराणां च विशेषतः ३२ नान्या गतिर्व्यंकटाद्रेः सत्यं सत्यं वदाम्यहं ३३ इति श्रीवराहपुराणे व्यंकटगिरिमाहात्म्ये
 तृतीयोऽध्यायः ३ ७ ७ मुनय उचुः परावरत सर्वत सर्वभूतहिते रत मुनेस्तमा ह्यभाग किं चिच्छामि तद्दृष्टुं
 वराहरूपी भगवान्धरा मुधत्सु किंपुनः तदेव शैले शेषे द्रेव्यवसत्करुणावरः २ कालोतरे वा तत्रैव स्थितवा सर्वदा न किं
 अकरोद्दार्थां किंतु किंदत्तं कस्य वा त्विति ३ सत उवाच ब्रवीमि द्रोषं च भृशं ध्वं मुनि सत्तमाः आख्याय भवेत्तपोत्री त्व न ६
 मुज्जहार धरां यदा ४ तदा वानीयैर्कुं वा दत्तं लंगरुडेन वै कल्पादावेव भगवान्लीलारसमहोदधिः ५ विहरन् मया
 साईंदरिनिर्जरसानुषु प्रकाशश्च प्रकाशश्च तिलकस्येव सदा गिरो ६ यावत्कल्पं वसत्येव प्रोक्तं च परमेष्ठिना क
 दाचि सुप्यशीलानां दर्शनं याति स प्रभुः ७ कल्पे कल्पे च धरणी मुष्टे त्येव मेव हि श्वेतवाराहरूपेण धरणी चो ४२३
 चतायतः ८ श्वेतवाराहरूपसंस्थाख्यातं मुनयोद्यतं साधनां च यदा बाधा धैर्यश्चाप्यवसीदति ९ यदा त्वधर्मा
 यधिको दुष्टास्तु नितरां यदा तदा कोत्तानुरूपेण नरदेवानुरूपतः १० सत्यकस्मान्महाविष्णुः सहरस्य हितांस्तदा ।

अधर्मसर्वमुत्सार्यसधर्मपालयत्यसौ ११ रक्षयेवहितायश्चवेदविधाप्रवर्तयन् स्वयंचसर्वभूतानां दृश्यस्तिष्ठति कु
 वचिन् १२ सर्वदाशेषशैलेन्द्रे विहरन्मया सह नित्यैमुक्तेभ्यश्चदेवैश्चकामरूपैश्चसंयुतः १३ तिष्ठत्येवसदा न
 स्मिच्चकटाख्येनगोतमे वैकुण्ठस्वर्गसुर्येभ्यः स्वर्गेहेभ्योधिकप्रियः १४ अयंभगवतो ह्यः पर्वतः पुण्यकाननः ।
 मंत्रसिद्धिस्तपःसिद्धिर्यस्यसिद्धिस्तथैवच १५ काम्यस्यकर्मणःसिद्धिरेवमन्याश्चसिद्धयः भवंत्यत्रनराणांचनच
 विघ्नालयो भवेत् १६ अत्येनंतपसाश्रीष्टंसेव्यस्तस्मिन्निरोधने सर्वतीर्थनिसततंपुण्यान्यत्रैवसंतिहि १७ यएनंसेव
 तेनित्यंश्रद्धाभक्तिसंमन्वितः ज्ञानाथज्ञानमाप्नोतिद्रव्याथकनकंबुधु १८ पुत्राथपुत्रमाप्नोतिनृपोराज्यंचविं
 दति व्यंगश्चसांगंरूपंचपशुंधान्यंचविंदति १९ ययंकामयतेमर्त्यसंतमाप्नोतिसर्वथा चिंतितस्यचसिध्यातुचिं
 तामणिमिमंजगुः २० केचिज्ञानप्रदज्ञाचज्ञानाद्रिमितितंविदुः सर्वतीर्थप्रदज्ञाचतीर्थद्रिमितितंजगुः २१ पु
 ष्कराणांचबाहुल्यागिरावस्मिन्सरस्युत पुष्कराद्रिप्रशंसन्तिननयः सप्तदर्शनाः २२ गिरावस्मिन्स्तपस्तेपे
 धर्मेपिस्वाभिवृद्धये तस्मादाहुवषाद्रितंमुनयोवेदपारगाः २३ सातकुंभस्वरूपत्वात्कनकाद्रिंचतविदुः द्वि
 जोनारायणः कश्चित्तपःछत्रामहसुरा २४ ऐच्छदृश्यस्वनाम्नाचव्यपशोदैसुरारितः वैकुण्ठादागतत्वेनवैकुण्ठाद्रि
 रितिसूतः २५ हिरण्याक्षविनाशायप्रदहानुग्रहायच नारसिंहाद्यतिर्जज्ञेयस्मादस्मात्स्वयंहरिः २६ सिंहाच
 लमितिप्राहुस्तस्मादेवंमुनीश्वराः अंजनाचनयः छत्राहनुमंतं व्यजायत २७ तदादेवंसमागत्यदेवंसाहाय्यका
 रकं यस्मात्पुत्रमस्ततासौजगुस्तस्मादमुं गिरिं २८ अंजनाद्रिवराहाद्रिवराहक्षेत्रममृतः नीलस्यवानरेन्दुस्यय

स्मान्नित्यं च संस्थितिः २९ तस्मान्नीलगिरिर्नाम वदं त्येवं महर्षयः वकारो मृतबीजं तु कटं त्रयां उमेव च ३० अमृतैश्च
 र्यसद्यः स्यान्न कटादिरिति स्मृतः अयं कटाचिद्देवान्यं श्रीनिवास इवावभौ ३१ श्रीनिवासगिरिं प्राहुः कंठपुरवासि
 नस्तदा देवा दिवौकसः आनंदादिरिति प्राहुर्वैकुण्ठपुरवासिनः ३२ प्राहुर्भगवतः श्रीजगत्पुरुषात्तुल्यधामसुरः श्री
 प्रदत्तास्त्रियोवासा छद्मशल्याच्च योगतः ३३ रुद्रा श्रीशैल इत्येतन्नुवास्मिंश्च गिरो वरे बहूनि चास्य नामानि युगमेदा
 न्तंति हि ३४ यावत्सोक्ता भगवतः कल्याणगुणराशयः तावन्तोस्य गिरेस्तियुगाः परमपावनाः ३५ अस्य व्यंकटेशो
 लस्य माहात्म्यं यावदस्ति हि तावद्वक्तुं चक्षुःस्तेन समर्थं भवतु मुखः ३६ षण्मुखश्च सहस्राक्षः प्रणीदेवाः परे किमु
 श्रुत्वा तु चैवं परं मुनयो हृष्टमानसाः ३७ न तस्मिन्माययुस्तेऽपि भयं भवणकौलुकात् ३८ ७ इति श्रीवराहपु
 ष्यंकटगिरिमाहात्म्ये चतुर्थोऽध्यायः ४ ७ ७ सत उवाच गिरो तस्मिन्सतं तेन व्यंकटेशेन तद्दृष्ट्वा इत्युक्तं यत्तु युष्मा
 न्निस्तु किंचिद्देवसिन्धुः ९ मायिना सर्वशक्तेन लीलापरवशेन च लसं वक्तुमशेषेण केन शक्यं तपोधनाः २ सकटाश्च
 महामायिविद्वेशं च धारयन् गिरावुत्तरादिभागे च चारुभया सह ३ तत्र केचिन्माहाभाग मुनयस्तत्तद्दर्शनाः गिरे
 रस्य च माहात्म्यं श्रुतवन्तस्तपोधनाः ४ अयं गिरिर्महापुण्यः सर्वसत्त्वसमाश्रयः निर्बाधः फलमूलाप्यः सर्ववृक्षस
 मन्वितः ५ नानाप्रसवणोपेतो याज्ञिकैश्च महारहैः अत्रैस्तापसयोग्यैश्च पादपैरपि संकुलः ६ नयानानंदजन
 नो हृदयात्कादकारवः अस्मान्नित्यः सर्वदा वासः कर्तव्योऽत्र माहागिरौ ७ इति त्रिभिस्त्रिंशत्पुनसा तत्रागत्य तपोधनाः
 चक्रुर्ग्रंथं यथाशास्त्रं विष्णुमुद्दिश्य वाग्यतः ८ तौ पि मीरीक्ष्यासा र्द्धं यज्ञवाटमुपागमन् सुवर्णचित्रितं वस्त्रं वसानः
 शुभं दर्शनं ९ सोऽस्तीषश्च करेणैव वामेन धूरिकादयन् तांबूलेन भुवि स्निग्धं मंदस्मितमुखं बभूव १० मृगोऽहमदगं
 धनं लुब्धं तदिच्छुः पुं उरीकविशालाक्षः कंबुग्रीवो माहापुनः ११ जगन्मोहनसौंदर्यः साक्षात्कंदर्पसन्निभः हेमयज्ञो

पवीतांगो कोमलांगो मनोहरः १२ प्रविवेश सभामग्निमध्यायुंदेमहामनाः दृक्कायमुनयः सर्वपुंडरीकनिभेषणं १३
 वेद्यावेधधारयंतिलीलांबुजकरोंबुजा तप्तहाटकसंकाशांपंकजोदरसंप्रभा १४ हरिद्रांतसमानाभांदधानांकुटि
 लालकान् शरसुणेदुवदनांतांबलेनमनोहरां १५ कर्णोत्तिनेत्रयुगलांघ्रिउर्वितरतिप्रभा अभ्रतश्वसौंदर्योसीक्षा
 लक्ष्मीमिवस्थितां १६ दृक्कालमुनयः सर्वविस्मयोस्तुल्लोचनाः क्रौंसोराजसुतस्त्वेषः पृथिवीभोक्तुमर्हति १७ द्वा
 त्रिंशल्लक्ष्णोपेतः साक्षाद्रामश्वापरः किमर्थमागतस्तंतुपृष्ठमइतिचाब्रुवन् १८ आवासः कुञ्जतेमाताकोबानेजन
 कः सुतः नामधेयंचकिंवातेभूहिराजत्रशेषतः १९ मायावीडवाचः नाहंराजावापिप्रोवाकाचिज्जातिभ्रवेनमे न
 चमातानचपितानचवासभ्रकुञ्चित २० सर्वावासः सर्वमक्षः सर्वगः सर्वरूपधृक् निर्मानिर्गुणश्चाहंयुष्मा
 न्द्रुमेहागतः २१ नवंतस्तपुसाश्रेष्ठाः वेदवेदांगधारगाः वदंतोदुंबरीसर्वविष्टितांचैववाससां २२ स्पृष्टोणानंक
 थंतत्रसंभवेमुनयोमलाः अएवमादिप्रियापालोपृष्ठवान्यस्तसैसदि २३ मुनयस्तेयसंभयवृथाकालस्तुगच्छ
 नि इतितेत्तरिताः सर्वेसमिद्धेजातवेदसि २४ पुष्पगंधंवपायागंचक्रुः शास्त्रोक्तमार्गतः स्तोपिवेगात्तत्रगत्वाशंखच
 क्रुगदाधरः २५ श्रीवत्सवहो नित्यश्रीः सर्वाभरणभूषितः वषाजग्राहपाणिभ्याकोटिसूर्यसमप्रभः २६ तत्तत्तुमु
 नययः सर्वप्रभावास्तिमितेक्षणाः तत्सुस्तपोधनास्तत्रसणंभिरार्पिताइव २७ प्रीतोहमिति तान्सर्वानुत्क्रोदन्त्येव
 ब्रूवन् मुनयश्चतदाप्रीताः साक्षाद्विष्टुः समागतः २८ अस्माकंभग्यमुत्तुलंसफलंजीवितंचनः इतियोगक्रिया
 शेषंचक्रुः कौतुकसंभ्रमाः २९ एतत्सर्वममाख्यातंजाबालिमुनिनापुरा अन्यथकथितंतेनतच्चाहंकथयामि
 वः ३० पुरातुव्यंकटाधीशश्चचारंगिरिभूदनि सुकुमारोविशालाक्षः कोमलांगोमहाबलः ३१ दृष्टः कश्चिदिजो

दृष्टेन जर्जरिता दृष्टिः मंददृष्टिर्न गृह्णातुः शुद्धानामः परिपीडितः ३२ मार्गश्च यो वने तत्र कुत्रचिच्छैलमाश्रितः कचान्
 तोसिकोऽप्युशत ४४ विहाय मां ३३ इति जल्पन् भुक्कमुखकवजिकोऽथ ता लुकः पृष्ठेन कुमारं किमर्थमिह जल्पसि ३४
 न कश्चिदत्र मनुजः कोऽप्यन्यः कुत्र तिष्ठति इत्युक्तं प्राह च दृष्ट्वा तस्यासीनं नवानहं ३५ कथं गच्छाम्यहं तावदाश्रमं दूरतस्थितं ।
 शौचाचारक्रियाशक्तं रिक्तं बुधुर्विवर्जितं ३६ किमर्थं स्थापयत्यस्मिन् लोके मां दुर्बलं विधेः कुमारः प्राकृतं वृद्धं सोपहासमिदं वचः ३७
 तव विप्रशरीरं च जरितं पलितं तथा ३८ लंबेते पक्ष्मणी संचन च पश्यसि किंचन + एवं ब्रुवंतं तस्मिन् स्थितं निहंतुं कदयानिधिः ३९ + ४
 अतः परं च विप्रेन्द्र जीविते छातवास्ति किं ४० नवापूर्वोक्तवाक्यं तु सत्यं वा बद्धसुधन इत्युक्तं प्राह विप्रोऽपि नास्तीति जीविते मम ४१
 किंतु नित्यानि कर्माणि ज्योतिष्टोममुखानि च नावुष्णानि देवानामृणी कथमहंपुनः ४२ तस्यामिदेहं चित्तेति सत्यमेतद्भवेति
 इत्युक्तं प्राह तं विप्रं गृह्णाणे मं करं मम ४३ सोऽपि जग्राह तं शीघ्रं नैतेन जगाम ह किंचित्प्रसवणं दिव्यं कुमारः प्राह तं द्विजं ४४
 स्नानं कुर्वन्न गच्छावस्तवाश्रमपदं पुनः इत्युक्तो ब्राह्मणस्तत्र निमज्ज पुनरस्थितः ४५ अत्र दभत पूर्वश्व कुमारः षोडशाब्दिकः ।
 कुमारोऽपि सहस्राक्षः सहस्रवदनो भवत् ४६ सहस्रमृद्धविश्वात्मा सहस्रमुजमंडितः तत्र देवाः समाजमुत्तमकाशे विस्मिताः
 पुनः ४७ पुष्पदृष्टिर्न हत्यासीद्देवदुर्दमस्तदा नेदुः सर्वे पितृदेवा लुप्युस्तोत्रसत्तमेः ४८ देवः प्राह द्विजवृद्धं कुरु
 कर्माणि सर्वतः कर्मानुष्ठानं सिध्यथ धनं दत्तं चेतव्यं ४९ इत्युक्त्वा तं द्विजं तत्रैवांतरधीयतां संश्रयदेव
 ताः सर्वोऽप्राचुर्वाक्यमिदं तदा ५० अयं वृद्धः कुमारो भूयस्मान् स्मादियं नदी कुमारधारका चेति लोके रयतिंग
 निष्यति ५१ त्रिकालमत्र यः स्नाति त्रिमासं विजितेन्द्रियः वली पलितमिर्मुक्तो वज्रकायो न वेन्नरः ५२ इत्युक्त्वा
 त्रिदशाः सर्वे जगुर्विस्मयमानसाः जाबालिनेति कथितं तदुक्तं नवतां मया ५३ इति श्रीव्यासकण्वे चमोऽध्यायः ५

सुत उवाच चाल्मीकिनामहर्षिण किंचिदुक्तं भूतं मया तदुच्यते मया यथं शृणु ध्ये मुनिसत्तमाः १ सकाश्यां सोमवंशियः शं
खनः पृथिवीपतिः अनेकदेशसहितं बहुविस्तारसंयुतं २ परंपरागतं राजवंशं चक्रं उपराक्रमः सकाशचिन्महाराजा लतपुण्यवि
पर्ययात् ३ सामंत राजभिः सर्वैर्दत्तं राजो महीपतिः तस्माद्गच्छीसमायुक्तो काश्या निर्गत्य दुःखितः ४ दक्षिणां दिशमासाद्य
रामसेतुं दर्शयत् तत्र स्नात्वा कानैः पश्चाद् राजगाममहीतदा ५ सुवर्णमुखरी तत्र स्नात्वा तन्मोक्षं तूतीरतः पद्मससरसमाभित्य स्नानं
चकार सः ६ नित्यं च विधिवत् स्नानं वसदुःखपीडितः राज्याद्गच्छो वनेवासः स्वामित्वं च हतं परः ७ पराधीनमहादुःखं मरणं दातारि
च्यते भवितो जीवने कस्मात्कृत्वा गच्छामि कागतिः ८ इति शोकसंविष्टो निद्रावशमुपागतः अशरीरा जागृत् तदानीं शोपीडितं
ए माशुचस्वमहाबाहो यैर्यमालं व्यबुद्धि मन इतो नरे च दिग्भागे कोशमात्रं महामिरिः ९ व्यंकटाचल इत्येव प्रथितः पृथिवी
तले आपन्नकामे धनुर्यः शोकात्तानां सुरकुम्भः १० चिंतो मणिरिवा तानां तत्रास्तेकमलोपतिः निर्देतुकदयात्पूरेण भित्ताना
मिष्टदः सदाः ११ तत्रास्ते यमीनिकाचित फलपंकजमंडिता स्वामिपुष्करिणी त्वेव नाम तस्तु शुभोदको १२ तत्पश्चिम तटोश्चि
मामहावाल्मीकि शूथरः उनिष्टतत्र गच्छत्वं तं निरेकुटिकं कुरु १३ तत्र स्थित्वा त्रिसंध्यं तत्रैव स्नानमाचरन् तत्र स्थित्वा व्यंक
टेशं भावयित्वा च बुद्धितः १४ चतुर्भुजं शंखचक्रदधानं वरदं हरिं अभ्यर्चयं मासषड्द्वयं नियममास्थितः १५ निवसत्वं मु
हाबाहो स्वामित्वं प्राप्तं सिद्धं तच्छ्रावचनं तस्य गतशोकः प्रसन्नधीः १६ आसुरोहा गिरिः शृंगं पुण्यं परमपावेनं चंपकाशे
के पुनो गच्छत धात्री समन्वित १७ चंदनागरुहिंताल रत्नचंदनशृंगं चमरी मृगसाहस्रकं स्तरि मृगसेवितं १८ शृंगको
किल संनारमध्वं स्वनशोभितं एवं मनोहरं शृंगं ग्राह्यं कनकोत्तमं २० मृग्यामास तनीर्थं विचिन्वन् तत्र तत्र तु ददर्श सरसीं तत्र निर्म
लस्फटिकोपमां २१ तिलकाशे कपुंगा बाबकुलैश्च विभूषितां रंभोपवनसंवाद्यां रत्नराजीवशोभितां २२ मच्छकछपुसंवाद्यां
सीरस्थतरुशोभितां पुष्पितां भ्रमरोपेतां वहीणो हृष्टनादितां २३ तिलकैर्बज्रैश्च शृंगैश्च वरभुक्तुं मेस्तथा पुष्पितैः करधीरैश्च
नांडारैर्निचलैस्तथा २४ अशोकैः सप्तपुष्पैश्च केतके रतिमुक्तकैः अन्यैश्च विविधैर्वृक्षैः पुष्पितैश्च मनोहरैः २५ स्वामीपु
ष्करिणीं दृष्ट्वा प्रमुमोद महापुतिः छत्राकुटिरुत्तमनिवासमकराढ्यः २६ स्नानं निषेवनं कुर्वन् व्यंकटेशं समर्चयेत् प्रतीच
नियताहारो मासषड्द्वयं चर्तन् २७ ततः स्वामी सरमध्यादु इति कथं महापुते अनेकसूर्यसंकाशं नाजयन् दिशो दश २८ श्रीराम

दिव्याविमानंतत्रैवदेवदेवः श्रियः पतिः शंखचक्रगदापाणिश्रीभूमिसहितः परः २९ तत्रदेवाः समाजमुर्ब्रूमाद्यमुनयोपि च सिद्ध
 विधाधराश्चैव किं नराश्च दिशाधिपाः ३० वसवः सप्तमुनयः साध्वारुद्राः समागताः मेरीमृदंगवाद्यानिनेदुश्चाकाशवर्त्मनि ३१ गीत
 नृत्यं च वाद्यं च चक्रुः सर्वाश्च देवताः लुष्टुवुः परमोदारैर्वेदमंत्रैर्दिव्यौकसः ३२ ससंभ्रमं समुत्थाय शंखणः प्रणिपत्य च स्तुत्वाथ देवदेवा
 यव्यजिज्ञयद्विदं नृपः ३३ देवदेवजगन्नाथजगद्गणतत्सुर भवदत्तं क्रमायातं स्वामित्वं मम कैश्वर्य ३४ हतं राजभिराक्रम्य राज्या
 अष्टोस्मि भाग्यतः रक्ष मां कुरुणा सिंधोमहोदधिरजगत्पते ३५ न जाने ब्रतशीलं च नियमं वा जपादिकं दिव्यादृष्ट्या मया स्वामि
 न्नमो घं दर्शनं तव ३६ इत्युक्तः कालमेवाभो बभूवे तं श्रियः पतिः श्रीविहुरवाच आश्रुतुभ्यं मया दत्तं स्वामित्वं पूर्वमागतं ३७
 यस्मान्न वमाहावृत्तिः स्वामीपुष्करिणीजले येकेचन समागत्य स्नानं कुर्वन्ति सर्वदा ३८ स्वामीपुष्करिणीतीर्थे स्वामित्वं प्राप्य ते नरैः
 तेषां भ्रतानुपुण्येन स्वामित्वं तरतम्यतः ३९ अस्तु तेषां पराधीनभावतेशः कदाचन सङ्गच्छन्ती पादुकराज्यमकंटकं ४० सम
 स्तदेव देवानामित्युक्त्वा तदधीयत स्वामीपुष्करिणीशुद्धेरुत्तस्मिन्सरोवरे ४१ व्युत्पत्तिः कथिता पूर्वतीर्थानां स्वामिनीयतः स्वा
 मीपुष्करिणीप्रोक्ता तस्माद्दिपुरातनैः ४२ प्रोक्ते दानीं भगवता व्युत्पत्तिः स्वस्य संमता स्वामित्वाच्चैव तीर्थानां स्वामीपुष्करिणीति
 यिं ४३ अहो महत्तं तीर्थस्य दर्शनं पापनाशनं धन्यास्ते ते माहाभागा पुनर्द्विषयवासिनः ४४ इत्युक्त्वा त्रिदशाः सर्वे धनुः फलह
 दंबुजाः शंखनोपि माहाराजा सभाये स्फुल्लमानसः ४५ अवहृष्टगिरस्तस्माच्छनैर्दृशं जगाम ह तद्राज्यं वैरिणः सर्वपरस्य
 रजिगीषया ४६ मम राज्याभिदं राज्यं मम वात्सल्यपतायुधाः अन्योन्यसंहताः संतः परिक्षीणास्वजातिभिः ४७ मध्येस्माकं न प
 त्यामिराज्यं तस्य वत इवेत इति निश्चित्य मनुजोपरिताराजमिस्तदा ४८ दगोरावरीतीरदेशे शंखणं ददृशुर्नखः तव राज्यं
 माहाभाग तव दत्तं च राजभिः ४९ आगच्छ भुङ्क्ष्व राज्यायं स्वमित्युक्तं तैर्महीपतिः स्वकंदे शंखे यो राजा कां भोजं नाम तस्तदा ५०
 तेषि सर्वे च राजानः शंखणं च वरासने स्थापयित्वा जलेऽपूतैरुच्छिष्टैश्च ययुः पुमान् ५१ तेषि स्वदेशमासाद्य स्वमित्वं प्राप्य प्र
 र्ववत् व्यंकटेशप्रसादेन चक्राज्यमकंटकं ५२ तं रहस्यं तीर्थस्य मुनयः किंतपोधनाः ५३ इति श्रीवचनं पञ्चोऽध्यायः ६ ७ ७

सततुवाच वाल्मीकिनामहर्षीणाउक्तमुक्तंमयापितत् अन्यत्रतेनकथितंवक्ष्यतेश्रूयतांतथा १ मध्यदेशेद्विजःकश्चिदा
 त्मारामइतिश्रुतः माहकुलेप्रसूतश्चदेवब्राह्मणप्रजकः २ पिताचतस्यप्रथितःपथिव्यांब्राह्मणोत्तमः अत्यंतविदुः
 ७ कश्चवेदवेदांगपाश्र्गः ३ असायंपिथिनिश्चितेसर्वविदुःसुरिग्रहः पितर्यपरतेतस्यक्रमायातंधनंगतं ४ वृत्तिश्चशिथिला
 जाताप्रज्यतांचकुचचित् माहकुलेप्रसूतस्यममेयंदृष्टिरीदृशी ५ परिकीर्त्तयिष्येसर्वेषाममसर्वदा किंकुर्मःकुत्रग
 छामिइतिचिंतामहाबुधो भग्नःशूनैर्जगामाशुव्यंकदादेःसमीपकं आगत्यकापिलंतीर्थंकपिलेश्वरसंनिधौ ७ तत्रस्नात्वा
 तदारम्यंतीर्थनिंदशसप्तच क्रमेणस्नात्वापुनरेवास्त्रगिरिमुत्तमं ८ स्वानेनगतपापश्चचित्तनैर्मल्यसंयुतः अधित्यकाया
 मासीनंभ्रिंतशोकपरायणः ९ तस्मीपुत्रमुत्तमं ध्यानयोगपरायणं सनत्कुमारयोगीन्द्रं ददर्शज्वलनोपमं १० दृष्ट्वा
 माहायोगीवेत्तिसर्वमयंबुधः पृच्छाम्यनेहितंकिंचिदितिमत्ताप्रणम्यतं ११ निर्यादिवदुःखेनदुःखितःसर्वपापकृत
 त्मसहंशरणंप्राप्तस्त्वेष्टब्रह्मेहितं १२ इतिभ्रमोपपातासावष्टांगतस्यसंनिधौ सोपिध्यायंभिरंकालं व्याजहारमिता
 शरं १३ उत्तिष्ठवत्सकैरेषेष्टत्वाधीरंपुरावने पापमस्मिन्भवेत्यंकेतस्माच्छेचनिकिमुधा १४ पुरातुरानविप्राश्चप्रत्कह
 श्चप्रतिग्रहे सुखस्थितानांपीडाचक्षयानानाविधाकृता १५ किंचिकिंचिदिजेभ्योवादत्तं वित्तंननुत्तया गृहेक्षेत्रपशून्
 न्यवस्थामाभरणंतथा १६ अनाचाराःकृतास्तत्रनचा-रत्नवस्त्रया प्रणतोर्त्तिहरेर्विष्णोःप्रणतोर्भाषिदायिनी १७
 नक्षत्राभक्तिरेषाचकथंस्तैर्यमविष्यति तथाप्यस्तितवोपायोवचिंत्यंभृणुसादरं १८ इतिहृत्तामृतंभृत्त्वावचोऽथायत्न
 तांजलिः दुःखसागरमग्नस्यममयोतइवातवेत् १९ निधिर्यथानिधेनिनांरोगीणांवायथानिषक् आतपम्लानसंस्था
 नांयथादृष्टिस्तथातवोन् २० तथामयाभाग्यलेखादासस्त्वदयानिधिः रक्षमांपापिनंधोरंदययेक्षस्वचक्षुषा २१
 इत्कलःप्राहयोगीन्द्रःकारुण्याब्धितरंगितः महद्दृश्यतत्तार्थंभृणुवसेतितंबुधः २२ सनत्कुमारउवाच दयालोत्तरं
 गाक्षीपूर्णचंद्रनिभाननां जननीसर्वलोकांनामाहालक्ष्मीहरिप्रिया २३ सर्वपापहरासेवप्राग्भवेनैवकर्मणा सहताकुक्षमा

सैव सर्वसंप्रदायिनी तस्याव्यहृत्प्रभेदाश्चलक्ष्मीः कीर्तिर्जयन्ति च २२ तत्र व्याव्यहृत्प्रभेदाः सामुग्र्यकारणविग्रहा अना
 यासेन सा लक्ष्मीः सर्वपापप्रणाशनी २३ सर्वैश्वर्यप्रदा सैव तस्यामंत्रमिश्रं ऋणु वेददिमोयेवातश्चलक्ष्मीनतिपदं व्रजेत् २४
 परमेतिपदं चोत्कालक्ष्मेति परमंतपः विष्णुह्लादस्थिता ये स्यामाया श्रीतगिरिजाततः २५ वरिर्जायेति मंत्रो यममिष्टार्थसुरदु
 मः द्विभुजाव्यहृत्प्रभेदाः स्याद्दृष्ट्वा स न प्रिया २६ श्रीनिवासांकमध्यस्थसुतरां केशवप्रिया तामेव शरणं गच्छ सर्वभवेन स
 त्वरं २७ इति मंत्रमुपादिश्य ददर्शनं च कुत्रचित् ततो सौमित्रमित्रैव संतोषपुलकांकितः २८ अघमेरजनी बुधाभुजं जन्म
 चतुर्भुजं इति तत्र भुवि चैव जपन्ना रक्ष्य पर्वतं २९ तत्र तत्र गिरौ पश्यन् शरणं वर्तन् निर्गतान् स्वामीपुष्करिणीं प्राप्य शनैर्दि
 व्यां माहोदयतां ३० आकाशादधरेत्येव स्थितो मंदकिनीमिव विजोरेमिव पापघ्नी पुण्यदा पुण्यसंवित्तां ३१ आमारामस्तदा
 तत्र सख्यौ शालेयश्चादितं आनेलते तस्य देहो भारपाते तथा लघुः ३२ तत उन्नायत सुखं ददर्शनं मुत्तमं तत्र दृष्टं मह
 द्दामविमानं सिद्धसेवितं ३३ अनेकगोपुरेषु तं मंडपानं त्यजेत् पुनः अनेक रत्नखचितं तस्य हाटकं निर्मितं ३४ गंधर्वनग
 रप्रख्यं दृष्टिचिन्तापहारकं दृष्ट्वादित्रसंपूर्णसुरसंघनिषेवितं ३५ किमिदं निर्जने दृष्टं वने सिन्धुदृष्टं इति विस्मयसंप
 ल्लेहदयां भो हस्तदा ३६ दृष्टुं विमानं तं दिव्यं ययुः पुण्यफलैर्दयः ददर्शनं तत्र फुल्लं जनयनं व्यंकटेश्वरं ३७ शंखचक्रध
 रं श्रीशंकराय तनुरक्तं किरीटमुकुटोपेतं कुंडलाभ्यां विराजितं ३८ सर्वाभरणसंपूर्णपीतांबरधरं विभुं कोटिकंदर्पला
 वण्यं श्रीभूमिसहितं परं ३९ तमेव पुरमंधाम तमेव परमागतिः तमेव जगतां सृष्टाया तापमर्ता महेश्वरः ४० इति स्तु
 तं शिवे नैव विधिनापि स्तुतं तदा प्रणम्या स्थापय स तोषास्तोतुं गद्गदकंठश्रुत् ४१ सर्वज्ञः करुणारूपी श्रीनिवासः परासरः शास्त्रासुग्रं च तं प्राहुर्मानेपीमांशु
 चपुनः ४२ श्रुतं तं चालतं सर्वं व्यहृत्प्रभेदा विमलं तत एभ्यस्तु महद्वत् दीर्घकालानुबंधकं ४३ दीर्घमयुश्च ते दत्तं
 मारोग्यं शान्तिं शीलतां मया दत्तां हि जगत्पुंस्वभोगान्बहूनिपि ४४ एवमुवति देवेश प्रणनाम पुनश्च तं उन्नाय भूयो देवं

चनापश्यत्पुण्यकाननं ४९ अतिश्रीतःपरिक्रम्यसरस्तीरंविमृश्यच स्वप्नोवातिभ्रमोवापिमायावासत्यमेववा ५० नजाने
 देवदेवेशसत्यमेतद्वेदिति एवंब्रुवन्निजस्तस्मादवसृज्यगिरिस्तदा ५१ पर्वतेव्यंकटादेलुवासंचक्रेप्रसन्नधीः यथेष्टितंलु
 खंभेजेदीर्घकालंदिजाग्रणीः ५२ इतिवाल्मीकिनापूर्वमुक्तमुक्तंमयापुनः ५३ इतिश्रीवराहपुराणेव्यंकटागिरिमाहात्म्ये
 सप्तमोऽध्यायः ७ ७ ७ ७ ऋषयस्तुतुः वराहादिकथांनृणांश्रोतृणाममृतोपमां वैकुण्ठादिकथांश्रोतुंभूयस्तस्मा
 धिवर्तते १ दशसप्तचतीर्थानिविद्यतेकनकाचले इतिपूर्वतयास्तकीर्तितंचप्रसंगतः २ ब्रह्मतेषांचतीर्थानांमाहा
 त्म्यंपुण्यवर्द्धनं इतिष्टुःपुनःप्राहमुनीनामपिसादरं ३ स्तुतुवाच तीर्थानांचैवमाहात्म्यंतेषांवक्तुंचछत्स्नशः नश
 क्येलेशतलोषांमुच्यतेभूयतांचतत् ४ गिरेश्वरःप्रदेशेतुकपिलंलिंगमुत्तमं पातालैर्प्रजितंपूर्वकपिलेनमहासुना ५ क
 थंचिकारणात्तलुलिंगंपरमपावनं त्रिहाचधरणीपूर्वनिर्गतंप्रजितंसुरैः ६ तल्लिंगंस्थपितंभूमौप्रार्थितंसर्वदेवतैः तद
 ग्रेभुवमुद्भिद्यकपिलेनिर्गतोपुरा ७ तद्विलंकपिलेनीर्थंसर्वयापप्रनाशनं तदूर्ध्वदेशेऽश्रुस्यतीर्थंपरमपावनं ८ अह
 त्यासंगसंभलःशपमोक्षभयत्रतत् विषमोत्तरसरस्तस्मादूर्ध्वपुण्यविवर्द्धनं ९ वरणस्यात्मजोयत्रतपःलक्षासुदुश्च
 रं सारूप्यंचहरेलेब्वासनापत्यमवापच १० पंचायुधानंतीर्थानितदूर्ध्वभ्रान्तिसत्तमाः तदूर्ध्वमग्निंकुंडंस्याद्गुरो
 तथोपरि ११ अंलतीर्थंभ्रसुहृत्सोमोचनंपुण्यवर्द्धनं मुनीनांचैवसप्तानांपुण्यतीर्थानिसंस्कृत १२ दशाधिकफलंतेषांती
 र्थानामुत्तरोत्तरं यत्तेषांचैवमाहात्म्यंमयावक्तुंनशक्यते १३ पुराकिलद्विजःकश्चित्तीर्थयात्रास्तोषमः तमाहकमत्साधी
 शःकिमर्थंगच्छसिद्विज १४ अस्मिन्पुष्कलशैलेनेसंतितीर्थानिसप्तच दशतीर्थानितत्रसंघंकापिलसरउत्तमं १५
 स्नातोचैतेषुविप्रेन्द्रशास्त्रोक्तज्ञानपूर्वकं छह्नतीर्थफलंपुण्यंप्राप्यसिचनंसंशयः १६ इतिभ्रताद्विजःपूर्वस्वप्नेचोत्था
 यचद्विजः निवृत्त्यतीर्थयात्रायाःप्राप्यश्रीव्यंकटाचलं १७ तेषुतीर्थेषुदशसुसप्तसुक्रमयोगतः स्नात्वातथैवतत्सर्वप्रा
 सवानितिबिभ्रतं १८ तिस्रःकोट्योर्वकोटीचतीर्थानिभुवनत्रये तेषांप्रकृतिभूतातितीर्थान्यस्मिन्देगिरौ १९ राम

भूमिप्रदक्षिणेयस्य वांछाय घस्य सोपि च सर्वतीर्थमयं सर्वपुण्यक्षेत्रमयं हरिं २० व्यंकटाक्षं नगंकुयोऽस्मादक्षिणमनुत्तमं भूमिप्र
 दक्षिणेपुण्यं तस्युप्यं समवाप्नुयात् २१ व्यंकटाक्षं भृंगग्रे दृष्टमात्रे हलायुधः तीर्थयात्राफलं हस्तमं प्राप्नोति नः श्रुतं २२ पांडु
 वाधर्मपुत्राद्याः हृष्टेनान्द्रिष्टकर्मणा उपविष्टाः समागम्य व्यंकटाक्षं नगोत्तमं २३ कस्मिंश्चिदुप्यतीर्थे हि क्षेत्रपालनिर्दिष्टे
 कुर्वन्तः स्नानपानादिव्यवसन्नं च मात्रकं २४ तदा कदाचिद्भूमिप्रदक्षिणमुत्तमं तस्मादस्मिन्माहातीर्थे स्थितं वत्सरमात्रकं २५
 अनेन पुण्ययोगेन भवतः क्षीणकल्मषाः पुण्ड्रजयंतथाराज्यं प्राप्स्यथेति क्रमागतं २६ तदा प्रभृतित तीर्थं पांडुवं च विदुर्बुधाः ज
 राहरं बलिघ्नं चरसायनमिति त्रिकं २७ तीर्थानां वर्तते तस्मिंश्चित्तामणिगिरी सदा स्वामी पुष्करिणी पूर्वदक्षपर्वतगच्छरे २८
 द्वात्रिंशच्छरपातितुं कुंतुमायातिरोहितं न जानति बुधास्तीर्थं तत्तु विस्मयकारकं २९ अष्टानां खनयः संतिलोहानां कनेकाचले
 युगमेदेन दृश्यन्ते नराणां पुण्यकर्मणां ३० व्यंकटाक्षपरां कृत्स्निं वहतां शान्तिदोगिरिः पंगुजं घाल एव स्यादचक्षुःपमलोचनः ३१
 भूको वाचस्पतिर्दूरभाषितुं बधिरो भवेत् वंध्या रक्तबहुपुत्री निर्धनः स धनो भवेत् ३२ एतत्सर्वं गिरी न त्स्मिन्मात्रेणैव भवेद्भूवं
 तत्ततो व्यंकटाक्षं स्वस्वरूपं वेत्ति कः कविः ३३ श्रीनिवासगिरिश्चायं कदाचिच्छानरूपं कदाचिद्वत्सपर्वकं ३४
 श्रीनिवास-ज्ञातिका कदाचिद्द्रुपगोज्ज्वलः कालमेदेन केषांचिच्छाकृतः शैलरूपधनुः ३५ अस्मादस्य गिरेः पुण्यं मां हस्त्यं वेत्ति कः पुमान्
 श्रुतेषु किंचिदुक्तं पुमयोक्तं भवतामिदं ३६ श्रुतं च सर्वं वृत्तान्तं वक्तुं शक्यं मयानुहि ३७ इति श्रीविष्णुव्यंकट-अष्टमोऽध्यायः ४०
 मुनयुतुः व्यंकटाक्षं कथापुण्यं जनकर्मरसायनी शृण्वतां नास्ति तस्मिन् भूमे ब्रह्मबुधोत्तम ३८ नैयः कथय वृत्तान्तं श्रुतं यच्च तया पुरा इत्थ
 त्कः प्राह स तेऽपि श्रुतं जैमिनिपुंगवान् ३९ स त उवाच पुत्रोद्वारथस्यासीदमाराजीवलोचनः स सर्वलक्षणोपेतः सर्वशस्त्रविशारदः ४०
 रावणस्य वधार्थाय पुरा सोमि त्रिणासह हनूमता बलवता सुग्रीवेण माहमना ४१ स हरसैन्यैर्यदा पंपातीराच्छेन्नितपादपान
 निर्जगाम यदा रामस्तदा श्रीव्यंकटाक्षं ४२ स्वामी पुष्करिणीतिरेकात्तापश्चाद्गिरिपुं रामेण रावणं हत्वा जयमास इति श्रुतं ४३
 तत्सर्वं कथयिष्यामि श्रोतव्यं सावधानतः शेषाचलसमीपे तु यदा रामस्तदागतः ४४ तदा सत्यं जमीदेवी वायुसूक्तो महामनः
 जननी पुरतो गत्वा रामं राजीवलोचनं ४५ नमस्तस्मै माह भगवाद्देवचनमब्रवीत् प्रतीक्षन्ती माहाबाहवदागमनमुत्तमं ४६

स्थास्येत्यस्मिन्नोरोराममुनयेपिचकानने तपः कुर्यान्निसततं सदागमनकांशया १० तान् सर्वान् समुद्राण्यगंतुमर्हसि सुभत इत्युक्तः
 प्राहरामोपि हनुमन्मानुरंप्रति ११ श्रीराम उवाच कालात्ययो न वेदेवी मयितत्र समागते ममेदानीं वरारोहे कार्यस्य महती क्षरा १२
 पुनरागमने देवी तथामेव तु यानि इत्युक्तं राघवेणेन द्वाक्यं ब्रह्मा माहावृत्तिः १३ हनुमान्प्रणतो नृत्तं चाक्यं न देव वाच ह
 स्थातव्यमघसहसायत्र कुत्रापि सर्वथा १४ यस्मात्प्रांता माहासेना वानराणां न रक्षितो अथ च मार्गे वादिः सदा पुष्पकं लुप्तमः १५
 बहुप्रसवणोपेतो बहुकदरसानुमान सुखादुफलमूलो यमं जनादिरनुत्तमः १६ मधुनिसर्ववृक्षेषु बहुनिगिरिकंदरैः बहु
 सर्वमाहावाहो यथेष्ट सितथाकुरु १७ इत्युक्त्वा धातुपुत्रेण श्रीरामः प्रहसन्निव जानेहमंजनी स नोतथापि वचनं नव १८
 श्रोतव्यं च माहाबाहो गच्छ चाग्रे कपीश्वर इत्युक्त्वा वह्निनीतां च कर्षन्वर्तमानो ययो १९ नागैः सरमालर पुन्नागत रश्मिभित्तं १
 चंपकाशोकवकुलचलमिभुक्कशोभितं २० मयूरसारिकारावैः कोकिलानां स्वरैरपि शुक्लमंजलनादैश्च कपातस्वनैर्हृतैः २१
 शोभितं फलपुष्पैश्च व्यंकटाख्यं नगोत्तमं निलोमानामलः कश्चिद्विप्रो वेदविदां वरः २२ स्वयंभुवं समुद्दिश्य प्रल्लोकजिगीषया १
 तपश्चकार धर्मात्मा वृषा पुत्रदिगतः २३ आगत्य भगवान्ब्रह्मा तमाह विजसत्तमं रामं दृष्ट्वा स सोमि त्रिममलोकमवाप्स्यसि २४
 इत्युक्त्वा ब्रह्मणा प्रवेष्टुं ह्यारामं परासरं फलमूलाशने स्तं च प्रजयिष्यातमं वीत २५ विरक्ता लार्जितं स्वामि फलितं न पततं १
 अघमे सफलं जन्म च मुखं भोजदर्शनात् २६ अनुज्ञापयामास ब्रह्मलोकं प्रतीश्वर इत्युक्तः स तु धर्मात्मा तथा कुरुद्विजोत्तम २७
 इत्युक्त्वा तादृशं विप्रमारुहो हृदि नगोत्तमं शोपे मोक्षं च यदीपां केषां चित् सर्वतोत्तम २८ दत्तारामो जनादेव्यो आश्रमं पुण्यमर्द्धन १
 आकाशगंगानिकटे प्रतिपद्ये माहात्मना २९ तथा च प्रजितः सम्यक्तस्यैदं दत्ता वरोत्तमं आपृच्छतां माहाभागं स्वामी पुष्करिणीयया ३०
 तत्र रामो माहातेजाः सोमि त्रिमो रत्नात्मजः सुग्रीवश्चांगदश्चैव जांबवान्नाल एव च ३१ चक्रुः स्नानं माहातीर्थं सर्वत्र विजयं प्रद
 फलमूला निचानीय रामो धर्मभृतां वरु ३२ चकार दानं तत्रैव मुनिभ्यः शास्त्रवर्त्मना तस्यानैः कृत्य भागे च कुटुंबं चाप्यथ कथं ३३
 सुखादुफलमूलानि मधुनि सुवह्नि च आनीय वायुपुत्रस्तं प्रजयामास राघवं ३४ ततो रामः सं प्रहृष्टः सुग्रीवप्रमुखैः सह

व्यवसस्तसुखंरामः स्वर्गेहमिवतत्रेवे ३८ वानराभ्यमाहात्मनोगोलांगुलस्तथेव संधरास्तत्रमूलानिपुण्यानिचक्रानिच ३९
 मध्यनिस्वादीनीथनिभक्ष्यजोतान्यनेकराः नक्षयित्वासदोमताश्चेरस्तत्रसहस्रराः ४० आलवतः लवतश्च नमंतश्च लवंगमाः
 गंगाङ्गिरिगिरिस्तत्र दशादृष्टवनादने ४१ चेरस्तवानराः सर्वमधुनाबलगविताः केचिदास्तुस्तत्रवानरान्वानरोत्तमाः ४२
 कांश्चिसुष्ठुप्रेदशेनगृहीत्यावानरोत्तमान् वानराः कर्षयेत्कांश्चिकेचक्रणीभुवुंविरे ४३ अथागिरावणं सर्वहन्त्यामसुसुहृणं ४४
 कांवास्तुतोत्साघत्रिकुटवामहगिरिं ४५ आनेष्यामोवयंसिधुं बहुनक्तमाकुलं तंरामं बहुवेगेन गृहीयांश्च देवास्त्वेतौ ४६ पाटया
 यगिरीस्वर्वाभार्यभ्रसुतापि पातालं वामहर्त्त्रं विशामोरसातलं ४७ गच्छामोरावणोपत्रतिष्ठत्वविनयान्वितः तमेव
 हन्मः शूरचतुर्गणदेवकंदकं ४८ विरायते किमर्थं धारामः परामधार्मिकः इति ब्रुवंतस्ते सर्वे वानराः पर्वतोत्तमे ४९
 तस्मिन् दिव्यमहापुण्ये व्यंकटाक्षो वनेचराः कोटिकोष्ट्यर्बुदास्तत्र पार्धवल्लगालिनः ४९ परस्परमुसंबाधं न्यवसस्तुमुखंगिरौ
 अहोगिप्रभाबोयवर्णनीयः कथं बुधैः ५० इति श्रीवराहपुराणे व्यंकटगिरिमाहात्म्ये नवमोऽध्यायः ९ ५१ ५२ सतु उवाच
 स्वामीपुष्करिणीयत्रतत ईशाननागतः गङ्गो गवाक्षो गवयैः शरभोगंधमादनः १ मैदश्च द्विदलश्चैव सुषेणश्च महामतिः
 कांचिद्रुहांतमो गणं प्रविष्टास्तत्र वानराः २ उन्निद्रनेत्राः सवेपि विहीनाः द्वाद्वोजसा जम्बुस्तुतमसा विष्टा सुदुरांतो गृहांतदा ३
 दृष्ट्वा तत्र माहाज्योतिः सूर्या कोटिरिवोदितं ज्योतिर्गणैर्तडितामिव मलंचमावभौ ४ तत्र काचिदुरीरम्पात महाटक निर्मिता कपाट नां
 तोरणवती रम्पाद्यानवनेर्पुता ५ सुहृत्पटिकनैर्मल्पजलनघसमारुता रत्नमाणिक्यवेदुर्यमुक्ता निर्मिते गोपुरा ६ अनेक
 मंडपैर्युक्ता प्रासादशतसंवृता महातीर्थशतोपेतारथमातंगसंकुला ७ वननारीगणोपेता सर्वाभरणभूषिता शंख
 चक्रधराः सर्वे सर्वैश्चैव चतुर्भुजाः ८ सुभृङ्गमात्यवसनाः सर्वाभरणभूषिताः जनाः प्रमुदिताः सर्वपरमानंदप्ररिताः ९
 तन्मध्यसुमहद्विष्यविमानं सूर्यसंनिभं अत्यन्नतमहामेखलम् कतिमनोहरं १० बहुप्राकारसंपन्नं मणिमंडपरोजितं

पुष्करिणीयत्रतत ईशाननागतः

मेरीमदंगपणवमहेल्लस्वनसंयुतं ११ नृत्यवादित्यसंपन्नं किंनरस्वरसंयुतं दहश्रुतप्रपुरुषं पूर्णचन्द्रमुखोज्ज्वलं १२ चतुर्बहुमु
 दारांगं शंखचक्रगदाधरं पीतांबरधरं सौम्यं प्रासीनं परमात्मने १३ कणामणिमहत्कांतिं विराजितकिरीटिनं भोगिभोगासुग
 सीनं सर्वभरणभूषितं १४ आसन्नोपरिविचित्रस्वामेतरकरांबुजं प्रसार्यदक्षिणपादं उच्यते वामजानुनि १५ प्रसार्यवामहस्ता
 म्भ्रं श्रीभूमिपरिस्पृष्टं लीलया परयादिभ्यो वैजयं त्यागिराजितं १६ श्रीवल्लभकोसुभोरस्कं वनमात्मविभूषितं कृपास्सतरं १७
 गोप्यं पणनेत्रांबुजं परं १७ शशिप्रभसमच्छत्रं चामरे व्यंजने भुजे हस्ताभ्यां धारयंतीभिः नारीभिः सहितं मुदा १८ दृष्ट्वा ने
 वानराः सर्वे विस्मिताः श्रुत्वा चोचुः न त्रांतरे माहाभागः पुरुषः परमाद्भुतः १९ चतुर्भुजो दंडहस्ता दृष्ट्वा त्रितयिभ्यः
 दंडमुद्यम्य तान् सर्वान् कपीनिर्हस्य मुदा २० ते सर्वे वानराभीतास्तस्मान्निजैर्गुरुरंजसा निर्गत्य सहस्रात्मैः प्राचुर्दृष्ट्वा यथा यथा २१
 रावणोऽपि माहाभागी कामरूपी च वंचकः अन्यो वारावणो वा यं शोधनीयः प्रयत्नतः २२ इत्युक्त्वा वानराः सर्वे ते च संभय संभ्रमात्
 यत्र पूर्वमहदृष्टं तत्र गच्छन्व नौकसः २३ नापश्यन् दूरं तत्र विह्वला दृष्ट्वा पूर्वकं भ्रमंतो स्वजनैश्चैले विचित्रं च नृश्वसन्तः २४
 भ्रमन्त्येव निश्चित्य तूष्णीमासन्व नौकसः ततः प्रभाते विमुले रामो राजीवलोचनः २५ लक्ष्मणो न सह भ्रात्रा वानरेण भीमता
 सह सैन्यैर्महातेजाः प्रतस्थे च जिगीषया २६ जिह्वाचरावणं सर्वप्राप्य सीतां महाबलः श्रयोध्यां पुनरभ्येत्य धातुभिः सहितो नयः २७
 प्राप्य राज्यं स्वयं रामो स्वामी तीर्थस्यैव मवात् इति भ्रुतं मया पूर्वमभुवं भवता महं २८ नूनमुचुः वैकुण्ठोऽगुहादृष्ट्वा कविदानरसत्तमैः
 भुवनाभूषितं सततं इति वेदांतपारग २९ किंतु वदतो ब्रह्मश्रोतुं कौतूहलं हिनः सततं उवाच भ्रयतामृद्धिं धामिदेव माया मुयाभ्यता ३०
 वैकुण्ठारण्यागुहासां तु दुर्ज्ञेया मुनिपुंगवः दुर्ज्ञेया तु न देवैश्च मायाया परमात्मनः ३१ लीलया विदुः नाप्रवं वानराणां प्रकाशिता
 तस्यांगुहायां ये दृष्टाः शंखचक्रगदाधर ३२ ते तु मुक्तास्तथा नित्यपरमानंदरूपिणः भुजंतो ब्रह्मणो नदमाचिर्भूतगुणास्तदा ३३
 सत्वरंतः कामरूपाः लोकाभागवताः सह आनंदरूपा किं कार्यं कुर्वन्ती प्रत्युष्णो हिते ३४ वसंतितत्र सततं ब्रह्मणः परमेश्विनः

यदायदाकलिःकालोयदावाजानतामिरे ३५ तदागुह्यांतस्यांतुविशेष्यतीतिनभुतं एवंप्रभावःशेषाद्रिर्वसत्यस्मिजग
मयः ३६ क्रीडतेलीलयासक्तेनित्यैर्मुक्तेभ्यस्तरिभिः नीलमेयनिभंश्यामंनीलोत्पलसुलोचनं ३७ नीलाद्रिशिखरस्थं
तंभजामित्रैवसुस्थितं गुहास्यातंभुतंकिंवायुमाभिर्गतकल्मेषः ३८ ऋष्यतामिदमार्यानंकलिलोषमलापहं धन्यं
प्रशस्यमायुष्यंपुत्रपौत्राभिवर्द्धनं ३९ इतीरिलोचंकाटाद्रेःप्रभावःभुतोमयायोगिवरेभ्य आदरात् समस्तजीनालेसम
ष्टिरूपिणोहरेःप्रभावोपिकरीन्द्रगोष्ठः ४० इतिवराहपुराणेयंकटगिरिमादशमोऽध्यायः १० ७ ७ मुनयउचुः ॥
विश्वविभुतिविभ्वार्थविभ्वबोधविचक्षणं वक्तुमर्हसितेस्तुतयत्पृच्छामोवयंस्वयं १ यंकटाद्राविहानीतुसर्वप्रत्यक्षगोच
रः आस्तेल्लंजनगोलाभःसर्वाभिष्टफलप्रदः २ कस्यवापुण्यशीलस्यइदंरूपंप्रदर्शितं वक्तव्यंतदशेषेणशृण्वतांनो
महामुने ३ इत्यक्तोमुनिभिस्तेस्तुस्तत्राहमुनीन्प्रति सततवाच शृणुध्वंमुनयोययंयंकटेशकथामिमां ४ व्यास
नमुनिनाप्रोक्तंममप्रवृत्त्ययंभुवः प्रदर्शितमिदंरूपंमिति तत्कथयाम्यहं ५ वृत्तांतमिदितःकृत्वाभीनिवासस्यकुरुत्वशः ।
पुराकदाचिज्जाबालीकाश्रययोगोत्तमस्तथा ६ अगस्त्योवामदेवश्मशतानंदोमुनिस्तदा योगिनःसनकाद्याश्चवासवा
द्यादिवोकसः ७ हिरण्यकशिपोर्वंशसंभवेभ्यदुरात्मभिः दैत्यैःप्रपीडिताःकैश्चिद्विष्णुवेचनिर्बोद्धुं ८ निर्जगुस्ते
थसंभ्रयविचेरुर्विष्णुमन्ययं क्षीराब्धेरुत्तरंतीरंगत्वादहंबंजनार्दनं ९ तुष्टुर्विर्विधैस्तोत्रैरगत्साधासुराभ्युते ।
क्षीरोदशापीभीविष्णुर्जगत्कारणकारकः १० स्रक्ष्मप्रकृतिसंभ्रतोजीवतत्यैर्युतंप्रभुः सृष्टिकालेभवानेवात्वतोय
जहिदृश्यते ११ स्वष्टात्वमेवसर्वंजगत्स्थावरजंगमं त्वमेवदृश्यतेविष्णोर्जगत्पुनर्मोक्तते १२ अंगीकृत्यभवा
नेवजगत्पालनकर्मच शेषेशेषेभिर्यासांर्द्धेनिमित्तंमधुसूदन १३ प्रसीदभगवन्विष्णोप्रसीदत्वंसुरेश्वर प्रसीदक
रुणसिंधोप्रसीदकरुणामला १४ एतस्मिन्नंतैकस्मिन्मुखेचक्रगताधरः पार्षदपरमेशस्ययोमिवागत्यवैमुनीन् १५ ।

पुरुषः सोऽब्रवीद्वश्रयतामिति तान्मुनीन् पुरुष उवाच आसे भूमौ गिरौ कश्चिन्मायावीकमलापतिः १० किमर्थमागतं स
 द्रियुष्माग्निः स नृकादिभिः तत्रैव ययंगच्छध्वं इति वोक्त्वा ययो पुनः १६ निवृत्त्य तत्तरसा तस्याद्देशाद्देमुनिसत्तमः संभूयते वि
 चायथि किमर्थं कमलापतिः १९ मुक्ताक्षीराब्धि मध्यं च वसेद्भूमौ सनातनः इति संविद्यं तत्तरसा वैकुण्ठलोकमुत्तमं
 २० ययुस्ते मुनयः सर्वे योगिनास्त्रिदशा अपि गच्छन्तो मार्ग मध्ये तु दृष्टुं न रदं मुनिं २१ महती वा दवन्निष्ठां भु
 व्स्फटिक संनिभं कर्पूरधूलसदृशं भस्मो धूलित विग्रहं २२ वैकुण्ठलोक दद्यात्तं दृष्ट्वा तं मुनयो ब्रुवन् को
 स्ति नारद पुण्यात्मनश्चैलोक्यं विदितं त्वया २३ न त वादितं किंचित्त्रिपुलोकेषु विद्यते क्वावसति लक्ष्मीशः शंस विदमहा
 मुने २४ श्रीशैलस्य समेपे तु दैत्याः केचिन यिनः बाधन्ते मनुजान् स्त्री ब्रून्नापसा योगिनो मुनीन् २५ रावणसगणा
 नित्यं बाधते बलगवितः एतेषां विग्रहसक्तो विष्णुरेको महाबलः २६ तमेव शरण्यो मः स तु कुत्र न सीदति पृ
 थः प्राह मुनीन्द्रो पितां मुनीन् प्रति प्रज्य च २७ पुरुषं तम ह द्रष्टुं दिव्यं कल्याण विग्रहं आगमं परमं धाम पर
 मानंदकारकं २८ तदा कश्चिदस्य मे भ्यस्य तत्र वा मुक्तवानिदं भूमौ कापि गिरौ विष्णुलक्ष्या सह विनोदते २९ इति
 भुक्त्वा वचः सम्यग्गामि ध्यामितापसाः ब्रह्मलोकं गमिष्यामः सर्वे वयमतः परं ३० सर्ववेति त्सर्वं सर्वलोकपि
 तामहः ते सर्वे नारदेनैव सह लोकपितामहं ३१ यैर्युगैः प्रसुराः सर्वे मुनयो योगिनेऽपि च ब्रह्मलोकं समासाधदृष्टुं
 रमिते जसं ३२ चतुर्मुखं चतुर्बाहुं ज्वलंतमिव पाकैवे वेदशास्त्राणि संभूय भूर्त्तमंतमिव स्थितं ३३ गायत्र्या चैव सा विद्या
 सरस्वत्या चैव सवितं किन्नरो रगगंधर्वसिद्धसंघनिषेवितं ३४ सेवितं च दिशा पातैरासीनं परमासने उपश्रित्य तु तद्दे
 वाः प्रणैर्भुमुनयोऽपि च ३५ आसनं प्रपुविष्टास्ते ब्रह्मणा मुनयोऽपि च पृथग्भगमनं प्रश्नैरिदं वचनमब्रुवन् ३६ स्वामिन्
 वैवलपया कुरु लं च दुरत्यया सर्वमंगलमस्माकं सर्वलोकपितामह ३७ किंतु बामं धाम हत्ती ब्राह्मणस्य दुरासनः

देत्याः केचन संभ्रताः श्रीशैलस्य समीपतः ७८ बाधं ते मनुजांस्तीक्ष्णं कर्मानुष्ठानतत्परात् तपोव्ययमयाः सर्वे सह ते मुनयो मखाः ७९
 इतः परमशर्क्यं तस्योदरावणे चरितं मायावीसच विष्णुसर्वपापविशारदः ८० एतेषां हनने शक्तः सर्वशक्तिधरश्च सः
 न च पश्याम तं कलं कुचापि भुवनत्रये ८१ तमेव गतिरस्माकमस्मान्वाहितो यो पहात् इतीरितो योगिवरैश्च तापसे बुधो तमेः श
 क्यपुरोगमैश्च व्याह्राघदेवं कमलासने पिप्रोवाच देव मुनिपुंगवांश्च ८२ इति श्रीव० व्यंकटगि० पुकादशोऽध्यायः ११ ब्रह्मोवाच ।
 अनिली व्रंत पस्तपरो वणे नृपुरासुराः तेन लब्धं च वध्यं मानुषेभ्यः कदाचन । मानुषेभ्यो भयतस्य निश्चितं न विचारणा
 तस्योपायमहं वक्ष्ये विष्णुरेव परा गतिः २ स चेदानीं गिरावो लोभमौ श्रीव्यंकटमिधे सप्रार्थनीयः सर्वैश्च देत्यानां च निबर्हणे ३
 अहमप्यागमिष्यामि गम्यतां तत्र माचिरं न शक्यमचिराद्भुवि चेतव्यमितस्ततः ४ मानवः सरित्प्रापि निर्सराश्च सरांसि च
 विचेतव्यं सदा सर्वेषु मामिभ्यविशेषतः ५ तस्यात्यंतप्रियतमो भूधरो व्यंकटमिधः मृगपक्षिभुकादीनां रूपं कृत्वा परासुरः ६
 कीडतेरमयासादं सुरिभिस्तत्र पर्वते गिरिप्रदक्षिणे प्रीतिर्न हनीतस्य चक्रिणः ७ प्रदक्षिणविधानेन विचेतव्यः स भूधरः
 इदं कुर्वन् प्रभवो राजा दशरथो माहान् ८ व्यंकटाद्रिं समागम्य पुत्रार्थं तप उत्तमं कश्चिच्छ्रितमाहाभागः स्वामी पुष्करिणीतटे ९
 दर्शयति रूपं स्वतस्म्य राज्ञः प्रियः पतिः इत्येका ब्राह्मणाः सर्वे मुमुक्षुश्च दिवौकसः १० योगिनेषु माहात्म्यानां स्तस्माद्भो कामहृत्सुः ।
 निर्गत्य सहस्रांशो भूधरेन्द्रसमाश्रिताः ११ नानादमलेताकीर्णमने सरसंकुलं तालहिं तालपुच्छगाशोकशोभितं १२
 कुंदमंदारफनसप्रगकेतकसंयुतं तिलकैश्चिरविल्लैश्च नल्कमालैस्तमालकैः १३ मंदारचूतवरुणैराजयक्षसमन्वितं
 कविदारकरंजभ्यपाटलाभ्यस्पादपैः १४ अक्षदुंबरजंघ्रिः कपिथकलिभूरुहैः चंदनैः सिंदूरैश्च शोभितं रक्तचंदनैः १५
 भूलोकदुर्लभैर्द्विपसंभवैः पादपैरपि खजुरैः किंशुकैश्चैव चंदनैः पादपैस्तथा १६ कंकोलैर्मुचकुंदैश्च शिंशिपाभूरुहैस्तथा
 मधुकैः शाकमलीभिश्च पुष्पितैरपिशोभितं १७ सर्वकालफलैर्वृक्षैः सवन्मधुसुशोभितैः पुतकोकिलसन्तोदैः पद्मदस्वनसंभ्रमैः १८

मधुपानां विना देवशोभितं प्रसूतानुकं अन्येषामपि मर्त्यानां पक्षीणामंजुलस्वनेः १९ शोभितानंदजननंगिरिभंगमनोहरं मत्तमातंगशरभ
 सिंहव्याघ्रनिषेवितं २० माहाक्रोडशतैश्च वमहिषीवनवासिनिः दक्षैर्मन्त्रकमुख्यैश्च वानरैश्च अपि संकुलं २१ कस्तुरिमृगसंघे
 श्रृङ्गसरोरैश्च शोभितं च मरीचगसंघैश्च गव्यैश्च माहास्रगेः २२ शोभितं परमश्रेष्ठं वनमाजीरसंकुलं गुहाशालसमाकीर्णं सि
 ङ्गंधर्वसेवितं २३ गंधर्वाणां च नारीणां किं नारीणां च सेवितं अपसरसांच मुख्यानां वीणानादमनोहरं २४ द्वादशतंतुदंभोजं
 पश्यंती पर्वतोत्तमं ददृशुर्मुनयो देवा योगिनः श्रुद्धचेतसः २५ दृष्ट्वा श्रीव्यंकटं तैलं अपत्तिस्तुभ्रमं बुधः श्रृंगारं स मागम्य
 वनाद्वनमिलस्ततः २६ नदीषु पुण्यतोयासु सरस्युचरुदेषु च बापीषु च प्रवाहेषु तथा पुष्करिणीषु च २७ स्नात्वा स्नात्वा च देवं च
 पुष्पैश्च अर्च्यसादरं फलान्यमृतकृत्या नि निवेद्य सुसमाहिताः २८ नतत्र देवः कश्चिन्नालयं न च गोचरं ददृशुर्योगिनस्तत्र योग
 जिष्ठान्मुनीनपि २९ तत्र स्थिता श्रुते दृष्ट्वा तद्रूपं च महोजसः लोकोत्तरस्वरूपं च नानावर्णमनोहरं ३० मृगं वा पश्येत्तदृष्ट्वा
 गंधर्वं वा दिवौकसः असावेव हरिश्चेति विस्मयोऽकुलमानसाः ३१ अनुजमुर्गिरौ तस्मिन्निदृष्ट्वा सत्त्वेतसः तस्मिन्कात्सेतु
 धर्मात्मा राजादशरथः प्रभुः ३२ राशासमेदिनीं हस्त्यां मयोध्यायाश्च भारतः वर्णाश्च चतुरोधर्मान् प्रजाधर्मपालयन् ३३ विरक्तसहो
 राजा बुभुजे भरि विक्रमः न चाद्राक्षी कुमारस्य सुषुम्नैरमुखं बुजं ३४ वसिष्ठं च ब्रवीदुखाद्ब्रह्मविभ्रंरितेजसं पुरोहितश्च वंशस्य
 विशेषेण नावात्मुने ३५ चिरं तालुप्यमानस्य नासीदंशकरः सुतः समैव पापि नो ब्रह्मन्महत्पापं कृतं कृतं बहु ३६ पापस्य निष्क
 तिः कस्मात्कथं पुत्रो भविष्यति इति प्रोक्तो वसिष्ठस्तु क्षणं व्यात्वा प्रसन्नधीः ३७ प्राहे च वनपंधारं वसिष्ठो भगवानृषिः पुण्यल्लोकस्य भव
 तः कथं पापं भविष्यति ३८ तथापि तव राजेन्द्र पुत्रप्राप्तिविरोधस्तु दुष्टतं किंचिदस्तीति ध्यानेन प्रतिभाति मे ३९ तस्य पापस्य शा
 ल्यार्थं पुत्राणां प्राप्तेयं तथा सेव्यः श्रीव्यंकटाधीशः क्षीराब्धितनयापतिः ४० इत्युक्तः प्राहराजापि ब्रह्मन्कुम्भप्रियः पतिः इदानीं वर्तते विदुः
 कथं दृश्यो मया प्रभो ४१ इति पृष्ठः पुनः प्राह वसिष्ठोऽपि माहमतिः शृणु राजन् महाबाहो मागीरथास्तु दक्षिणे ४२ वर्तते व्यंकटेशो
 योजनानां शतद्वये सुवर्णमुखरीतीरादुत्तरैकोऽत्र मात्रके ४३ अनेकपुण्यतोयैश्च पुण्यैश्चैव माह रुदेः अनेककिं नरीभिश्च

शोभितः पर्वतोत्तमः ४४ दिव्योऽयं पर्वतेऽस्तु ननु प्राज्ञतव प्रियः शरीरं तस्य शोभस्य ननु जानंति मानुषाः ४५ यथा नारायणस्य हवे
 कुण्डपुरवासिनः सूर्यवैकुण्ठनाम्नेभ्यः प्रियोऽयं वक्राभिधः ४६ तस्मिन् निरुते नित्यं श्रीनिवासः प्रिया सह दर्शनार्थं हरेस्तत्र त
 पते मुनयो मलाः ४७ योगिनस्त्रिदशाश्चापि तपः कुर्वन्ति निर्मलाः स्वयं भूर्भुवश्चास्मात् तस्मिन् निरुते नमो ४८ लोकानुग्रहसिद्धे
 च करिष्यन्ति तेषामहं दर्शयिष्यन्ति तस्मै च स्वस्वरूपं महद्गुरिः ४९ दास्यत्यमीषं सर्वस्य दर्शनादेव माधवः कुलंधनं महोदधं
 गुणसिंधुः श्रियः पतिः ५० तदाप्यमीषं गोविंदो दास्यत्येव न संशयः एवमुक्त्वो वसिष्ठेन च ऋवर्तिगुणाकरः ५१ राजा दशरथो हृष्टः
 प्रसन्नमुखः प्रययौ च वसिष्ठेन वक्रादिगिरिं प्रति ५२ गंगा गोदा वरीपुण्याः ह्यसुखेणामनुतरं मलापकर्षणी नदी स
 रः पंपां मनोहरां ५३ नवनाश नदी वैष्णवां स्वात्मास्मात्मा महारथः वक्रादिदं दर्शयितुं गङ्गां समन्वितं ५४ उद्यानं नंदनं चैत्रं
 थं संदूय वेष्टितं द्रवस्थितं माहावृक्षं पूर्णं तुल्यं लतायुतं ५५ युवानं च माहमेवं विवचसुः कलगिरिं आस्त्यनयनानंदं
 हृदयाद्वा दकारं ५६ निर्मलेषु तटागेषु सरः सुसरसीषु च नदीषु देवस्यानेषु तथा पुष्करिणीषु च ५७ स्नात्वा निर्मलसर्वा
 गोक्षालिता घामहा चलाः लब्ध्वा चित्तस्य संभुद्धिं पीतां मृतमिव प्रभुः ५८ मुमुदे च माहाराजा नोत्तु कामः सुखादयं ५९ इति श्रीव
 ञ्कटगिरिमाहृत्य द्वादशोऽध्यायः १२ सत उवाच ततो राजा दशरथो वसिष्ठेन सह प्रभुः पश्यन् पश्यन् च नरस्यं
 सां भुनीं शिखराणि च १ प्राप्य तत्र गिरौ पुष्पां स्वामी पुष्करिणीं भुजां पप्रक हारकुमुदपुंडरीकसितौ सलां २ नीलोत्पलगणोपेतां
 रक्तोत्पलसुशोभितां वज्रुलैर्निचुलैश्चान्यैः सेवितां काननोद्भवैः ३ हंसकारं उवाकीर्णं चिन्वा कविघूर्णितां सारीयरावसंपूर्णां
 मरस्यननादितां ४ मस्य कण्ठपसंबद्धां शिभुमारनिषेवितां नम्रैः ककटैश्चान्यैर्जलजैरन्यजैरपि ५ सेवितां तीरजैर्दृष्टौ
 नीरिकैः करसालकैः पुत्रागचंपाकाश्रुगैः केतकैः स्वर्णकैः सरैः ६ अशोककदलीभिश्च मातुलैर्गोश्वशोभितां बकुलैर्वीजपुत्रैश्च
 निरंतरतटद्रुमैः ७ शोभितां सरसीं दृष्ट्वा मुनोदसमहाप्रुतिः मुनीन् दर्शयित्वा तत्रैव तपतो योगिनां मलान् ८ वीरासने समासीतान्

चद्रप्रासनस्थितान् भद्रासनगतान्कांश्चिन्हासनगतान् ९ सिद्धासनगतान्कांश्चिन्हासनमास्थितान् पूर्णाशनान्वा
 पुमहाजोमुखवासनेवेष्टितान् १० अंगुष्ठाग्रस्थितान्कांश्चिदेकपादेनवेष्टितान् सूर्याभ्युदयानुनीनन्यान्कांश्चित्पञ्चाग्निमध्यगतान् ११
 नृप्रायाज- शयांश्च फलमूलजलाशनान् केवलं कुंभकेसकाचकलरेचकेरतान् १२ केवलं प्रकेसकान्केवलं प्राणरोधकान् २
 नाडिभुङ्क्षोमाहाव्यप्राशुद्धनाडिगणानि १३ सुषुम्णासंगतप्राणान्चूर्मनिरतानपि दर्शनाधिष्ठितं योगं करणं संश्रितानपि १४ १२
 व्याघ्राजिनां वरामन्वाच्छाजिनपरां वरां कल्लं शुद्धांकांश्चिन्हापायवसनानपि १५ जलतर्पणसंस्कारो मन्त्रमसुनिष्ठितान्
 बिल्वहोमरतानन्यान्मीहोमरतानपि १६ तथा मलकहोमेषु निष्ठितान्निर्मलान्मुनीन् तिलाक्षतैर्यवैः पुष्पैस्तिलबीजैर्हिरैर्वच १७
 पद्मैः कुसुदैकलारैः पुंडरीकैश्च पायसैः घृतपिष्टैर्मधुयुक्तैः फलैश्च कदलीजैः १८ सुक्रान्तैश्च तिलाक्षैश्च गुजान्तैर्मेषसंयुतैः
 अप्रैर्मंडकैश्चैव तिलपिष्टैस्तथैव च १९ होमं च कुर्वतः कांश्चित्तत्र तत्र सुनिष्ठितान् हृदयजगतं श्रीं विष्णुमचयतः परान् २०
 ददर्श पुष्पव्याघ्रपुनस्तत्रैव केचन अर्चयन्तीतदा सूर्यमंडलांतरवस्थितं २१ श्रीनिवासं तथा केचिज्जलमध्यगतं हरिं
 केचिद्विंबहरेः सौम्यं अर्चयन्ति च सर्वदा २२ त्रिविक्रमं तथा चान्ये नृसिंहं भीषणं हरिं अर्चयन्ति तिलैः पुष्पैरक्षतैश्च फलैरपि २३
 केचिदूर्वाभिरन्ये च पल्लवैश्च तथा परे अन्ये च पद्मपुष्पैश्च पद्मैरन्ये च तापसाः २४ अर्चयन्ति तथा केचि सुंडरीकैस्तथा परे
 अशोकतरुपुष्पैश्च नद्यावर्तैस्तथा परे २५ अर्चयन्ति जगन्नाथं तथा बिल्वदलैस्तथा तुलस्यैश्च दलैश्च अपि हस्तैश्चैव योगिनः २६
 करवीरैस्तथा केचि साग्रीजातैस्तथा परे केचिद्वनकैः केचिद्विल्वपत्रैस्तथा परे २७ एवमर्चयन्तो नित्यं ददर्श मुनिपुंगवान् न
 सिंहां नुष्ठितं केचिज्जपतश्च तपोधनान् २८ तारकं ब्रह्म सूत्रं च मनुं प्रणवमेव च केचिज्जोपालबीजं च मुक्तिमुक्तिफलप्रदं २९
 केचिद्वाराहबीजं च जपन्ति मुनयो मलाः द्वादशाक्षरमन्ये च वासुदेव - मनुं ३० अष्टाक्षरं तथा केचि नारायणमनंतं तथा जपं
 तिसुक्ते बीजं तु मुक्तेरपि च साधनं ३१ न्यासं द्वादशविधं कृत्वा वेदसारं महा मनुं ३२ नीलमेघनिभं त्रयामं पीतवाससमच्युतं ३२

चतुर्भुजमुद्रारांगं श्रीभूमिसहितं पुरं ध्यात्वा नारायणं मंत्रं जपं तिष्ठानि नो मलाः ३३ कुशग्रंथि हतां मालां प्रमवीजमवांतथा
 तुलसीकाष्ठसंभूतां प्रवालमणिसंभवां ३४ स्फटिकिं स्वर्णविह्वलीपुत्रजीवमवांतथा अश्वमालां च विविधां मंत्रसिद्ध्यर्थमेव च ३५
 ध्यात्वा ददर्श जपतो मुनीन् परमभास्वरान् तेषां मध्ये महात्मानं ब्रह्माणं कमलासनं ३६ चतुर्भुजं चतुर्बाहुं ज्वलंतं ज्वलनोपमं
 स्फटिकामयं मालां च धारयंतं महोजसं ३७ ध्यायंतं मनसा श्रीशं नासाग्रे न्यस्तलोचनं व्याघ्रसूचसयासीनं निश्चलं ध्यानयोगिनः ३८
 निवातस्थं महादीपं निष्कंपमिव च स्थितं ददर्श राजारूपं वसिष्ठेन महात्मना ३९ तत्र सर्वान् मुनीन् योगान् देवांश्च सायथा विधिः ।
 अतिष्ठ च महाराजो विस्मयोऽस्तु लोचनः ४० इति श्रीवराहपुराणे व्यंकटगिरिमाहात्म्ये त्रयोदशोऽध्यायः १३ स्तुतुवाच ।
 वसिष्ठोऽपि माहातेजाराजानं मेदमब्रुवात् श्रुत्वा तं राजा गर्दूलवस्त्रां लोकपितामहः १ अथ मंत्रं तपस्तीव्रं करोति मुनिभिः सह ।
 अचिरात् श्रीपतिर्विदुषा विवर्तते न विद्यति २ तमप्यत्र भुवि भूत्वा स्नात्वा पुष्करिणीजले जपं कुर्वन्महीपाल निवसत्तमिह प्रभो ३
 इत्थं तैः प्राह राजापि मंत्रं किंचिदप्रयच्छ मे इति पृष्ठो वसिष्ठः श्रुत्वा तं मंत्रं मुनिमं ४ श्रीमदेषाध्वरं मंत्रं व्यंकटेश्वरायणं
 लब्ध्वा मंत्रं माहाराजासंकल्पयंत्रं यत्पुनः ५ स्वामी पुष्करिणीतोयि स्नात्वा विधिबद्धाचरन् क्वचित्तत्र समेदेशालिखितं यंत्रमुत्तमं ६
 यत्र विष्णुं समभ्यर्च्य श्रीनिवासं जगद्गुरुं तद्गुप्तं जपं कुर्वन् अतिष्ठत्परमासेन ७ वसिष्ठोऽपि जपं कुर्वन् अतिष्ठत्परमासेन वसि
 ष्ठोऽपि जपं मंत्रं मासने कुशविष्टरे ८ तत्रांतरे माहाशब्दः कश्चित्समुपपद्यते किमित्याह कुलं सर्वं वक्षितं मुनि सत्तमैः ९
 समस्तविद्युतां पुंजमा विवर्तते मिवाभवत् ज्योतिर्गणानां संघातमिव तेजसमुद्यतं अनेकैर्कटिस्र्यैश्च पूर्णचंद्रैश्च कोटिभिः ।
 एकाग्रयसमुद्भूतमिव तेजः समुत्थितं ११ न्यमील्यति नेत्राणि समुत्तस्थुश्च ते सुराः संभ्रांतमनसः सर्वसमूहाभ्युत्थते सुरा १२
 अलिप्तं विविधां मंत्राजपं त्रिगोत्रिगोमलाः तत्तजसा जगत्सर्वं तदीहमिव च स्थितं १३ तजो मध्ये समुद्भूतं वि
 मानं सूर्यभास्वरं अनेकगोपुरैर्धुल्लमनेकादुरणैर्धुतं १४ तस्य हाटकनिर्वृतं कपाटगणसंयुतं ऊर्ध्वैर्ध्वज
 संघैश्च शोभितं विविधैरपि १५ शालकुंभमयैः कुम्भैः शोभितोऽष्टौ गोपुरैः अलंकृतं विमानादयं चित्रितं वर्णभेदतः १६

स्तवमानैस्तथा मुक्तादामैश्चामरसंभवेः मल्लिङ्गमालतीजातिपुष्पाणां च स्रजैस्तथा १७ सुवर्णचित्रितैर्वस्त्रैस्तवमानैरलंकृतं ।
 अनेकमणिरत्नाङ्गवक्त्राभङ्गपसंयुतं १८ आरुणमङ्गुलसंयुतं मणिस्तत्र सुशोभितं चतुर्दिक्षु चतुर्द्वारद्वारपालैश्च शोभितं १९ र
 थाभराजमुख्यैश्च दिव्ययानैश्च शोभितं सारिकाशुकहंसानां मयूराणां च नैर्युतं २० कपोतमधुरालोपैर्विचित्रमृगपक्षिभिः
 शोभितं च सुगंधैश्च धूपैश्च पिविराजितं २१ नैरीशदंगमुरजपणवस्त्रनसंयुतं दक्षानिःसाणसन्नादसंप्रतिदिगतरं २२
 वीणाकिन्नरभेदानां संयुतं स्तपयोवनसपन्नदिव्यस्त्रीलास्यसंयुतं २३ अवणानंदजननंददयाल्लादकारुण्यं
 चामरग्राहिणीभिश्च सुसूपाभिश्च शोभितं २४ नयनानंदजननं सर्वमंगलकारकं गृहीतव्यं जननिश्च स्तपयोवनशालिभिः २५
 नीराजनकरायभिः श्रमाभिः परिशोभितं च त्र्यम्बकश्चिश्च स्त्रीभिः सेवितमादरात् २६ एवमत्यद्भुतं दिव्यं विमानंददृशुः सुराः
 ब्रह्मादयस्तथा देवाः सनकाश्च योगिनः २७ मुनयो गस्तमुर्याश्च दृष्ट्वातिपरमाद्भुतं इतिकर्तव्यं तामृगसंतोषात्कृदमानसाः २८
 तस्मिन्स्थिते वपुष्यं तो मुनयः स्मयसंभृताः आकाशवासिनां देवा विहगाः पक्षिणस्तथा २९ मृगाश्च पशवः सर्वे विमानंदिव्यमृतं
 दृष्ट्वा विस्मयसंपुल्लोचना प्रणमानसाः ३० चैरस्तस्मात्सदं नैव तस्मिन्स्थिते वसादरं अत्यद्भुतं विमानं तं दृष्ट्वा लोकपितामहः ३१
 परमानंदसंपुल्लमुखं कजलेचनः अगस्त्यं च वसिष्ठं च वामदेवं च कश्यपं ३२ जाबालिं मथ कण्वं च देवलं देवदर्शनं
 सुपुत्रं नारदं चैव पाराशरं च विंशतथा ३३ व्यासं भृकुंतं तथा गार्ग्यं भार्गवं च वनंतथा अन्यान्पि मुनीन्पुण्यानि प्राप्तांश्च सुरास्तथा ३४
 सनकादिमाहायोगीन्समाहूय दमब्रवीत् ३५ इदं तु देव्यं परमाद्भुतं भुजं विमानं मिश्रादिनिषेव्यमानं विभक्तिविद्यारिव मंदिरं च
 पश्याम सर्वे वयमद्भुतं गृहं ३६ इतीरयिष्याम विवेशतद्गृहं पितामहः सर्वजगत्पतेस्तथा तथैव सर्वविबुधास्तपोधनास्तदेव
 गेहं विविभुश्च योगिनः ३७ इति श्रीवराहपुराणे व्यंकटगिरिमाहात्म्ये चतुर्दशोऽध्यायः १४ ७ ७ सत उवाच
 प्रविश्य प्रथमं द्वारं रत्नतोरणभूषितं तप्तहाटकसंपन्नं कपाटद्वयशोभितं १ चंडप्रचंडौ प्राकृष्टौ शैवौ चैव खड्गदाधरौ
 द्वारपालौ प्रणम्यैव द्वितीयं द्वारमाविशत् २ तथैव सप्तद्वाराणि समतीत्य माहाभुजाः चतुर्मुखमुखाः सर्वतत्र देवप्रियः पतिः ३

ददभ्रुतिसंख्याः सहस्राक्षमहामनाः विमाने बहुविस्तीर्णसिद्धचारणसेविते ४ पुष्पवृद्धिर्महत्यासीदेवदुर्भितेस्वनः आका
 शे तु माहात्मसीत्तर्यमंगलनिश्चयः ८ लुप्तबुद्धेर्वर्गविविमानस्थापसरोगणाः ननु तुर्गो न वदिनसंभ्रमः सुमहानभ्रतु ६
 त्रेलोक्यपावितं तेन संभ्रमेण तदा भवेत् विदिता लोकपालाभ्रवसयो नयस्तथा ७ सर्वग्रहास्तथा रक्षा विधयो देवतानुधाः ।
 नागायक्षास्तथा सिद्धोपचार्ये साहिकामलाः ८ आजमुजगतामीडां दुष्टमुच्यतमीभ्वरं ब्रह्माण्ते पुरस्तत्पदभुम्भो स्फुरोपमं ९
 नीलमेघनिभं श्यामं नीलमाणिक्यविग्रहं तस्य हारकसंक्राशं च पको दामभूषितं १० पंकजोदरलावण्यामाई हरिद्रुसन्निभो ।
 शरस्यो निशाकांतमंडलोद्भाससन्मुखी ११ भृंगजुष्टस्य गान्धर्व्यालयसुशोभितो प्रफुल्लपंकजस्मरमुखमंदस्मितोज्ज्वला १२
 तरुणारणसंक्राशं तैलकुसुमवसनोज्ज्वलां किरीटहारमुकुटकेयूरगंदशोभितो १३ वामपाश्वरिसङ्घो नीलांबुजमनोहरां
 बलयांगदसंशोभितं बमानान्यपाणिकां १४ पद्मासनस्थितां पद्मपाश्वरिदक्षिणमाश्रितो वीक्ष्यमाणो कटाक्षेण मुहुर्ग्रीवस्तलांछनां १५
 श्रीधरवामपाश्वरिस्तुलसीश्यामलांगकां सर्वसहं वसुमती सर्वाभरणभूषितां १६ विजराजविजज्यास्त्रामनोहासमनोहरां ।
 मरुमत्तचकोरासी फुल्लपंकजवक्रकां १७ वामेन रकरां भोजयत नीलसरोरुहां श्यामामनूपमां भ्रमिंस्वर्णपद्मासनस्थितां १८
 कटाक्षयंती लोके श्यामालोकरसवीक्षितं ददभ्रुर्ब्रह्मरुद्रास्त्रिदशमुनयस्तदा १९ योगिनेभ्यस्तथाराजाकोशाले शोमहाधुतिः ।
 नानारत्नसमाकीर्णज्वलमुकुटशोभितं २० मंदस्मितमनोहरिश्चामुद्रनयंकजं दयालोलतरंगाद्यफुल्लपंकजलाचनं २१
 सुनासिकपुटस्मरप्रणैर्दुमुखपंकजं कर्णद्वयलसद्दाममकराभरणोज्ज्वलं २२ कंठलंबीलसद्वेगैर्बेयकविभूषितं
 तस्य कार्तिसरोरुतत्र सत्तत्र विराजितं २३ केयूरगंदसङ्घावतायतचतुर्भुजं ज्वालायुतं सहस्रार्कलुब्धनिधरंपरं २४
 शरच्चन्द्रप्रतीकां पांचजन्यधरभुजं अक्रान्तधरदान्यान्यं अग्रपाणिसरोरुणं २५ कटीतटे सुविन्यस्तवामपाणि सरोरुहं ।
 लावण्यसिंधुसरत्नमाहावर्तनाभिकं २६ सर्वलोकोरसाधाय जठरालंकरणं कटिसत्रप्रतीकां किंकिणीकविराजितं २७
 करीतरे सुसंबद्धरिकायथभूषितं मणिरूपमाहाभुजं समानारुह्यान्वितं २८ मीनाक्षतिसमंशुभ्रिजं घाटय विराजितं ।

पीतांबरधरं कांत्यापीतांबरजगत्रयं २९ शुभदेवेशसद्वैमर्किकिणीकविराजितं हंससिंजितमंजुलरूपराव्यपदांबुजं ३०
 बालचन्द्रकलोन्मिनखपंक्तिविराजितं सहस्रपत्रपीठस्थसर्वाभरणभूषितं ३१ पारिजाततरोर्मलेभासमानं श्रेयःपिति
 कोटिकंदर्पलावण्यसंमोहितजगत्रयं ३२ यौवनोद्गमलावण्यपंचविंशतिहायनं कुमारं जसिं हस्यस्वकीउतमच्युतं ३३
 मूर्तिभूतदयासिंधुमूर्तिभूतसमागुणं मूर्तिभूतसहोदर्यस्तिते मंडयसंपदं ३४ नारायणमनैताद्यमव्ययं पुरुषोत्तमं दद
 मुद्देवगंधर्वाः प्रत्यक्षसुरसत्तमाः ३५ द्रष्टुं प्रत्यक्षतो यस्य रूपं ते पुस्तपोधनाः तमजं देवदेवेशं शृंगाररसगारिधिं ३६
 चक्षुषां फलमत्यर्थं ददधुः शीतमानसाः नयनानंदजननंददृष्टाते सत्यैतजसं ३७ सर्वपापैश्च त्स्मिन्निविकारो प्रापुर्जसा
 हवीवेशसमाभिष्टादधुस्तंच योगिनः ३८ मुनयश्चैतान्ये च नृत्तुं आसुरगणाः निवसंतस्तपस्येभ्यस्तोभ्रामयेति च ३९
 उत्तमतः पतंत्यन्ते हर्षयकिंलक्षिणाः आनंदोद्गमं च तोगजो मताश्चानुवन ४० अनुभूतमाहात्मानं चिरं स्वस्वगतत्पराः
 तस्तुभ्यं देवदेवेशं वीक्ष्यमाणः पुनः पुनः ४१ इति श्रीवराहव्यंकटगिरिमाहात्म्ये पंचदशोऽध्यायः १५ ७ ७ ७ सत उवाच
 अथ ते मुनयः सर्वहर्षा विष्टाश्च योगिनः स्तुतिगम्यं स्तुतिप्रीतं प्रीत्यर्थं तुष्टुवृत्तेन १ अगस्त्य उ० नमस्तुभ्यं पुण्यपुण्यमोक्षेन मोक्षमः
 यज्ञकत्रे निमोयसुप्रियाय च नमो नमः २ यज्ञगोत्रे निमोयसुप्रियाय च नमो नमः विश्वाग्नित्रमाहायसुप्रियाय च नमो नमः ३
 यज्ञश्राद्धं च दानं च कर्मण्यन्याभियानि च तेषामपि त्वमेवैकः समर्थो जनकर्मणि ४ पालने फलदाने च प्रभुरित्युच्यते बुधैः
 न केवलं तदुद्देशलतानां कर्मणां प्रभुः ५ अन्योद्देशलतानां च यज्ञानां च प्रभुस्तथा आदावनेतथा मथ्येतं ज्ञानं तु न चेत्तत ६
 ननु त्वयि हतं कर्म त्वया नायति पूर्णता कर्मणे वसिष्ठ प्रीतस्व त्वं धर्मददासि च ७ अर्थकामौ तथा मोक्षं ददासि च तपप्रियः
 देवेषु च हि वाग्माः कर्मण्येव वदन्ति च ८ तान्येव हि तव प्रीतिकरणानीति पुराविदुः यथावत्तानि कर्तुं च शक्यं ते ते मनीषिभिः ९
 अस्माभिः क्रियते युष्मदास्मादुपार्जितं कर्म छिद्रतपश्छिद्रं त्वत्तु चोपेक्षितं च यत् १० तत्सर्वं समुत्तां देवप्रतिवासरमापते
 इति तस्मिंस्तुतिविष्टो मुनिर्भवतपोधनेः ११ इत्युवाच देवताः सर्वे तुष्टुवर्जगद्भिरं इत्युवाच पुनः १२ नमो व्यंकटेशाय शोभादिशिखराय च १२

सिंहाचलनिवासाय श्रीमन्नारायणाय च केशवाय नमो नित्यं वासुदेवाय नमः १३ हवीं केशवाय महते वामनाय नमो नमः
 सर्वेषां प्राणिनां स्वामिनि वासार्थं यथायथं १४ उद्यत्य भूमिं पातालाह्णपि तादृशं पुनः अनुगच्छन् नानासर्वोत्पत्त्यक्षं दृश्यसे गिरौ १५
 सुराणां सुदधिं यत्नां निर्मथ्योत्साधनामृतं अरक्षस्व सुराणां सर्वान् दद्यावीय यथा दरात् १६ तदीहो सर्वदा स्वामिन्वराधेन सुरेश्वर तस्य
 रूपं यथा ज्ञातुं केन शक्यं रमो यते १७ क्वचित् सहस्रमूर्द्धां सहस्राक्षः सहस्रपात् कदाचिद्विदुजस्तु कदाचित्तु चतुर्भुजः १८
 कदाचित्तु तव स्वामिन् क्वचिद्वरणादिकं आकाशमेवेतत् रूपं कदाचिद्विज्ञानगोचरं १९ कदाचिन्निर्विकल्पेन वेद्यं ज्ञेयं कस्यचित्
 आहूस्व सगुणं क्वचिन्निर्गुणं ज्ञानसाधकं २० किंचिदित्येतत् क्वचित्तु सरिते वेनिके च न दिव्यावयवसौंदर्यं नित्यविग्रहयोगिनः २१
 वदेते क्वचिदस्माकं मपि तन्मत्तमुत्तमं हृद्यं प्रमाणं १२ यिष्ठं तन्न तस्माज्जगद्गुरुं २२ एवं संस्तवमाने तु गोविंदे त्रिदशोरपि
 तुष्टुसुनकाद्याश्च योगिने विजिते द्विधाः २३ सनकादयश्चतुः पैकुं ध्यामविष्णो जगतामोदिकारणं नमामि त्वं जगद्रूपं नमामि चामसंगिनं २४
 आधारपद्मे हसन्ने भ्रमध्वे चर्चिपुं कजे नीवारश्चकवत्सहस्रं पीतामसं सर्वतोमुखं २५ सुषुप्तमामार्गं मध्येपि विसर्तंतु निभं परं
 नृत्यात्मसमनो वधं न च वाचा मरूपकं २६ स्वयंप्रकाशरूपं च समानोच्चान् नमाम्यहं योगिनां परमाधारं योगीशं योगदायिनं २७
 योगीनामप्यगम्यं च नमस्यामो जगद्गुरुं हृद्यं कर्णिकामध्ये शंखचक्रगदाधरं २८ नीललोदसं काशपीतवाससमच्युतं य
 नमामि वेदे वेद्यं त्वां वेदस्याविषयं तथा २९ ब्रह्मासर्वभूतेषु सर्वदा शरणं परं इति स्तुते जगन्नाथे योगिभिः सनकादिभिः ३०
 तुष्टावहृष्टस्तं देवं राजादशरथस्तदा ब्रह्मन् प्रमुखाः सर्वतपः कुर्वन्ति यस्तुते ३१ चतुर्धा नारमास्तु चतुस्तथा दक्षिण
 त्रिपुरारैर्महाविष्णो लोकसंहारका ३२ येन दग्धापुरी तनुत्तदायुद्धमिति स्मृतं सर्वसृष्टिर्निष्ठा कर्तुं ब्रह्मापदेवतागणाः ३३
 तवाज्ञाकारिणः श्रीज्ञानस्तिकश्चिन्तवाधिकः तदिदं यथा मे कवत्सं निरपायं निराकुलं ३४ सर्वं प्रार्थयं परानंदं वक्तव्यं किमतः परं
 एवं नृपेण गोविंदे स्तव्यमाने चतुर्मुखः ३५ चतुर्भिस्तोषयामास मुखैर्वेदसुगंधिभिः ब्रह्मवाच आसीदये सदेकश्च स च नारायणस्मृतः ३६
 अपांस्तज्जन्तो वीर्यं विसृजन्तास्तुते न वै दंडं वै बाणं वल्गुं च यास्येष्टां मुहुरेश्वरः ३७ मया सृष्टाः प्रजाः सर्वाः सर्वमूलं तु मे वभो ।

मादृशविधयोजातास्ततः कतिविधाः प्रभो ४८ जीवैः स्रष्टुः प्रकृत्वाचविशिष्टस्तुकारणं तमेव सर्वभूतामाजगादीत्युच्यते प्रभो ४९
 एवं चक्षुःसमासोत्ते सुवर्णवियते हरे तयारन्यः कर्मजन्यफलमभ्यातिसर्वदा ४० अस्यष्टगधस्तत्रैव दीप्यते संयथारविः
 नियतं सर्वजीवानां प्रेरकभ्यानुमादकः ४१ सत्यं ज्ञानमनंतं च तद्रूपं वैश्रियः पते नरानंदाद्यतगुणादेव गंधर्वसंभवाः ४२
 इत्यारभ्य तव स्तोतुमानंदकमलापते उपश्रुम्य परिच्छेत्तुं नवानंदगुणार्णवं ४३ अजानतः पुरा वेदास्तच नित्याः सरस्वधा
 तृष्णीमं वन्मयुः सोऽपि तन्नामिकमलोद्भवः ४४ कथं तौ मिगुणक्षीप प्रयोधिस्तरं मापते द्योदितमुखो भोजरशीनात्ते वयं सुराः ४५
 अपादिशाम किंचिन्तु तत्सर्वं क्षम्यतां प्रभो प्रसीद परमानंद प्रसीद सुमुखो ज्वल ४६ प्रसीद परमोदार प्रसीद त्वभियः पते ४७
 इति श्री बराहपुराणे व्यंकटगिरिमाहा ७ वा उशोऽध्यायः १६ ७ सत उवाच वेदमंत्रैर्मुनिभिस्तुत श्रीच्यं कटाक्षिधः
 दयाप्रसन्नसंफुल्लनेत्राभ्यांच विलोकयात् १ तान्सर्वान्क्षपयाद् दृष्ट्वा हृदयनिवसोऽच्युतः बभूव मेघगंभीरवाचा कर्णामृतम्रिया २
 श्रीभगवानु ३ अस्मिन्नेतस्मिन्नेतस्मात्सुखाचकमलासन किमागमनकार्यं ते सुराणां च तपस्विना ३ इति पृष्ठस्तदा प्राह ब्रह्मालोकपितामहः
 प्रह्लादाच पूर्वविश्रवसः पुत्रो रावणो नाम राक्षसः ४ तपस्तप्त्वा च यो रं च देवदानवराक्षसैः श्रमानुषैस्तथा चान्यैर्लभ्या चो वध्यतां वरं ५
 बलदूर्यादिमान् लोकान्वाध्यते नितरां मुनीन् श्रीशैलस्य सकाशे तु दैत्याः केचन सर्वदा ६ बलाद्धता महावेगा नित्यं ब्राह्मणकंदकाः ७
 बाधते प्राणिनः सर्वान् नित्याघतधरायुधाः ८ वैकुण्ठक्षीरसिंधुं च तथालप्रीतिकारकं तत्र स्थानं समाह्वयलीलादहसमुद्रं ९
 तांतु तत्र म्रियः कांतं मद्भ्रात्र तत्रैव आगताः शरणं नो हि त्वमेव रिरिषु सदन १० जगद्रक्षणकर्त्ता त्वं तद्विभूत्यै रमासेत्यः
 अतिचैत्ररथे दिव्ये गिरावस्मिन् दृष्ट्वा भिद्ये १० श्रीउसे परमानंदं श्रीउरसं वशानुगः अस्माकं कागतिर्विहो वदयं कदनायक ११
 उद्धृत्तः प्राह तान् देवान् यानि विरधोक्षजः श्रीभगवानु १२ अहमेव गतिर्जलभवतां तान्मुव द्रुप १३ अभयं हि मया दत्तं भवतां कमलासन
 अभिराक्षसैः क्रूरं रावणं लोककंदकं १३ सबंधुं सरथं साश्वं धिव्यामिनसं शयः द्रुपमुक्त्वा विधिं श्रीशः प्राहागस्त्यंतपोधनं १४

अगस्त्यस्वागतं ते हि श्रुत्वा कार्यं महा मुने इत्युक्तः प्राह लविष्णुमुनिः परमपावनः १६ अगस्त्य उवाच मंदस्मितं महेन्द्रो गित्वा दीप्यं मुखं पंकजं
 सघः संतापहरणं हृदयाद्वा दकारकं १६ अष्टाष्टा तु कथं स्थानं तु कृपा बां कटे श्वर सुदीर्घदर्शनं पुण्यं समोद्रेत्रं प्रधानतः १७
 अन्यच्च किंचिद्विद्यानि श्रुत्वा तां पुरोत्तम अस्तुः केचिन्नेन ताः श्रीशालस्वामीपतः १८ वरदानोद्यताः सर्वार्थं ते प्राणिनः सता
 संत्यजत वसन्ति ध्ये देशे पीडा कथं भवेत् १९ विषयोपलब्धयन्त बालवृद्धजालुलः दस्युभिः पीड्यमानश्च उपेक्षा विषयः कथं २०
 दुष्टानां निग्रहः कार्यः शिष्टानां रक्षणं तथा भवेद्देशजनाः सर्वानि रोगानि रूपद्रवाः २१ दीर्घायुष्यास्तथा सर्वं श्रीमंतः पुत्रपौत्रिणः
 निर्मलाच भवेयुश्च भवदीयकटाक्षतः २२ वरमेतदेहि देव समावश्यं श्रियः पते शिष्टः पुनः प्राह परमात्मना तनः २३ ७ ७
 इति श्रीविराटपुराणे व्यंकटगिरीमाहात्म्ये ३० सप्तदशोऽध्यायः ७ श्रीभगवानुवाच दत्तमेतद्व्याख्यायमानमुनिवरोत्तम
 हनिष्ये सर्वदुष्टान् भवकरिष्ये निरुपद्रवं १ आरोग्यं संपदानं च संततिं च तथा पुत्रं दास्यामि सर्वं ते षामि तद्विषयमात्मिनां २ य
 जेयाचितं च यच्चान्यत्कंसितं च ददामि वः इति दद्यावरं तस्मै मुने कर्मलापिनिः ३ सनकादीनुवाच देव्यागतं भवतामिति
 इति पृष्ठाः पुनः प्रोच्यं योगिनस्तरमाप्रति ४ स्वामिनेयं पुण्यं श्रुत्वा तपःसिध्यति श्रीश्रुतः किंतु बाधासु महती दुःसहा कलाहास्थिता ५
 निबोधं कुर्वन् मुने शरी प्रशेषगिरीश्वर तयोवेकुंठमस्मिन् स्थीयते पर्वतोत्तमे ई तया तु व्यंकटाधीश किंतु च प्राणिनां मिह ६
 अष्टः सर्वभूतेश्वरतावता किं प्रयोजनं ७ एवमुच्यति श्रीशः सनकादितो यो धनैः तथैव कुर्वे योगीन्द्र इति चोक्ता मुनिस्तुनः ८
 प्राह चेद्रवचो विष्णुः किं ते कार्यं वेद इति इति पृष्ठः पुनः प्राह देवेन्द्र विष्णुमध्ययं ९ स्वामिन् च्युतगा विंदरावणेन दुरात्मना
 पीडिताश्च वयं सर्वे स्थानां स्थानं नृमामह १० इत्युक्तः प्राह देवोपि देवेन्द्र कर्मलापिनिः सस्त्रो भवन्त देवाश्च सर्वे विगतज्वराः ११
 हन्यन्वदुरात्मा सो रावणो लोककंदकः अचिरात्तं हनिष्यामि सत्यमित्यवधार्यतां १२ इत्युक्त्वा कर्मला नाथं प्राह शानं श्रुचिस्मितः १
 किमागमनकार्यं ते वदन्तं कारसहस्रं १३ इति पृष्ठः शिवः प्राह स्वामिन् सुचितं वचः स्वामिन् सदा त्रय्या स्थीयते व्यंकटेश्वर १४

तत्रैव देवस्तव्यं मया वृषगिरीश्वर इति पृष्ठः पुनः प्राह नीलमेघसमुत्पत्तिः १५ आकल्पं च वसामीह व्यंकटाक्षयश्च धरे
 त्वमप्यत्र मृडानीशमाहा देववसप्रभो १६ उपत्यकायामस्यादेः शोचिकेनूदिगीश्वरः इत्याशाप्यनृपं प्राह कोसलाधिपतीश्वरं १७
 चिरकालेन दृष्टो सिक्किंते कार्यं वदप्रभो- केशवे नैव मुक्तस्तं प्राह राजानमोगतं १८ स्वामिन्पुरुषशार्दूलचलसादान्मयाच्युत
 राज्यं मुक्तं चिरदत्तं ब्राह्मणेभ्यो धनं बहु १९ अनुभूतं सुखं सर्वं जिताश्चरिषवस्तथा मानुभूतं सुखं पुत्रजन्मसंभवमुच्युत २०
 न लोकः पुत्रहीनस्य वदंति हि जजातयः देहि मे पुत्रमोजिह्वं लोकविख्यातपोद्वं २१ इति प्रोक्तः पुनः प्राह राजानं व्यंकटाधिपः
 राज्ञ्यया दत्तं सर्वं दुःसहं कर्म चाकृतं २२ किं कर्तव्यं मया राजनिष्कृतः प्राह वै नृपः स्वामिन्पुदिनेत्येतमस्तिष्ठेत्कथं प्रभो २३
 स्वीयं ते चास्य कर्मोणितस्मिन् दृष्टे परावरे इति वक्ति श्रुतिः स्वामिन्पुदिनेत्येतमस्तिष्ठेत्कथं प्रभो २४ इत्येतो मम गोविन्द कथं पापं चेयि स्थिते
 प्राह चैनं नृपेणोक्तः श्रीशः प्रापुविनाशनः २५ राजश्रीतो भवद्भ्यामचतुश्लोक्यात्तदीयेया सुखाचपरमप्रीतस्तव वास्येव रौतमं २६
 यस्मात्प्रोक्ता चतुश्लोकी तयोक्तममभ्रपत तस्मात्तु न वपुत्रांश्च चत्वारो मितवि क्रमाः २७ अराध्वबलवंतश्च अतुल्यबलविक्रमाः
 दत्ताराजन्मयाया व्यांगसायध्वमादरात् २८ इत्युक्तः सोधराजेन्द्रो बभूवटिलकं कितः सुखान्वातुबहुधा देवदेवरमापतिं २९
 उदसि गतः सत्ता पुनः स्तुता प्रणम्य च आमं यशोपशोलेन्दुनीलयं सपुरोहितः ३० ययौ दशरथः श्रीमानयोध्यासहबन्धुभिः
 इति श्रीवराहपुराणे व्यंकटगिरिमाहात्म्ये अष्टादशाध्यायः १८ तत उवाच इति दत्तावरं तस्मै नृपाय कर्मलापतिः
 कर्मलासनमाह्वय इदं वचनमुब्रवीत् १ ब्रह्मन्लालस्वति क्रांत किमर्थं स्वीयं तेन या किं ते भीष्टं वदस्मि प्रंसत्य दास्यामि ते वरं २
 इति पृष्ठः पुनः प्राह ब्रह्मालोकपितामहः यदि होस्यसि विश्वेश ममाभीष्टं रमापते ३ एवं भूतस्त्वमेवात्र सर्वप्रत्यक्षगोचरः
 केवलं दर्शनादेव सर्वेषां सर्वदः सदा ४ स्थातव्यं न गवन्ब्रह्मन्लोकानुग्रहकाम्यया कलौ युगजनाः सर्वे शिरोदरपरायणाः ५
 न जानन्ति जनाधर्ममधर्मं चापि मानवाः प्रायशो दुर्लभाः सर्वे प्राणिनः काममोहिताः ६ पशुप्रायामनुहीनानजानंस्तानोहितं
 प्रायशः प्राणिनामेव युगे जन्मकलौ ह्ये ७ भुक्तस्तथाहताः सर्वे नरा जन्तुकिं वन तेषु पुष्पेक्षिताः सर्वे नरकास्ते सहस्रधा ८

नवेयुर्वैकराधीश्वर्यालोत्तुहदंबुज लेषामनुग्रहार्थयस्यातयंभवतामिह ९ ब्रह्मणाभ्यर्पितस्यैवंरूपानिधिरवाचह
 ब्रह्मन्भ्यर्पितं चेह दत्तं वरमनुत्तमं १० सर्वजीवदयालुत्तमहोत्तवचतुर्मुख अनेन सुतरां प्रीतवैस्तेदास्येच ब्रह्मसितं ११
 स्थोऽस्यांतैव सर्वेषां प्रत्यक्षः सर्वकामदः आकल्पंचवसां च भ्रियासा ईचतुर्मुख १२ शेषेण गस्तेनेव विष्णुस्तेन सर्वदा
 नृम्यां कमलयासा ई सर्वैः पारीषदेः सह १३ ये केचिदत्र कुर्वन्ति पापांस्तु किं विधा निच तेषां पापांस्तु सिध्यन्ति सुतमेन हि कर्मणा १४
 तथैव यस्तु कर्मणि योगाभ्यापि हियोगिनां स्वामी पुष्करिणी च यं ब्रह्मलोकपितामह १५ स्वामितोच्चैव तीर्थानां मुच्येत चर्थना मुतः
 यानि यानि च तीर्थानि गंगादीनि महीतले १६ उस्मानि च सर्वाणि तीर्था दस्मात्सितामह परमदत्तदाकश्च वैकुण्ठेयस्तु तिष्ठति १७
 सर्वगीयते चात्र स्वामी पुष्करिणीति च अत्र स्नानेन नश्यति माहापातककोटयः १८ उपपातकसंधाश्च हरस्येतत्प्रकाशितं
 छतानि यानि पापानि नश्यन्त्येव न संशयः १९ यं यं कामं समुद्दिश्य स्नात्वा स्निग्धसरोवरे तंतं काममवाप्नोति नाने कार्ये विचारणा २०
 काणखंजः कुरुः कुलो मको बधिर एव च अनपत्यादिरिद्रो बाकुली बाध्यायुतोपि वा २१ मयि बानुत्तमानं किं कृत्वा मदर्शनोऽसुकाः
 आयांति ते यथा कामं प्राप्नुवन्ति न संशयः २२ अथ प्रभृतिनिःशंका जनाः कामन संभवाः विचरन्तु दिवारात्रिबोधाश्च महीतले २३
 सुदर्शनसहस्रार्कज्वाला माला विभूषण आगच्छन् महाभाग भणुमद्वचनं हरेः २४ कुमुदादिगणैः साई सर्वायुधपरिछदेः
 रतो निर्गत्य महसायत्र दैत्या महाबलाः २५ यक्षराक्षसनागाश्च दुष्टा ब्राह्मणहिंसकाः ये चोरा वसुहन्तारो देशोपद्रवकारकाः २६
 पत्रयत्र गिरौ वापि देशे वा कानेनैपि वा परितोऽस्य गिरैः स्तांस्तु गत्वा दुष्टान् महाबलान् २७ निःशेषं न स्मसात्कृत्वा दिशंश्च निस्पृश्वं
 क्षालुत तत्र तत्र पि जनरक्षां विधाय च २८ आगच्छन् महाभाग इत्युक्त्वा च भूरा उपि विनिर्गत्य गिरैः स्तां स्मादित्य संधांस्तु दुर्जयान् २९
 अन्योनपि जनानुष्टान् देशबाधाविधायकान् क्षणेन सर्वा दुष्टा घातिः शेषं न स्मसात्तदा ३० कृत्वा गच्छन् महाबलं सर्वेषां पश्यतां हरेः
 सन्निधौ तस्मात्पश्यन्ति सपदि दंबुधाः ३१ निरुद्धैः स्यादुष्टास्ति प्रतापाच्चक्रिणस्तव इति तस्मिन् समायाते चक्राजे हरिः स्वयं ३२
 पुनरासुरज्येष्ठं कर्तव्यं किंपुनः प्रभो वेदेति पृष्ठः प्राहा सोऽब्रह्महर्षसमाकुलः ३३ भिन्नेभिवल्लुं देवेश प्रसन्नमुपैकज

इत्थं चोत्तरं हरिः प्राह सा भवती स्वयं दत्तवत् ३४ इत्याश्वस्तः पुनः प्राह ब्रह्मा ब्रह्मविदग्नीः ध्वजो राहणपूर्वश्च कार्यस्तव महोत्सवः ३५
 सच ब्रह्मा महाविष्णो अंगीकार्यः श्रेयसकृ इति ब्रुवन् विधितेन चोदित क्रियतामिति ३६ विधिश्च कारमुनिभिर्वैश्वानसमुखैः सह ३७
 ब्राह्मणाश्च त्रियावैश्याः शूद्रा चान्यजनास्तथा नानाज्ञानिसमुसन्नाः समुद्रवनवासिनः ३८ अंगवंग कलिगणेषु गोउकाश्मीरसिंधुषु
 चालमालवपाण्ड्यकोसलेपुराकेषु च ३९ वसंतस्तेजनाः सर्वे सकुटुंबाः समागताः योगीनामप्यद्रेयोसौदयया सर्वजंतुषु ४०
 सर्वप्रत्यक्षसुलभैः श्रीनिवासः परस्परः अंगीकरोति विधिनानिर्मलं च महोत्सवं ४१ उत्सवे दर्शनं पुण्यं श्रीनिवासस्य शार्ङ्गिणः
 इति ब्रुवन्तस्ते सर्वे मध्ये मार्गजनास्तदा ४२ चक्रुः पानीयशालाश्च विविधानि गृहाणि च बाहूनि च वासांसि च त्रयावरणानि च ४३
 पादुकाश्च जनाः सर्वे ददतु सर्व एव हि नृस्यंतो वा दयंतश्च गायंतश्च परस्परं ४४ आजग्मुः सेवकाः सर्वे व्यंकाटाढ्यभूधरं
 ब्रह्मा च कारयामास तत्रावसदा नानि च ४५ अन्नशालाश्च विविधा प्रपाबहु विधास्तथा उपकार्याश्च बहुधा कारितास्तत्र तत्र वै ४६
 गिरेश्च परितस्तत्र नगराणि चाकार सः विश्वकर्मणि विधिवन्मनो ज्ञानिपुराणि च ४७ पुरे पुरे च विविधा वीथयः पुण्यवीथयः
 शान्ते गणिकानां च वाणिजां पूर्णसंपदं ४८ तत्र तत्र च शोभन्ते मुक्ताविद्रुमराजयः सघनि च ददुः सर्वपानीयानां च सर्वदा ४९
 सर्वे च धर्मनिरताः सर्वे च धनिनस्तथा सर्वार्थमागतानां च ददुर्वस्त्राप्पने केशः ५० ब्रह्मा च देवदेवस्य च कारपरिमोक्षं
 जगुः किन्नरगंधर्वान नृत्तुश्चाप्सरोगणाः ५१ मेरीमृदंगमुरजपणवानकगोमुखाः टंकानिः स्माणचञ्चाववाघने दान्यनेकेषां ५२
 वादयामासुरव्यग्रा वादयन्ते दिशो दत्ता विमानपरितस्तत्र वीथयो भान्ति सर्वतः ५३ विश्वकर्मस्य सामर्थ्यं तत्रैव वृत्तवान् सदा
 तुंगप्रासादसंवाधं विचित्रगृहमंडितं ५४ चन्द्रकांतशिलोपेतं सूर्यकांतसमन्वितं अनेकरत्नखचितं तत्सहाटकनिर्मितं ५५
 चकार नगरं तत्र गंधर्वनगरं यथा ५५१ इति श्रीवराहपुराणे व्यंकटगिरिमाहा ० एकोनविंशोऽध्यायः १९ सत्तु उवाच
 ब्रह्मा त्वय्यंकटेशस्य दिव्योत्सवदिनेषु च नैवेद्यं बहुधा च क्रेष्टतामप्युत्तरे १ मुडान्नं पायसान्नं च मुजान्नं च तिलोदनं
 शाल्यन्नं कसरान्नं च मरीचान्नं चैव च २ माषान्नं गोधुमान्नं च मसुरान्नं च तोत्तरं एवं हि विविधान्नं च रूपं हि विविधं बहु ३

व्यजनानिविचित्राणि फलानिविधानि च दिव्यान्मूलकानि सुखादुरसितानि च ४ उज्ज्वलवसमभ्वं च गजमेरावतंतथा
 अनंतं नागराजानं गरुडं च यथीश्वरं ५ एकैकं समधिष्ठाय व्यंकटाद्रिश्चिखामणिः दिनेदिने सुरास्त्रांनुसवार्थं समागतान् ६
 अनुगृह्णाति रथायामदभ्रम्याभ्रियाचितः समस्तवाद्यघोषैश्च गजाश्वैः समलंकृतं ७ चित्रध्वजपताकैश्च चित्रचामरचारभिः
 सहितो नृत्यवादित्रैर्वरनारीगणैः सह ८ कविभिर्बंदिभिश्चैव गायकैः पाठकैस्तथा नित्यं वेरे स्तूयमानः श्रीनिवासः परात्परः ९
 प्रातेर्देवगणैश्चापि उत्पुष्ठाभिपूजितः तथैव सायंदेवैश्च पूजितो विद्यया हरिः १० पृथते लोकं ध्वर्थं मुसोवा प्रसूनिर्मितः
 जुहुयुर्यागशालायां मुने यो वीतकल्मषाः ११ विधिवत्स्थापयामासुः पूर्णकुंभाभ्युदहारान् दिग्वली विधिवच्चक्रैर्विमानसतपोधनाः १२
 श्रीनिवासोत्सवदिनं पुण्यपापविनाशनं इत्यागता जना सर्वे च कुर्दाना न्यनेकशः १३ धनदानं स्वर्णदानं वस्त्रदानं तथैव च
 गृहदानं महापुण्यं मिति मत्वा मराजनाः १४ इह काहास्मिन्नेव गृहे निर्माय सुंदरं दानुं प्रत्येकमेकं तु सोपस्कारमलंकृतं १५
 विप्रज्ञान्स्थापयामासुः राजानस्तत्र मूर्ध्ने देवानं न्यामन्मनुजान् ब्रह्मलोकपितामहः १६ कुत्रैव वासः कर्तव्य सर्वदेति विनिश्चितं
 वासश्च कुत्रैव विप्रश्चाप्यामानवास्तथा १७ एवं श्रीव्यंकटेशस्य वर्तमाने महोत्सवे कदाचित् स्तेष्टे दनं दिव्यं नाना रत्न विराजितं १८
 तप्तजांबुनदमयं उद्धतध्वजशोभितं नानाकुसुमदामैश्च मुक्तादामैश्च शोभितं १९ पटवस्त्रं च विनाढ्यं सिद्धगंधर्वसेवितं
 विमानं पुष्पकं कात्यास्मारयंत मनोहरं २० रथं तं समधिष्ठाय श्रीभूमि सहितः परः श्रीनिवासः सूरद्रुतकीरीटमुकुटोज्ज्वलः २१
 ब्रह्मादिदेवैश्चैव सेव्यमानस्तपोधनेः परिक्रम्य महावीथिं राजवीथिं श्रीयो ज्वला २२ पुनरागत्य तद्दिव्यं विमानं शालशोभितं
 आस्थानमं उपतत्र मणिसंभशतैर्युतं २३ हिरण्यमधिष्ठानं स्वयं हं कमलासनं आहूय श्रीविष्णुं ब्रवीन्मरांगिरं २४ वा
 श्रीविष्णुं ब्रह्मश्रीतोस्मिन्नितांतवत्कृत्वा सोत्सवेन च सुखं मुनेया देवाराजानो योगिनश्च ये २५ वर्षे वर्षे त्रमासे स्मिन्कि नारासिगते
 रवौ ये केचित्तत्र कुर्वन्ति ब्रह्मलोकं च भूमाकामानवाप्य च इममुत्सवमुद्दिश्य सेवार्थं यस्तु वासतः २७

क्रमतेपदमेकंतु गंतुं शेषगिरिं प्रति पदपदेभ्यो मेयस्य तस्यैकस्य फलं भवेत् २८ ऐहिकं तु फलं तस्य आवांतरफलं भवेत्
 सेवंते ये हि मामस्मिन्नुसवे त्रसन्त्येते २९ ते अनेता न महीपालास्ते हादुश्चक्रांति प्रापामुसवक्रे सुयेचक्रुः पुण्यं च देहिनुः ३०
 अचिता तास्मदिच्छुशीतलं भवति क्षणात् अनेदानं प्रयच्छंति तेषां सप्तकुलविधि ३१ अनेबहुविधं चित्रं दायते तु मया विधे
 ते तु मुक्ता बहू भोगान्मया दत्ता न मीप्सिताम् ३२ अने तु मसदं यांति स्वयं मुक्ता तु मध्यतः काणां धपुं मुक्तानां मयेषां विकलांगिनां ३३
 अने वस्त्रहिरण्यदिहातृणां संपदः सदा अनोयासेन सिध्यंति मसंगा सप्रसंभव ३४ ये हि चित्रस्थिते नित्यं वांछंति मनुजा भुवि
 तेषां मिहैव दास्यामि संपदं सन्तिर्जयं ३५ तारतम्यवशाद्भूतेषां मपि च संपदः जननं मरणं वापि स्थितिर्वास्मिन्महीचरे ३६
 तेषां मुक्तिः करस्त्वहिस्तान् सिध्या हि दुर्लभा यानि कानि च दानानि सन्ति शब्देदिता निच ३७ तानि सर्वाणि दानानि क्रीयमाणा निचैदिह
 ऐहिकं च फलं दत्त्वा स्वर्गमिप्सितमेव च ३८ तस्य दंच शरीरांते ददुः सत्यं न संशयः गिरेश्च सरितो भूमे गामाश्च पत्तनानि च ३९
 करोति श्रद्धया राजा ब्राह्मणो योपिकोपि वा सेवजो ज्येष्ठियं मुक्ता मुक्ता स्वर्गं दिक्कांश्चिरं ४० मत्स्या युज्यं ब्रजं लेनं च काया विचारणा
 पुण्यक्षेत्रमिदं भूमौ स्थितं व्यंच सदा त्रिहे ४१ इति बुध्या त्रयसतां गृहसेनादि कंचयत् ददातीह नया ज्येष्ठं लब्ध्वा वापि फलानि च ४२
 प्राप्नुवंति पुनश्चैव मयि कं मसदंतथा अत्रैव वसतां प्राप्तां विधातुं मनुत्तमं ४३ कुर्वंति तेषां विदुषां कीर्तिस्त्रैलोक्यगामिनी
 तद्वंधुवंधुतद्वंधुतद्वंधुजनबांधवाः ४४ सर्वपितृफलं लब्ध्वा मोदते दिवि देवताः ४५ इति श्रीमद्भारतपुराणे व्यंकटगिरिमाहात्म्ये
 विंशोऽध्यायः २० ७ सप्त उवाच उक्तां चैवं बंधुं केशः पुनः प्रीत्या जगद्गुरु श्रीमद्भक्तुं श्रयतां विबुधाय यं मन्यन्ति चिद्रूपमिवः १
 ये हि चात्र कुर्वंति दत्तं वनमनुत्तमं उद्यानानि च पुण्यानि नाना वृत्तयुतानि च २ पुष्पाधानानि क्लृप्तैव तसु षेरर्चयंति सां दलस्यै
 कस्यैव्यानि वत्सराण्यर्चुदा निच ३ स्वर्गं मुक्ता वरा भोगान्तो यांति च मयदं अंतराय फलं तेषां मिष्टसिद्धिर्होतुल ४
 न च संति तिष्ठेदस्तेषां पुण्यकृतां भुवि फलपुण्याणि पत्राणि यावन्ति प्रतिवत्सरं ५ उद्भवति यथा कामाक्ष्यामपि महीतले

प्रत्यक्षममनेवेद्यं यावत्प्रसूचतुष्टयं ६ सव्यं जनकं त्वयं तिर्येहिरण्यतमाशुवि ब्रह्मलोकप्रमुखाप्रीतास्ते जितावरेः ७
 तदीयदर्शनात्पुंसो भवत्यन्तप्रदयिनः तेषामेवैव संपन्नो वक्तव्यं नावशिष्यते ८ अनेयांति परंधामपुनरावृत्तिवर्जितं
 भूषितं स्वर्गसचिंतं रत्नमणिमयं भूषितं ९ प्रयच्छति च पुण्यास्तान्मोदयिष्ये महीतेन रूपलावण्यसंपन्ना विधावंतश्चिरायुषः १०
 नवंति पुत्रास्तेषां श्वमच्छं द्राः संपदोपि च पद्मकलारतुलसीचंपकैर्दामकारिणः ११ मर्चननिमित्तं हि प्रत्यहं भद्रयान्वितः
 लक्ष्म्या समेतस्तेषां हि रवेव तस्याम्बरं पुराः १२ तेषामपि च साहाय्यं कुर्वते भद्रयान्विताः तेषामपि सदा संपत्पदो हं कमलासनः १३
 मोक्षुरा योगिनः सर्वयुग्माश्च समागताः युष्माकं यद्यभीष्टं तदा स्य हंसकलं परं १४ पुत्रान्मौत्राश्चियां यापिराज्यमारोग्यमेव च
 आयुः कीर्तिं च यद्यान्यन्मर्त्यो वांछति येषुनः १५ तत्तद्धस्तं मया सर्वं सत्यं सत्यं संशयः बहुनेह किमुक्तेन ये चात्र वसतां पुनः १६
 कुर्वति चानुकुल्यं चेतमिप्रियतमामताः निवसंतोऽत्र मनुजा द्रुह्यति श्वबुधाभवे १७ असुरा राक्षसा यक्षाः पिशाचाः प्राणिनोऽपि वा
 तानहं नाशयिष्यामि सपुत्रपशुबांधवान् १८ नियतो नियतो वापि व्यंकटोऽस्मि मं प्रति आजादपि समासाद्य स्नात्वा स्वामी सरोजले १९
 नमस्येतेषु मांस्तु त्वयं कामं सर्वं दासुराः कुलक्षेत्रं मे होदार्यं कुलक्षीरं योनिधिं २० इति श्रीव्यंकटाधीशस्तोत्रोद्वावरं बहु
 मेरीमृदंगपटहमंगलस्वनसंयुतः २१ पुष्पदस्यायुतः श्रीमाश्रीभूमिसहितस्तदा विविशांतर्महदिव्यं विमानं रत्नतारणं २२
 ब्रह्मादयो देवगणाः संभ्रयं प्रीतमानसाः जयेति चास्तु वेस्ते नमोऽपि प्ररितं जगत् २३ ब्रह्मापि व्यंकटाधीशं दिव्यमंगलशोभितं
 ऋषिभिः सह धर्मात्मा यथाशास्त्रमकारयत् २४ ततः भवणक्षेत्रे देवदेवस्य शशिः चकारावभृत्तं पुण्यं पवित्रं पापनाशनं २५
 स्वामी पुष्करिणीपुण्ये पवित्रे लोकप्रजिते ससुब्रह्मादयो देवा मुनयो योगिनोऽपि च २६ राजानश्च तदा विभ्राः सर्वचैव नरास्तदा
 तत्र स्नात्वा तु यागीशः सकलैः सर्वविस्वयं २७ सर्वेषां पुरतश्चेदमुवाच वचनं तदा सर्वे भूषंतु मदाक्यं मुदृत्य भुजमुच्यत २८

शानचय्यानेयोगेचसम्पन्नास्तेषुचितितं समस्ततीर्थभूतस्यदेवदेवस्यचक्रिणः २९ यस्मात्तवभूतेपुण्येनस्ययस्यसर्वजन्मसु अनं
 तेषुहृतं पापं तक्षणादेवनश्यति ३० इतिश्रुत्वा महोदेवस्ततथैवेतिचाब्रवीत् एवमेवेतिभगवानविष्णुरप्यब्रवीत्तदा ३१
 प्रहसंस्मृमहोदेवजोःस्वामीपुष्करिणीतदा विविधैश्चपस्त्रैश्चशस्त्रैःसुगन्धिभिः ३२ उपचारैरनेकैश्चशस्त्रैःसुखश्रवैः
 नृत्यगीतादिवादित्रैर्दिव्यमंगलनिस्त्रैः ३३ इष्टाप्रसनयागंचतोषयिचाजनार्दनं प्रणाममकरोद्भस्मासर्वदेवैःसमन्वितः ३४
 ततःप्रीतोभवद्विष्णुः कृतोत्सवेनस्यः उवाचविधिबद्धिदुर्बलश्रीतोस्मिंसांप्रतं ३५ एतस्मिंतिसमंदानंरातुंतत्रतुविमोहे
 ब्रह्मस्यद्वयार्थतदास्यजगत्पृथक्परंविधे ३६ इदमेवमहंज्ञंहियधव्यस्तित्वदत्तत्त इतिषौष्टेवदद्भस्मास्वामिन्यधस्तित्वेक्ष्यो ३७
 क्षपायोस्मिधरंनान्यलोकस्यानुभवेना एवमेवहरेस्वामिन्वददृष्टितमर्थिने ३८ स्थातव्यंभवताविष्णोर्लोकानुग्रहकाम्यया
 इदमेवममामीष्टंयाचनीयंपुनःपुनः ३९ इतिपृष्ठारमाधीशस्तथैवास्थितिचाब्रवीत् उक्त्वाचैवपुनःप्राहब्रह्माणसमितोजसं ४०
 ब्रह्मस्वरूपिकार्येषुनियुक्तःप्रवमेवहि गत्वात्तदीयलोकंचकुर्वन्सृष्टिंसुखीभव ४१ शतोगच्छस्वकंलोकंकाशधिराज्यकदस्मितं
 अगस्त्यमुनिर्शाईलशिष्यःसहतेपोधन ४२ स्वमाश्रमंप्रविश्यवन्द्यकर्मण्यतंष्टितः योगिनश्चयथायोग्यंगत्वाश्रममुत्तमं ४३
 ध्यानामृतसुतेमैश्चैस्त्वातव्ययोगिभिश्चिरं इतिश्रीव्यंकटाधीशःसबन्तिसवसंगतान् ४४ ततस्त्वासेनंमुस्यज्यविसृज्यप्रीतिपूर्वकं
 अंतर्निमानेश्रीभूमिसहितःप्रविबशह ४५ इतिश्रीवराहपुराणेव्यंकटगिरिमाहो ४६ एकविंशोऽध्यायः २५ सुनयदुचुः
 भगवन्वदशाख्यार्थतत्त्वज्ञानसुनिष्ठितं श्रुतंज्ञातोमहाश्रयमेतद्व्यानमनुत्तमं १ व्यंकटगिरिप्रभोवायंमीदृशःपापनाशनः
 तथैवभगवत्प्रीतिरीदृशीनिस्तुल्यिका २ श्रीव्यंकटेशमाहास्यंकिंभूतःसर्वलौकिकं आश्रयमिदमाश्रयमद्भुतंपरमाद्भुतं ३

अष्टभुजपूर्वचरतपूर्वचरतं ॥ एवतामिदमास्यानं नास्ति तस्मिन्नेव ॥ इतिष्टोवदसूतंभयतामिदितामुनीन् ।
 स्रतउवाच आस्यहंसं व्रतातुस्यमानः सुरैस्तदा ॥ सत्यलोकं जगामासुसर्वलोकपितामहः दिव्यविमानमास्थाय सहस्राक्षपुरंदरः ॥
 गंधर्वैर्गीयमानश्च प्रवीवेशामरावतीम् नंदिकेश्वरमुखैश्च गणैः प्रमथ संज्ञकैः ॥ सहितः पार्वतीनाथः पर्वतं व्यंकटमिधं ।
 कुर्वन्प्रदक्षिणं पश्यं वलुस्यलमतं द्रितः ॥ आग्नेयांदिशि चाद्रक्षीत्यंकटादेर्गिरेश्वरः तत्र दृष्ट्वा सरः पुण्यं कपिलं लोकपावनं
 विरमणीयमिदं स्थानं स्थातुं यमुमया सह तत्रैवेति निश्चित्य जगाम रंजनाचलं ॥ योगिनः सनकाद्याश्च पापानां नतीरतः ।
 अतिष्टत्परमप्रीताः काननेषु महत्सु च ॥ अथ यः सततं तत्रैव दिशि चोत्तरपूर्वतः फल्गुनी सरतीरे तु स्वाभ्रमे यवससुरवं ॥
 त फल्गुने पूर्णमासे तु तीरे कमलालया अरुंधती तपः सिद्धा प्रादुरासीत् पुरा किला ॥ तस्यैहत्वावस्त्वेष्टं प्रार्थिता सा तदा नया
 ददौ च सरितो नाम फल्गुनी शब्दमुत्तमं ॥ फाल्गुनी मासि पूर्णया फाल्गुनी तारके विधौ स्वास्यत्यत्र तु यके चिज्जनात्सेषां मासहा ॥
 नाहं पराङ्मुखः तेषां सर्वकामफलप्रदा इति हत्वा वरं तस्या नद्यां श्रीकमलसना ॥ अतर्धान गता तत्र तस्तीरे मुनयो वसन्
 देवाः केचन संभूय विनिश्चित्य विचार्य च ॥ अत्रैव तत्रैव श्रीशस्तस्य तत्रैव ते वयं सेवंतो व्यंकटाधीशं स्थास्याम इति चाक्षया ॥
 १५ उत्तरस्वामितीर्थं देवनद्यालयात्तरे कृत्वा भ्रमं सुरवंतं यवसंस्ते दिवो कसः ॥ तत उत्तरदिग्भागे सरसः पश्चिमे तट ॥
 जाबलिना भ्रमं शिष्येभ्यः सत्विगतभ्रमः ॥ केचिदिहैस्तिता येन नित्यमीशं नमस्ते गिरेः परिसरे केचिन्निवसन् नित्यमेवाह ॥
 पुनरप्यागमिष्याम इति जमुपरे तथा ॥ अगस्त्यो भवान् तत्रैव मध्यं करुणायकं ॥ अर्चयान् विविधैः पुष्पैः कृत्वा चोद्यानमुत्तमं ।

चिरकालं महाभागः सहशिष्यैर्महापुत्रैः २३ पिवन्नानेदपीयूषमवसंयंकराचले अंकुशं भ्रियाभ्रम्यासहशिष्यैश्च शोभितः २४
 कृते जेतादापरेषु देवराजे महीक्षितेः कल्पितेर्विविधैर्नित्यमुत्सवैः परमाद्भुतैः २५ प्रजिते मिद नित्यं दृढरिष्टं च पाचने ॥
 कलौ युगे तीडितिराले मीयंकराचले २६ एतद् सर्वमाख्यातं कथितं मुनयो मलाः श्रोतुमिच्छन्त्यभ्युपि नित्यं दृष्ट्या मसंशयं २७
 इत्थं कामुनयः सर्वे प्राहरेतद् च सदा मुनयः अंकुशं भ्रियाभ्रम्यासहशिष्यैश्च शोभितः २८ दुष्टानवसंघाभ्युदुष्टचोरामहीक्षितः ।
 इत्थं तं मुनया प्रवेकं केवाहता रति २९ श्रोतुमिच्छन्तु महतीयधस्मा सुदयात्नव शेषं सतकथामस्य दत्तातं रणभूमिषु ३०
 इति पृष्ठे जगादा सोमस्तः परमधार्मिकः सूत उ० अथ तां चक्राजस्य मुनयः परमाद्भुतं ३१ पराक्रमः संगहेण वक्ष्यामि न च विस्तरं ।
 अश्वं विस्तरादुचक्राजस्य वैभवं ३२ दुष्टानि निर्महन्त्युचक्राजो महापुत्रः आज्ञां अंकुशं धारयन् सिरसा तप्तं ३३
 निर्जगाम गिरेस्तस्माद्ध्यं गणसेवितः उद्यतायुधशस्त्रैश्च मृदामुसलपाणिभिः ३४ पाशतो मरुहते श्वभ्रलपट्टिशधारिभिः ।
 असिचर्मधरैः श्लेष्मणैश्चार्जदिसाधनैः ३५ गजवाजिरथैर्यैर्युद्धसन्नाहसधनैः मेरीमृदंगपट्टैर्दंष्ट्रकानिः साणमर्दलैः ३६
 जयव्यजनवाद्यैश्च संयुतश्च पदातिभिः राजेव धरः श्रीमान्सहस्रभुजमंडितः ३७ किरीटहारमुकुटकेयूरगदशोभितः ।
 दंष्ट्राकरालवदनोज्ज्वलदग्निसमप्रभः ३८ प्रवर्तकास्त्रसंयुक्तः पंचाशत्तपायिकः निवर्तकास्त्रसंयुक्तः पंचाशत्तहस्तकः ३९
 पद्मरागसमप्रख्यरत्नयुगलविभूषितः अनेकतुरकगारुडदिव्यस्यंदनमास्थितः ४० प्राचीदिशं ययौ पूर्वमहाघोषसमन्वितः ।
 तेन घोषेण महता जगत्तंचराचरं ४१ स्फुटितं वामहस्तो मंदलितः किमुपर्वताः इति भ्रान्तानि सर्वाणि च नृभुञ्जन्तु ४२
 इति श्रीमद्भारव्यंकटगिरिः २२ अविशेषाध्यायः २२ सूत उवाच शेषाचलस्य प्रवर्तकादिशे केचिन्महानगाः संति तत्र वनोद्वेगोद्वेगोद्वेगवत्तल्लगर्विताः १

१० उधलायुधनिस्त्रिंशः शरचर्मोसिपाणयः मायाविनोमहाघोरावंचकाः प्राणिहिंसकाः २ क्षत्रवितापहारेणानामप्राणिभयंकराः
 आसाघनृपवयोणावनदुर्गसमाश्रितः ३ बाधतेब्राह्मणान्नित्यंसाध्वैवविशेषतः गर्जितानेधसंकाशानीलांजनचयोपमाः ४
 शतंशलसहस्राणिचोराणांनिर्गताबहिः सुदर्शनमहाराजसेनयानपुरःसराः ५ केचिद्विरव्यातसामर्थ्यास्तेषांचैवपुरःसराः
 अनूदंभतपर्वतुतुमुल्लंघुद्धमडुलं ६ समासायुधशेषाश्चशङ्कभाश्चपावकः विविभुश्चक्रराजस्यज्वलतीवाहिनीतदा ७
 विनिर्दग्धाश्चेतसेर्वदस्युभूतावनेचराः तद्वशात्ताश्यामाश्चशिशुबालस्त्रियोपिच ८ ययुस्तेविलयंसेर्वचोरामायोपजीविनाः
 निःकण्ठकमभूतस्यवनंपश्चिमगाकुलं ९ व्यंकटाद्रिं समारभ्ययावद्वज्रामहोदधेः लावेदशश्चसंग्रामः सपट्टनवनानिच १०
 सर्वोबाधाविनिर्मुक्तः सपर्वतनदीतटः बभूवपरमस्फीतिराहुमुक्तदेवापुराट् ११ बभूवुर्ग्रीष्मणाः सर्वमुनयोयोगिनोपिच
 निवसन्तिचयेकेचितस्मिन्देशेलेदहिनुः १२ ततःप्रभूतेतदेशेवसंतश्चक्ररासेनात् कालेवर्षतिसस्यानिफलंतिबहुधातदा १३
 बहुक्षीरास्तदागावस्तदास्यादूदकापगाः निरोगाश्चजनाः सर्वयथाकृत्युगेतथा १४ स्वकाललतविप्राश्चविप्रावेदेषुनिष्ठिताः
 तपस्विनस्तेयोधर्मयोगनिष्ठाश्चयोगिनः १५ बालिज्येवलिजः सर्वस्वधर्मेषुप्रतिष्ठिताः देशमध्येसमागत्यसुदर्शनहर्मप्रभुः १६
 समाहूयजनान्सर्वान्वचनंचेदमब्रवीत् कर्तव्यंभवतांकिंचिदस्तिचेद्वस्तुसहेथ १७ जनाकुचुः इतःपूर्ववयंसर्वपाडितास्मभृशंजनाः
 दस्युर्निस्तस्करैश्चोरैश्चोरप्रायैश्चराजभिः १८ प्रसादाद्भवतःस्वामिदेशेयंनिरुपद्रवः आसीद्वयंकृतार्थोस्मसयुक्तःप्राहधर्मतः १९
 धर्मस्मानृपतिकंचित्क्षुत्तदेवाधिपंपुनः व्ययवर्त्मनितिष्ठंतंभ्रमंचवसतांभ्रमात् २० एवंसुरक्षितंक्षुत्तदेवाधिपंपुनः २१
 आग्नेयोदिशि शेषाद्रिः केचिदैत्यांशसंभवाः २१ माहोमायाविनोघोरावंचकाः क्षत्रबाधवः बाधतेब्राह्मणां चक्षुःसर्वानपिजनांस्तथा २२
 देवब्राह्मणविश्वासस्तेषांनलिकदाचन वनेदुर्गस्थैलेदुर्गजिरिदुर्गविशेषतः २२ एवमावासदेशंचदत्तातिष्ठंतितत्रवे

येमिर्तात्वा मनासेनामागतामुचतायुधाः २४ अयुध्यंतमहाघोरं शरास्त्रैश्च परस्वधैः पशैस्त्रैश्चिश्चलेभ्यो नो मरे मुहरे स्तथा २५ ॥
 युध्यति स्म तथा योऽनन्वानुशंभवानरा नू शिरांसि बहुधा युद्धे चिच्छिद्युश्च पतन्ति नः २६ केचित्पारेषु संधिनाः केचिद्धेषु - रते
 शिरोभिः छिन्नपादैश्च कवधैश्च तथा करैः २७ शसैरस्त्रैस्तनुभ्रंशैस्तथापेभ्यः सिरोरुहैः रक्तौघैर्मोसरुग्जैश्च कीकसैरादरशिभिः २८
 अस्तृताभ्रमिद्युद्धसाधेत राज्यस्य विस्तृता उपनेच विहाति यं सैन्यं सैन्यं च तनरा २९ सैनैकदेशक्षुभितं दृष्ट्वा सौ रात्र्यमेव च
 कुक्षे बद्धरुहैर्वती नाराजा परमकोपनः ३० त्रिपुरारि र्यथा कुदः प्राणानां सुदने तथा तादृशानां च शौराणां मायिनां निगहेतदा ३१
 ज्वाला मुखं बलाध्यक्षं सैन्यं संहिरेदृष्ट्वा निःशेषं कुरु राजं स्वचोराभ्यमस्तुर्मदात् ३२ इत्याज्ञप्तस्तथा तेन च करजेन वैवकी
 ज्वाला मुखस्तदा चक्रयुद्धं परमदासुतं ३३ तत्सैन्यं लोडयामास मदमन इव दिपः छिन्नाभिन्नास्तथा जग्मुश्चोरा तत्र वने चराः ३४
 पलाइताश्च भीतास्तत्पुनरास्त्रायुधास्तथा त्यक्त्वा समरभ्रमिं च वने लीनाश्च सानुषु ३५ न हितत्रजनः कश्चिद्दृष्टे वनभूमिषु
 गिरेर्दुर्गे वसुर्वत्र वनदुर्गे च साधुषु ३६ महाविलेषु कुंजेषु कंदरेषु गृहास्तु च मृगया मासुरव्यग्रा तस्य चानुचरास्तदा ३७
 ददुर्गं न हि कंचिच्च विनिर्गत्य च विस्मिताः ज्वाला मुखायतेः सर्वे प्रचुरं वं पतन्ति नः ३८ विस्मिताः सोपिता मायां जातः परमदुर्मदाः
 तद्देशवासिनः साधुना इत्येदं च बोधवीत् ३९ इमं देशं समुत्सृज्य गतव्यं देशमन्यतः क्षणमात्रमित्रप्रोक्तं जगाम परमधनुः ४० ॥
 अस्त्रं च सधेतस्मिन्नाग्नेयं मज्जविनदाः प्रज्ज्वालय च तद्विषमसं परमभास्वरं ४१ कृष्णानुचतदस्याणि निपेतुभ्यसं हरश्चराः ॥
 विवक्रमुश्च भूतानि च शत्रुः सुगुणस्तदा ४२ अंतर्धानं गतो यत्र चोरातिष्ठंति वंचकाः गत्वा च तत्र तत्रापि भस्माकुरुत्तानरीन ४३
 इति विशिष्य तद्विषमस्य माग्नेयमुत्तमं आक्रम्य रोदसी तच्च ज्वाला माला समाकुलं ४४ चोरे शान्तमासाद्य गिरिदेशान्नो निच ॥
 च यत्र यत्र तिष्ठंति मायिनस्ते वने चराः ४५ अहंस्तानि च सर्वाणि स्थलायनानि एव च ते च सर्वे दुरात्मानो दग्धा तनु महीरुहाः ४६ ॥

तेषां स्त्रियश्च बालाश्च सर्वे दग्धाश्च वन्ति ना विलेभ्यः कंदरेभ्यश्च निष्येतु क्षेत्रबंधवाः ७ वनंतदीयंतत्सर्वं भस्मीतं च तत्क्षणात् । ८
 निर्वीजंतत्कलं सर्वं दग्धमस्य तेजसा ८ भस्मीकृतत्वा तु तान्सर्वान्प्रविवेशेषु धितदा दृष्टिमानाय यामास सधः सीतलकरिली ९
 आज्ञावयंति तद्देशं आजगमुर्निर्गता जनाः निहतां सर्वचोराश्च तेजसा भवतः प्रभोः ७ इति विज्ञापितस्तेन बलाध्यक्षेण सप्रभुः
 संतुष्टस्तत्र तद्देशं आगत्य च सुदर्शनः ५१ तानि दुर्गाणि सर्वाणि स्थलीकृत्य वनानि च प्रकाशानि तदा चक्रे देशं प्रहृतमार्गकं ५२
 तत्र तान्छापयामास साधून्विप्रानि कानिपि स्थापयित्वा तु तद्देशे धर्माध्यक्षं दद्यात्परं ५३ दृष्टिं शात्यादि दृष्टिं च पोषयामास देशिकान्
 इति श्रीमद्भारहपुराणे श्रीव्यासकटगिरि ३ त्रयोविंशति मोध्यायः २३ सूत उवाच ॥ सुदर्शन महाराजः कृत्वा देशमकंटकं ॥
 तस्माद्देशादति क्रम्य भागं दक्षिणमाषयो १ आगत्य दक्षिणं देशं ससैन्यसपरिच्छदः वा दद्यामास वा दधानि निःस्त्री प्रभुरवानि च २
 तेन शब्देन महता दारिता इव वरधराः मदमतगजैर्यस्य सुंदरैः पर्वतोपमैः ३ अनीकैश्च वनंतत्र चूर्णितं च सहस्रधा ॥
 विपिनानि प्रकाशनीकृतानि गिरयस्तथा ४ वनदुर्गाश्च ते सर्वे सुगमी सैस्तदाकृताः तत्र देत्यांशसंभ्रताः भ्राताः भ्रातृकुलोभवाः ५
 अंगवंगकलिंगाश्च विजालभ्योरकस्तथा एते भ्राताः प्रधानं च पंचैतं पंचपपिनः ७ बाधंते ब्राह्मणानित्यं क्षेत्रवितापहारकाः १
 योगनिष्ठा तपोनिष्ठा न्यज्ञकर्मसु निष्ठितान् ८ पीडयंति च बालांश्च स्त्रियो दृढांश्च नित्यशः अनिहोत्राणि वेदांश्च शौर्येभ्योऽसवमेव च ९
 आचारा वैदिकास्तत्र प्रवर्तते न च कीचित् पीडयमाना दुराचारेः पंचभिः प्राणिना भृशं १० क्षुद्रास्तु बहुवः सति प्राणिषीजकरा अपि १
 ते सर्वे सहसा तत्र विचार्य च पुनः पुनः ११ सुदर्शनं च राजानं ज्ञात्वा तत्र समागतिं सर्वैः संभ्रय्योद्धव्य नान्यथा गतिरस्ति नः १२
 राजा सुदर्शनो नाम सहस्रमुजमंडितः विक्रमेपि च राजा तु सहस्रकिरणोद्यमः १३ यत्र यत्र स वै राजा कुप्यापश्यति सत्वरं ॥
 तत्र सर्वं च सहसा दग्धा किल भविष्यति १४ अतः सर्वे वयं चारा सावधानाश्च ते सदा योत्स्याम इति निश्चित्य तेजः संभ्रपदस्य च १५

२२

परिधानमहिशाश्रासास्त्राणि भूतपरस्वधान् चापानि च सबाणानि स्वजांश्च पिबुलान् भुभान् १६ प्रतिगच्छपरं शुद्धावरदानमदोदताः ।
 विचित्रवाससः सर्वविचित्राः शस्त्रपाणयः १७ निर्यान्निमदमत्ताश्च चलंत इव पर्वताः तेषु उच्छुश्रूताः शस्त्राणि कुशपाणयः १८
 अन्ये लक्षणसंयुक्ता वरचूर्मासिपाणयः अहमेव बभूवुः धिया मिसर्वा निति बलोद्धताः १९ इति सर्वसमाजगुर्युद्धार्थमथ चोदिताः ।
 सुदर्शनोपितान् रुद्रा रुद्राणां गवश्च भवसन् २० सुल्लिङ्गाश्च बलाध्यक्षं ज्वालाकेशं माहासदं कालांतकरणघ्नं च सर्वसंतुष्टमानसान् २१
 ससैन्यान् प्रेषयामास चोराणां निग्रहेतदा निर्ययुस्तथैः शीघ्रैर्नागानीकैस्तु संवृताः २२ परिधानमहिशाश्रासास्त्राणि भूतपरस्वधान् ।
 गृहीत्वा विविभुर्युद्धं भूमिं ज्वलितकुंडलां २३ विशिषु दुष्टचोरेषु ब्राह्मणप्राणहरिषु ते गदाभिर्विचित्राभिः प्रासैः खड्गैः परस्वधैः २४
 अन्यान्समरेजघ्नुः शस्त्रैरस्त्रैश्च योधकाः एवं प्रवृत्ते संग्रामे निहतं सुमहद्भुजः २५ दुष्टानां दैत्यराजानां शतं शोणितविश्रवेः
 रथमातंगकुलाश्च हयमस्याध्वजद्रुमाः २६ शरीरसंघातवहा सुसुहृन् रस्त्रनिष्पन्नाः सुल्लिङ्गाश्चो बलाध्यक्षः शरैरेकं जघान सः २७
 एकं जघान समरे ज्वालाकेशः शितैः शरैः माहासदः पुलिंदं न जघान समरे शरैः २८ कालांतको विजगलं च कालुकं कण्ठहायुधि
 जघान समरे तीक्ष्णैः शरैः शशीविषाणैः २९ ततः सुदर्शनो राजहयश्रीर्बसुदारुणं अंतश्चानंगतो यत्र तिष्ठति गिरिमानुष ३०
 प्राणिपीडाकरायेतु ये तु दैत्यांश्च संभवाः यत्र कुत्र च तिष्ठति ताज्जहाति माहावार ३१ संधाय धनुषि शिप्रं विससर्ज माहाप्रभुः ।
 तदा सुनिर्गमध्याने भ्रमं सैन्यं सुरात्मनां ३२ दैत्यान् भगवानुद्धान् मानुषान् रुद्रसमागतान् द्विधा चकार समरे हयश्रीर्बसुधुतिं ३३
 वनेषु गिरिदुर्गेषु ग्रामेषु वावर्तते पितृवः यत्र यत्र दुरात्मानो ते सर्वे च द्विधा धताः ३४ तज्जातायाश्च शशवस्त्रेषां दाराश्च बालिकाः ।
 द्विधा जाताश्च ते सर्वे चित्रमस्त्रेण तेजसा ३५ तत्सर्वं देवताः सर्वदेहीयाश्च जगा अपि विस्मयं परमं जगुः किमिदं चेति ते जनाः ३६
 छिन्नं भिन्नं शरैर्दग्धं प्रभग्ने शस्त्रपीडितं बलं सर्वं तु दुष्टानां ददर्शेण भूमिषु ३७ देशघातक दुष्टेषु न किंचिद्दर्शनेतदा

२३

जलदुर्गगिरौदुर्गवनदुर्गतिथैवच ३८ ललदुर्गचयचान्यनिवासदुष्टदेहिनां तत्तत्सर्वमाहाराजाह्वानिहतकंटकं ३९
ललाप्रकाशतद्वेशंललाप्रहृतमार्गकं माहामार्गचसर्वत्रललानिहतकंटकं ४० विप्रह्वेनादिकान्साधनन्यानपेजनान्वहून् ।
स्वेस्वेधर्मेनियुज्यैवस्थापयामासवैसुखं ४१ निरोगाश्चजनाःसर्वकामक्रोधपराश्रुताः वेदशास्त्रपराःसर्वसर्वेयशसुनिहिताः ४२
कालेवर्षतिमेघाश्चफलाविचमहीरहाः समृद्धसर्वसस्यानिसंतुनःशासनात्तव ४३ अनुग्रहस्तान्सर्वानितितद्देशवासिनः
जजनेव्यंकटाधीशकरपल्लवभानुमान् ४४ तत्रदेवाःसमागत्यस्तुतादेवंहरिप्रभुं ववर्षुपुष्पवर्षाणिगंधर्वाश्चजगुःकिल ४५
इदानीमत्रवसतांलब्धंश्राव्यमुत्तमं प्रसादाद्भवतःसोयंस्ततोद्देशस्तथप्रभुः ४६ इदानींपश्चिमेभागेकिंचिक्सार्यंभविष्यति ।
इतिर्विश्राप्येतसर्वेदिवंजगुर्मुपथागतं ४७ इतिश्रीमद्भारपुराणेव्यंकटगिरिमाहा० चतुर्विंशोऽध्यायः २४ सततुवाच
राजासुदर्शनःश्रीमान्मुतापहतकंटकः दैवेनक्षितिमासाधल्ललानिर्वाधमेवच १ देशस्यरक्षणार्थंचक्रच्चन्यवरंतदा धर्मा
त्तानं प्रतिष्ठाप्यप्रययोपश्चिमादिशं २ शतंशतसहस्राणिमेरीणांनिनदुस्तदा पताकिनोरथास्तत्रध्वजयुक्ताश्चवाजिनः ३
मत्तेभोकलभाश्चैवतथागंभीरानिस्वनाः शस्त्रचर्मयुधोपेताशतधापुड्कारणात् ४ पोताश्चद्वीपसंभूतावायुवेगास्तथापरे
सर्वाश्चशस्त्रसंनित्रानिर्ययुश्चसहस्रशः ५ शताश्चस्त्रिशताश्चसहस्राश्चायुतास्तथा सर्वायुधैश्चसंपूर्णोपताकालंललास्तथा ६
विमानानिचसिद्धानांशतशोथसहस्रशः स्पंदनानिचित्राणिनिर्ययुर्मास्त्राणिच ७ उघतायुधनिस्त्रिशतथोघतवरायुधाः
उघतासिगदाश्चलास्तथोघतकरायुधाः ८ अट्टहासानिमुंचतोनिर्ययुश्चपदातिनः मध्यगश्चक्रराजासौसहस्रभुजमंजितः ९
निदाघप्रतपसूर्यःसहस्रांश्चरिवाबभौ गत्वापश्चिमदिग्भागेव्यंकटाद्वरदूरतः १० काननेपर्वताकर्णसिंहव्याघ्रनिषेविते
मातंगैर्नरमानैश्चवराहमहिषैस्तथा ११ दृक्भद्रकसदृशतस्मिन्हृदिकानेने दैत्यांशःकश्चिदुत्पन्नःकिरातःपर्वतोपमः १२

नाम्नाचवनकर्त्ताचरिपुत्रश्वसुतोवली शतशंभुसमुद्दिश्यतर्चयिषरोभवत् १३ यक्षराक्षससिद्धानामनुव्याणांमाहात्मनां
 दुर्जयत्तमसौविष्णुसारसीलुकदाचन १४ कृतुध्वंसकरंरुद्धाध्यात्वाचधृतिमाभरः स्वप्नमादायचिच्छेदस्वशिरःपुष्पसंभृतः १५
 अल्लल्लनेचगंधाघोरचयंतश्चिवायतत् प्रसन्नस्तक्षणाद्रुद्रोजीवयित्वाचतंपुनः १६ ददौचतदभ्रिप्रेतंलब्धाचवरमुत्तमं
 वनकत्तसिमागत्यवनेतस्मिन्पुरासदं १७ वनंदुर्गपराश्रममधिकायमाहाबलः अनेकशतसाहसैरनीकैःपरिवरितः १८
 लोकानुत्सादयामासवरदानमदोदतः बुक्रुशुःपीडिताःसर्वेविप्राधाःप्राणिनस्तदा १९ सतुहात्तादुरासाचिसुदर्शनमाहाभृपं
 नृपइत्येवतंमत्तानिर्जगामरणायसः २० एकामहौहिणीसेनांरुह्मन्निर्जगामसः सचक्रःकवचास्त्राचोपीपरबलार्दनः २१
 रथमारुह्यसज्जंचतुर्वशस्त्रास्त्रभूषितं यायौचतस्यपुरतस्तुरंगश्वमहागजाः २२ पदातयसंसरथाययुःशस्त्रास्त्रपाणयः
 प्रावर्त्ततमेहधुङ्गसेनयोरभयोरपि २३ शस्त्रैरसैःसितैर्बाणैर्निर्दिष्टालैःपरस्वधैः कुंतलोमरचक्रैश्चपरैर्वापदिशैःस्थितैः २४
 शक्तितोमरभ्रैश्चगजान्वनसिंसाधनैः अन्योन्यंकरुनंचक्रैर्देवदानवयोरिव २५ शतघ्नीपदिघोत्रिभ्यश्चित्रैरन्येभ्यसाधनैः
 सुदर्शनभटाभ्यपिनिर्जघ्नस्तान्किरातजान् २६ विविधायुधहस्ताश्वभ्रूलमुहुरपाणयः गदाभिःपुट्टिशैर्निर्दिष्टैरसितैर्मुसलैर्भृशं २७
 परिघैर्निर्दिष्टालैश्चभ्रैःप्रासैःपरस्वधैः रथैःकवचिनैस्त्वयैर्ध्वजैश्चसमुल्लंघितैः २८ हिरण्यजालविहितैःखरैश्चविविधाधनैः
 हयैःपरमशीघ्रैश्चगजैर्द्वैश्चमहोत्तरेः २९ तेगदाभिश्चनीमाभिःपुट्टिशैःकुट्टमुहुरैः घोरेभ्यश्चपरिघैर्भ्यत्रैश्चभ्रैरपिशक्तितैः ३०
 विदार्यमाणस्तैश्चरानिपेतुर्भुवि संयुगे अमर्षोज्ज्वलितोदृष्यश्चक्रुः कर्माण्यभीतवत् ३१ शरनिर्भेदनागास्तैश्चलनिर्भेदहिनः
 ननंदुर्बुधचोराभ्यनामानिचवनापिरे ३२ तद्वद्भगवतुलंघोरंयुद्धंसेन्यद्वयस्यच बवर्षुरधिरंकेचिन्मुखेस्तेवनवासिनः ३३
 पाश्वैर्धुदगिरिताःकेचिदस्तेषुदगिरिताःपरं पुट्टिशैश्चूर्णिताःकेचिस्त्रासैःकेचिग्दगिरिताः ३४ ध्वजैर्निपातितैर्नागैःखरैश्चविनिपातितैः ।

रथैर्विमर्दिताः केचिन्मथिताः काननेस्थिताः ३५ मुहुरैराहताः केचित्सतिताधरणीतले परिधैर्मथिताः केचिन्निद्रिपालैश्चदरिताः ३६
 केचिन्निहताः शर्मोरुधिराद्दीवनौकसः केचिद्द्राविनसैन्यं वनकर्त्ता विलोक्यतां ३७ वभ्रवक्रोधताम्राक्षः सेनाध्यक्षमुवाच ह
 ज्वालापहं मोहाराजः जहत्संगच्छशीघ्रतः ३८ इत्याश्रमस्ततस्तर्ज्ज्ज्वालापादः प्रतापवान् धनुर्विस्तारयामासरथस्थः कनकांगदः ३९
 सुदर्शनो मोहाराजः सेनाध्यक्षं विलोक्य तं बद्धं वा मुखनामानं लब्धवान् लविक्रमं ४० जहत्संगच्छशीघ्रतः सैन्यमशेषतः
 इत्यब्रवीत्ततः सोऽपि निर्गतः सरथस्तदा ४१ शार्ङ्गमादाय सुमहद्व्यानां बाजिनं तथा गजानामेकघंशं च एकेन शतपत्रिणा ४२
 जघान च महातेजाः काष्ठांतकयमोपमः बलघ्ने वापावके यदंभोशीघ्रमतिः क्षणाल ४३ तदसैन्यं वरंचक्र नस्मसा द्धुवानलः
 एकामक्षेहिणो सेनां सुदर्शनवलाग्रणीः ४४ प्रापयेधमत्स्यं कंच मुहूर्त्तद्वयमात्रतः निःशेषं स्वबलं सर्वं हतमालोक्य वेगतः ४५
 दिव्यमंत्रं च संधाय तिष्ठतिष्ठति चाब्रवीत् आजगाम रथी शीघ्रं किरातोलुघुविक्रमः ४६ सुदर्शनं महाकोपः सजातो वडवानलः
 विष्णुचक्रं तं घोरं जघान वनगोचरं ४७ शतं सहस्रं मयुतं नराणां बाधते नलः बाणैकं सहस्राणि निर्जघान महारथं ४८
 हते किरातराजे तु तद्धनं निर्मलं बभौ ४९ इति श्रीमद्भारहपुराणे व्यंकटगिरिमाहा पंचविंशोऽध्यायः २५ स्रुतुवाच
 चकार सहस्रान् मोसुदर्शनपराधतः तद्देशं हतदुष्टं च हतापग्रहकंदकं १ स्रुत्वा सर्वाणि दुर्गाणि गिरिस्थानानि च
 विनिहत्य गजैर्भ्योर्विनिहत्य महापथि २ स्रुत्वा तत्र मनुजा-स्थानेषु पित्रा यथासुखं तद्देशं हतकंकचिधर्मिष्ठसत्यवादिनं ३
 निविश्ये देशं मध्ये च जनानां मंत्रसत्वरं प्रतस्थे सत्वरस्तस्माद्दृष्ट्वा रजिगीषया ४ ततश्चोत्तरदिग्भागे सहस्रकिरणोपया
 नीहारपोषणार्थं यतः हतसहस्रकः ५ प्रतापविक्रमादित्यसुदर्शनमाहमनुः श्रीव्यंकटनगाधीश दिव्यास्त्रापरिपालकः ६
 पदातयोगजाश्वाश्चरथाश्च गिरिसुन्निभाः ययुरग्रे च वाघाग्निवाद्यंतश्च सर्वतः ७ ततः प्रवेदिता मेरुश्चंद्रपांडुरपुष्कराः

२८

हेमकोणहताभेयोबलानांचाग्रतस्तदा ८ विनेदुश्चमहाघोषाः शंखाः शतसहस्रशः तडिद्रास्वरकल्याश्चखण्डः पाशाश्चपट्टिशाः ९
 वस्तुस्तस्मिन्महासेन्येनीलमेघेषुभरिशः उत्तरव्यंकटाद्रेस्तुभोगेतस्मिन्महासुरः १० भेरुंजोनामदेत्यानां प्रबलोबलदर्पितः
 ब्रह्मणाचपुरादक्षवरः पर्वतसन्निभः ११ सतुलत्रनिवासचलत्ताचबहुभिर्वृतः व्यंकटाद्रौतदासर्वे गिरौवाकाननेपिच १२
 तपांसिकुर्वलोविघ्नकुर्वन्प्राणिभयंकरः ग्रामेवापत्तनोवापिस्थितान्विप्रादिमानुषान् १३ बाधतेसततंतीक्ष्णंतेनदेशः प्रपीडितः
 कांभोजायवनाश्चैवम्लेच्छासंकरकरकाः १४ भेरुंउस्यबलादंतेतादृशः प्राणिपीडिताः तैसर्वपापकर्माणाः संश्रयमुत्पन्नयुधाः १५
 भेरुंउस्यगतः छत्वासरथाभ्यगजास्तथा युद्धार्थमागतंसात्ताराजानंचसुदर्शनं १६ युद्धयनिर्ययुः सर्वगदाशक्तिपरस्वधान् १
 केचिद्धर्मायुधधराः केचित्तोमरपाणिकाः केचिन्निभलहस्ताश्चशरचापधरा अपि १८ + गरीक्षांकुशपाशाश्चखण्डाश्चभेकनकत्वनाम् १७
 अट्टहासंविमुचंतोनृनृतुः स्ममहाबलाः बाधघोषंचमहतोकारयन्तिचकेचन १९ सन्नेदाश्चैवमागत्यचक्रुस्तकदनंमहतं
 निहतास्तेतुश्चैश्चकिरातैरसुरैरितैः २० निहतंशिरसः केचिच्छिन्नपादास्तथापरं केचित्कृतंशिरस्त्राणाः केचिच्छिन्नोस्वाहवः २१
 केचिच्छिन्नतनुत्राणां केचिच्छिन्नोस्वाहवः एवंहतबलंसर्वमसुरेणदुरात्मना २२ तदृष्ट्वा निहतंसेन्यंसुदर्शनमाहाप्रभुः
 क्रोधेनारुणताम्राक्षः प्रज्ज्वालद्व्यांतक २३ छेदितस्मिन्नभः सर्वेवभूवकलुषंजगतं चक्रस्यैतिहासाशेवभ्रवतुर्नकेचन २४
 नक्षत्राणिनभानिस्मपतंतकल्पाः सहस्रशः अत्यंतवातिपवनः सहशब्दः प्रभंजनः २५ चक्रंवेवसुधाक्षत्वापितुः शैलाभ्यपादाः
 चुक्षुभुः सागराः सर्वेनृदुर्भूतादिवौकसः २६ युद्धार्थमागतादेत्याकिराताः पुल्लसास्तथा कश्मलोपहताः सर्वविषण्णवदनास्तथा २७
 तस्यकोपात्समाजातः पुरुषः परमाद्भुतः चापीडनी शिरस्त्राणी केचित्कृतं कपिगलः २८ नाम्नापावकसंकाशः साक्षात्पावकविक्रमः
 सतमात्तापयद्राजाजहिदैत्यानितीश्वरः २९ पावकः सर्वशस्त्रास्त्रसंपन्नः समरेवभौ प्रलयगिरिवादिस्तसहस्रसदृशप्रभः ३०

२८

मुमोच बाणवर्षाणि परसैन्येषु पावकः विनोदं कारयामास कंचिद्विस्मयकारकं ३१ संमोहनाथं दैत्यानां गंधर्वसमयोजयत्
मोहिताः परमास्त्रेण सकोधमवरायुधाः ३२ परसैन्यं च तत्सर्वं मत्तास्वजनसार्थं नायुध्यंत न दायो धादृक्षसे नापति न दा ३३
नाम्रोपावकसंकाशं जनकं स्वकुलोद्भवं मत्तासर्वं न मस्यंति पतिस्तवा सुधातले ३४ तद्वद्विदेव गंधर्वाः सिद्धविधा धरादयः
विस्मयं परमं जग्मुः साधुसाध्विति चाब्रुवन् ३५ तान् दृष्ट्वा पावकस्थो मोहितानां प्रपायनं अयुक्तामिति स दिव्यमुपसंहृतवान् न दा ३६
विमुक्तमोहास्ते सर्वे गृहीत्वा राक्षसाणि कान् चक्रुस्ते कदनं घोरं स सिद्धिः पट्टिशायुधैः ३७ कौंचमस्तु समादाय परेषां युद्धकाक्षिणं
छेदितुं कर्णनासे च शक्तिमंत्रजजाप ह ३८ तक्षणात् तनासाध्वकर्णाभ्रसंयोगेन विनोदयते हतकर्मकुडाजग्मुश्च तत्सुरः ३९
पुनः पावकसंकाशः सर्वास्त्रकुशलो युधि शिंठिपालेन सर्वेषां बाहून् चिच्छेद सर्वतः ४० सर्वे ते हि नृहस्ताश्च परावादि नुमुयताः
तच्च दृष्ट्वा तु ये शाच्यमस्त्रमंत्रेण मंत्रितं ४१ विसर्जयितुं घोरं सर्वं विस्मयकारकं गस्तापिशच भूतैश्च क्लेशे देत्यादयस्तथा ४२
अन्योन्यं स्वादयंत स्तुययुर्विलयमंजसा स्वसैन्यं न हतं दृष्ट्वा निःशेषयुद्धभूमिषु ४३ ते रजस्तुततः क्षौद्रं तं परमदारुणं
गृहीत्वा पावकश्च त्वं अभिदुष्टावसंयुगे ४४ योजनानि ययुस्ते वः कंपयन् मेदिनीतदा वायव्यमस्त्रमादाय पावकाग्निसमप्रभुः ४५
आमयामास धातुवतणं पर्वतसन्निभं प्रदक्षिणं कारयित्वा व्यंकटाद्रिचदानवं ४६ पुनरक्षिप्य तं दैत्यं आकाशे दशयोजनं
धातयामास भ्रमौ तु वायव्यां परमाद्रुतं ४७ जीर्णकृष्णोऽयं भ्रमौ विशीर्णः पर्वतोपमः एवं निहतं दैत्यं कृत्वा देशमुकं रकं ४८
वनदुर्गणिसर्वाणि स्थलीकृतं तदा जनान् ससुरं स्थापयामास व्यंकटाद्रौ सुदर्शनः ४९ आकाशे देवगंधर्वाः पुष्पवृष्टिं प्रकीर्य च ।
साधुसाध्विति तं देवा अस्तु वस्तुति नितदा ५० स्वामिं जनपदः सर्वः सतः स्वच्छत्याप्रभो गच्छंत्यं कटावीशसमीपं कुत नंदन ५१

इत्थं क्वाचययुः सर्वे दिवि देवा सुदान्विताः स्वसेन्येषु हतायेतु जीवयिष्या चतान् पुनः ५२ स्वस्थं चकार तं देशं व्यंकटेशा जया तदा
 काले वर्षेति पर्जन्यः प्रफुल्लंते च पादपाः ५३ सर्वसस्यानि देशेषु फलंति सुतरां तदा निरोगाश्च जनाः सर्वे दुष्टबाधान च क्वचित् ५४
 वैकुण्ठो यमथा न्यो वा स्वर्गो भूमिरतः केमु इति तन्म निरे सर्वे देशे तं व्यंकटाधिपे ५५ वांछंति जन्मतत्रैव देवा भविष्यिदिवोकसः ५
 सुदर्शनो माहाराजा सहस्रभुजमंडितः ५६ आशां व्यकरनाथस्य कृत्वा सम्यक् प्रतापवान् जयमंगलदोषैश्च विभिः कुसुमोत्तरेः ५७
 सर्वसैन्यैः स योपेतः सर्वभरणभूषितः प्रविवेश विमानं तं व्यंकटेशस्य निर्मलं ५८ इति श्रीवराहपुराणे व्यंकटेशोत्थायः २६
 सततं च मुनयः श्रुत्वा मात्मानं किमुचुर्ललाश्रयं चतुर्मुहं प्रयं हि किं नुनः श्रोतुमिच्छयः १ ऋषय उचुः
 पिबतां व्यंकटेशस्य कथां दिव्यरसायनं अस्ति तत्तिर्न कस्यापि न्यस्तुषौ च वर्तते २ कलौ कलौ यथा तिष्ठे व्यंकटाद्रि शिरोमणिः
 पूजयिष्यंति केनपि वरदानं च कीदृशं ३ चतुर्मुहं सितसर्वभूषणं तान्महामेत इति पृष्ट्वा जवीस्तः कथां श्रीव्यंकटेशितुः ४ सततं वाच ।
 अहं वापि कलौ चैवं व्यंकटेशं विवर्तनं ततः परमिथा भेदान्मोनं तत्रैवा च स्थितिः ५ अर्चावतारे भवति नराणां चर्म चक्षुषां वैकुण्ठा
 दागतं दिव्यं विमानं तु तिरोहितं ६ विमानमात्रं तु कलौ कारयिष्यंति मानवाः पुण्यशीला माहात्मनः कदाचि ह्येव समताः ७
 कदाचि द्वा सुणाः पुण्याः कदाचि द्दल्लवानराः अर्चयितारमित्येव वदित्यंति च मोहिताः ८ तथैव च मतिं केचि कुरिष्यंति कलौ युगे
 साक्षात् संहितं सर्वं सप्रश्यन्ति वतिष्ठति ९ कृतकं तु विमानं स्यादित्याख्यामात्रमेव च किंतु दर्शनमात्रेण पापकोटी व्यपोहति १०
 केचित्स्रजां च महती कदाचि स्वल्पमेव च स्वयं ह्यव्यंकटाधीशसकां याति वै क्वचित् ११ अप्रकाशं कदाचि च व्यंकटाद्रि शिरोमणिः
 एव हि रमयासाईं क्रीडंसेव हितत्रये १२ कलौ युगेति वैचित्र्यं दर्शयिष्यति केशवः अत्यदानेनैव भक्त्या स्वल्पमात्रेणैव १३

न विष्णुति प्रसन्नश्च स्मृतिमात्रेण केशवः ॥ मात्रेणागमनस्येव व्यंकटादिगिरिं प्रति १४ प्रसन्नो भवति सिद्धिप्रदास्यतीदं वतु ॥
 स्वयमप्राप्तो विष्णुश्चरित्रं प्राकृतं यथा १५ करिष्यति तथा देवो मोहयिष्यति तां ज्ञानान् मानुषांश्चैव भोगाश्च मोहयंति प्रीतमानसाः १६
 उत्सवाच्चि विधांस्तस्य कारयिष्यंति मानवाः ॥ आगमिष्यंति देवाश्च सेवार्थं वै कलौ युगे १७ सांख्यंति च स साध्वी का करिष्यंति च ओदनं
 निवेदितं च लेदेवामनुष्णाणामगोचराः १८ विमानं तद्विषयंति देवास्ते प्रजयिंति च कथयिष्यंति देवाश्च माभ्यामो नरा इति १९
 तेषां हि व्यंकटाधीशः सिद्धिप्रदास्यति वेत्ति स्तं स्वल्पधर्मणस्तुष्टोपुत्रं क्षेत्रकलत्रकं २० आरोग्यं भूमिं मेधं धर्मं राज्यं प्राप्तिं च सत्वरं
 आयुश्च दुर्लभं नृणां स्वर्गलोकाधिकारं नपि २१ जन्मकेशि शलेऽपि छलेऽपि पुण्ये दुरासदं नित्यं प्रति च देवो लोकास्यत्याचार्यसंभयात् २२
 अहोयं व्यंकटो धर्मश्चित्रं व्यंकटभूधरे ॥ आचार्यमाभ्यर्चयति त्रुवंतो वै मानिकास्तकमस्तासनाधाः २३ यथागमिष्यंति तथा मया च
 गीतं भविष्यद्भुतां पुरस्तात् २४ कलौ युगे तु संप्राप्ते विशेषा व्यंकटा च ज्ञानं प्रख्याता घटिका भूमौ भविष्यंति तपोधनाः २५
 सान्निध्यमात्रिकं तत्र करिष्यति रमापतिः ॥ मूढसंकरजातीनां भयाकाथमयोषितां २५ किरातपतितादीनां श्रमणा हि हि जन्मनां
 भक्तिः श्रीव्यंकटाधीशे सुविकंच भविष्यति २६ तेषामेव माधीशः श्रीप्रदास्यत्यभिहितं सान्निध्यं तत्र बुद्धेः मत्स्याप्रोतोपतो हरिः २७
 आर्योतु रूष्मालव्यागौडा वंगकलिंगकाः ॥ आंध्राः कर्णाटदेशीयाः कौशलोऽकूतमानुषाः २८ चोलाश्चोराश्च पांचालानां देवेषु संभवाः ॥
 द्वीपांतरगताश्चापि व्यंकटेशमहोत्सवे २९ धारयंतो महाभक्त्या मागमिष्यंति कोटिशः सर्वलिध्वावरं चैवं भविष्यंति मुदा चिताः ३०
 अप्राकृतः स्वर्णसागरपि श्रीव्यंकटा चेलः ॥ प्राकृताचलवद्भूमौ भविष्यति कलौ युगे ३१ मत्तांतरप्रविष्टानामतिभक्तिर्विशेष्यते
 सर्वात्मकेरमाधीशे व्यंकटेशपरास्मिन् ३२ एवं लपरां भक्तिं भविष्यंति च पावनाः भक्तिमंतं पुरा दृष्ट्वा भक्त्या भजति केशवं ३३
 वृष्टिप्रदं व्यंकटेशं दृष्ट्वा यो भजते पुरः सोऽपि दृष्टं पुरं लब्ध्वा परामपिशतं भवेत् ३४ चित्रं युगे कलौ श्रीशः क्रीडते व्यंकटाचले
 अतएव कलिः साधुः साधवः भूद्रयोषितः ३५ विशेषा व्यंकटाधीशे विशेषः साधुरेव हि इत्येवं मुनयो वापि कथयिष्यं कलौ युगे ३६

कलीदोषपरीतानां नराणां पापकर्मणां व्यंकटेशात्परो देवो नास्ति न्यशरणं भुवि ३० व्यंकटेशसमो देवो नास्ति नास्ति मही
 तले स्वामिपुङ्गरीणी तीर्थं समं नस्ति नृवास्ति हि ३१ इमं ज्ञानपरो नित्यं भविष्यति कलौ युगे अनुग्रहोऽपि लोकानां कामेऽर्होऽपि सर्वदा ।
 ३२ यस्त्यं तत्त्वया दत्तं दातव्यं मम संप्रति तवाभिष्टं महादास्यो दास्यत्येवेति चाब्रुवन् ३३ इति सर्वजनेः साङ्गिकी उन्मूल्य भविष्यति
 कलौ तदीयचारिण्यं वक्तुं कल्पशतैरपि ३४ आशकासां कलेशेन चारिण्यं तस्य मंगलं ॥ इति श्रीमद्भारहपुराण व्यंकटेशसप्तविंशति
 मोध्यायः २७ ७ मुनयुचुः ७ ॥ भगवन् सर्वज्ञस्त्वज्ञ वेदवेदांगधारण आचार्यसभया देवतुभ्रनेह परांगतिं १
 अहो हि वैद्वेधो धर्मः इति चोक्तं त्वया पुरा भूतत्वावतत्सर्वं वक्तुं यत्तपोधन २ सूत उ० श्रूयतामभिधास्यामि संप्रति तेन तपोधनाः ।
 ३ इत्यभिमिपातालाभ्यं कटाक्षयन् धरे ३ सितेन भवराहेण धरिष्ये भविष्यत पुरा पृच्छति वैद्वेधवाच्यमानं तत्सर्वं पुरा खलु ४
 आसप्रसादाद्धर्मास्त्वावेधितग्राहमंजसा संगहेण प्रवक्ष्यामि गोप्यास्तु यत्तु तत् ५ तेषां वैद्वेधवधर्माणां विधासस्तु परांगतिः
 यावानपि विश्वासस्तावति सिद्धिरिति ६ गुरुरेव पराधर्मा गुरुदेव परांगतिः पापक्षययति क्षिप्रं गुरुरेवात्मभावतः ७
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन विभ्वस्येत्परमं गुरुं तत्पापं तद्गुरुं हंति तत्पापं तद्गुरुं स्तथा ८ पारंपर्यं क्रमादिद्वयः सर्वपापं परो गुरुः
 कारुण्यमूर्तिः श्रीविष्णुः गुरुपापं वपापिनः ९ शास्त्रहसनसंसारमभ्रनुद्धरते हरिः न्यायविद्याख्ययोगि च धर्माधर्मविवेकवान् १०
 तपोनिष्ठः प्रसन्ननिष्ठः तपस्वाध्यायनिरतः निरुधो निर्यमश्च शान्तो दानो मित्रस्वरः ११ गुरुरित्युच्यते यस्तु परार्थे कप्रयोजनः
 नीतः संसारदावेभ्यः शान्तो दातुं भुवि सुधैः १२ अतः परमनिर्विघ्नो निर्वैरः सर्वजंतुषु समाभ्रयेषु रभन्त्या महाविधासप्रवक्तुः १३
 निक्षिपे सर्वभारं भगुरो श्रीपादपंकजे नित्यं नैमित्तिकं प्रवक्ष्याथाशक्तिमयधरे १४ मोक्षार्थं निर्हरंति ह्येवं ज्ञातविवर्जितः
 स्नानान्तरविहीनस्य ध्येयानुष्ठानतत्परः १५ अक्षरात्परो मंत्रो नास्ति नारायणत्परः नास्ति न्यासात्परो योगो ज्ञातिवत्तथाश्रुतिः १६ ॥

देवस्य जीवेदितये परं चापरमेव च अपरो जीवकोटीः सक्षरशब्देन यः स्मृतः १ कूटस्थे क्षरभावश्च परमात्मेति कीर्तितः
 विभर्त्ति सर्वलोकान् प्रविश्य जगतः पुनः २ ईश्वरो यो व्ययोनिस्तस्यैव पुरोत्तमः अतितं क्षरमत्यथ मक्षरं च परः पुमान् ३
 इति यो वेत्ति पुरुषमसंमूढः परार्थवित् सर्वदेवस्तु तं नित्यं व्यंकटेशमनामयं ४ यस्तु योगविदां श्रेष्ठो योगमभ्यसिबुद्धिमान् ।
 यमाभ्यनियमानैव पीठमेदांस्तथैव च ५ प्राणायामाभ्यविधिमाभ्याहारं तथैव च धारणां ध्यानमेदाभ्यसमाधिं साधयेत्सुधीः ६
 यमादिध्यानपर्यन्ताः समाधेः सिद्धिहेतवः समाधेरंगभावोऽपि तस्मादष्टांग उच्यते ७ कर्तव्यं प्रत्यहं तद्वदेतावुदिति निश्चयः
 स एव नियमः श्रोत्रोऽस्वस्ति काष्ठासनं विदुः ८ श्वकः शूरकश्चैव कुंभकश्चेति कीर्तितः प्राणायामस्त्रिधा श्रोतुः प्रत्याहारस्तु चतुर्थः ९
 चित्तं संदृष्ट्वा तीर्थं तु विषयेभ्यश्च योगिनः आसन्न्येवात्ममनसः स्थपनं धारणं स्मृतं १० तैलधारावदच्छिन्नं तानसं तानलक्षणं
 ध्यानं स्यादसंविज्ञानं ज्ञेयाभिदांसकं ११ शतैर्लपस्य बुद्धेः शब्दे तानं यदा न हि परमानंदजनने परानंदे चिदात्मनि १२
 मनो यदा माहायोगी समाधिं सतु गीयते एवमभ्यस्य मेधावी पंचकालं परार्थयाः १३ तत्तत्कालविधानोक्तमाचारं च समाचरेत्
 सायंकाले प्रतिदिनं योगं कुर्याद्विचक्षणः १४ विविक्तदेशे कीदृशं सर्वबाधाविवर्जितं मृदासने सुरवासीनः स्वस्ति काष्ठासने स्थितः १५
 रज्जुकांतश्चिरो ग्रीवो नासाग्रे न्यस्तलोचनः इत्यावायुमालव्यकुंभये च शनैः शनैः १६ उद्धोध्य कुंडलीं सुप्तं सुषुम्णायां प्रवेशयेत्
 यदा तु योगिनो देहे जिहसा वर्तते सदा १७ ७ मित्रं चारयेद्योगी व्यंकटेशमनुस्मरन् प्रसरं प्राद्विर्गम्य प्रवेशेदयिवेदिकं १८
 अविरादिषु मार्गेण प्रविश्य परमं पदं सायुज्यं व्यंकटेशस्य लब्ध्वा नदीमवेच्चिरं १९ यदा हि व्यंकटेशस्य किं कुर्यात्तबलीयसी
 यदा योगं स्थिरं कुर्यादुपदेशाकरो स्वयं २० प्रवेत्ति नैव मार्गे या योगं कुर्याद्विचक्षणः इत्यावायुमालव्यसुषुम्णायां प्रवेशयेत् २१
 अर्चिषां सह गच्छाग्ने प्रवेशेदुत्तमां बुजं तत्र स्थित्वा वं बुद्ध्यां चक्रं गदाधरं २२ आज्ञास्थानमतीत्यैव भ्रमभ्ये प्रवेशेत्सुधीः

निवारककरसूक्ष्मत्रपश्येष्टियःपतिः २० ततःसहस्रकमलमध्यस्थंवेदमंजलं तत्रपश्येद्रमाधीशंसुधाधीशंसुधात्मकं २१
 तत्संकल्प्याःचन्द्रविंवात्स्ववत्पिष्वविंदुना अंतर्बहिस्तथाव्याप्तंस्वस्यदेहंविचिंतयेत् २२ सुषुम्नायास्तथामागीदेवस्तस्वशनेशनैः
 प्राणादींस्तथापयेद्युतनस्थानेषुपूर्ववत् २३ एवंप्रत्यहंकुर्यात्संध्यामध्यमरात्रिषु विनाहस्तेनकुर्यात्तुवायोर्धारणमात्मनि २४
 शरीरादधिकंवायुद्विदिशंगुलमानकं शरीरेणसमुंकुर्यान्न्यूनंवायुंनचात्मनि २५ एवमभ्यासयोगेनवज्रकायोभवेन्नरः
 कालमत्यंतनिर्जित्यजीवेदाचद्रतारकं २६ अस्ययोगस्यविघ्नानिभवत्यपिबहुरपि अविघ्नवियोगसिद्ध्यर्थंयंकटाहयक्षधरे ३०
 अस्तिकेचित्सरःपुण्यनाम्नासनकनंदनं उत्तरेपापनाशस्यकोशादेसिद्धसेविते ३१ अतिगोच्यंनतत्कोपिजानंतिमनुजाभुवि
 मार्गशीर्षेसितेपक्षेदादश्यामसुलेदये ३२ स्वामिपुष्करणीतीर्थेस्नात्वानियतमानसः त्रयोदशीसमारम्भस्यायासनकनंदने ३३
 स्नात्वातत्रैवकुर्वीतव्यंकटाद्रियतःपरः श्रीमद्दक्षारमंत्रंजपेद्युतमन्त्रं ३४ पश्चात्समभ्यसेद्यागततःसिद्धोभविष्यति
 रहस्यतत्समीपेत्तुतीर्थंकायरसायनं ३५ तस्यपानात्सकृदेहोसिद्धोभवतिनक्षत्रात् यत्किंचिपांडुपुत्रंचपरिस्वाथंविनिक्षिपेत् ३६
 तस्मिंतीर्थेक्षणादेवश्यामंभवतिशोभनं शीलायांनिहितंननुयोगिभिःसनकादिभिः ३७ महात्मनांपुण्यवतांदर्शनंयातिनत्सरः
 येनकेनप्रकारेणकृत्वादेहंदृढंबुधः ३८ केकंयमेवकुर्वीतव्यंकटेशस्यसर्वदा स्वरूपमात्मनोयस्मात्केकंयंशोषिणोहरेः ३९
 केकंयहीनःपुरुषःस्वामिद्रोहिनसंशयः तस्मादेवतुक्वृत्तनित्यंनमित्यकंबुध ४० अन्यच्चप्रातिकर्मापियन्तुशास्त्रेननिर्दिष्टं ४१
 इतिपूर्ववराहेणधरलेख्यंकटाचले ४२ शरीरधारणंभोगोत्तानंसामर्थ्यमेवच क्षेत्रंरहंधनंधान्यंपचान्येदुपकल्पितं ४३
 सर्वव्यकरनाथस्यकुर्यादाधीनमंजसा विनभ्यमिनंसर्वजात्पश्येच्चबुद्धिमान् ४४ निरत्योपापकारीतुपतत्यवविनिभ्ययः
 पुण्यरुत्सुखमाप्नोतिप्रवमित्येवबुद्धिमान् ४५ चितयेत्सततयोगीचितयेमेष्टंकरेभरं धर्मशास्त्रंसदापश्येत्तुस्तुस्वपणोरतः ४६

२५

गहस्थं स्वेष्टदारेणुरमेयोगिजितेन्द्रियः साधुनेव सदायोगीष्टेष्टोयनमात्मनः ४ विचारयेच्चवेदाथोसदावेदांतमभ्यसेत्
 बहूनेहकिमुक्तेनविहितंनैव संत्यजेत् ५ इति श्रीमदराहपुराणे श्रीचंद्रकर्मि० एकोनविंशतिमोऽध्यायः २९ ॥ मुनयस्तु २९
 सतसर्वोक्तित्वस्तुसर्ववेदांतपारगाः येनचाराधितः सद्यः श्रीमध्यंकरनायकः १ भवत्यभीष्टसर्वार्थप्रदस्तद्दिनोवने
 इतिष्टुष्टस्तथास्तोधात्वास्वात्मनितत्क्षणं २ उवाचमुनिशार्ङ्गलाभूयतमिति वेसुनिः अस्तिकिंचिमहद्गोप्यं भगवन् श्रीतिकारकं ३
 पुराशेषेणकथितं कपिलाय महात्मने नाम्नामष्टशतं पुण्यं पवित्रं पापनाशनं ४ आदाय हेमपद्मानि स्वर्णदीप्तभवानि च ।
 ब्रह्मातु पूर्वमभ्यर्च्य श्रीमध्यंकरनायकं ५ अष्टोत्तरशतैर्दिव्यैनामभिर्मुनिप्रजितैः स्वामिष्टं च ततो लब्ध्वा ब्रह्मालोकपितामहः ६
 ततः पुनरिष्येभ्यः समर्च्य सौन्दर्यनामभिः तेषां शेषेण गांधीशमानसो लोकोत्कर्षिणः ७ नाम्नामष्टशतं वक्ष्ये व्यंकरादिनिवासिनः
 आसुरोग्यं पुसांधनधान्यसुखप्रदं ८ शानप्रदं विशेषेण महदैभ्यः कार्यकारकं अर्चयेन्नामभिर्दिव्यैर्व्यंकरेशपदांकितैः ९
 नाम्नामष्टशतं स्यात्स्य ऋषीर्ब्रह्माप्रकीर्तितः छंदोनुष्टुप्पद्युष्टा देवायं करेश उदाहृतः १० नीलगोक्षीरसंभ्रमो वीजपितृच्यते बुधैः
 श्रीनिवासस्तथाशक्तिहृदयं व्यकरो विपः ११ विनियोगस्तथाभिष्टसिध्यर्थं निनाघते ॐ नमो व्यंकरेशाय शेषादिनित्याय च १२
 द्रष्टव्यं गच्छायाथ विष्णवे सततं नमः स हं जनगिरि शाय यथाद्रिपुत्रये नमः १३ मेरुपुत्रगिरिशाय सरस्वामितरेजुष
 कुमारकल्पसैव्याय वज्रिहविषयाय च १४ सुवर्चलासुतं नृसुसेनापत्यहराय च रामाय पद्मनाभाय सदावोयस्तुताय च १५
 त्यक्तवैकुण्ठलोकाय एहं कुजविहारिणे हरिचंद्रनसंपूर्णगेद्रस्वामिने नमः १६ शंखराज्यनेत्राब्जविषयाय नमो नमः
 वसुपरिवारित्रात्रे ललाय सततं नमः १७ अथिकं यापरिष्कृतवभसे व्यंकराय च सनकादिमहायोगीश्रजिताय नमो नमः १८
 देवजित्प्रमुखानंतदेत्यसंधप्रनासिने सेतुदीपवसे न्मुक्तहजिनां प्रियुगाय च १९ शेषपर्वतरूपाय प्रणसनपराय च २०
 सानुच्छापिवताक्ष्याय ताक्ष्याचलनिवासिने २० मायागूढविमानाय गरुडस्कंदवासिने अनंतसिरसे नित्यमनताक्षायते नमः २१

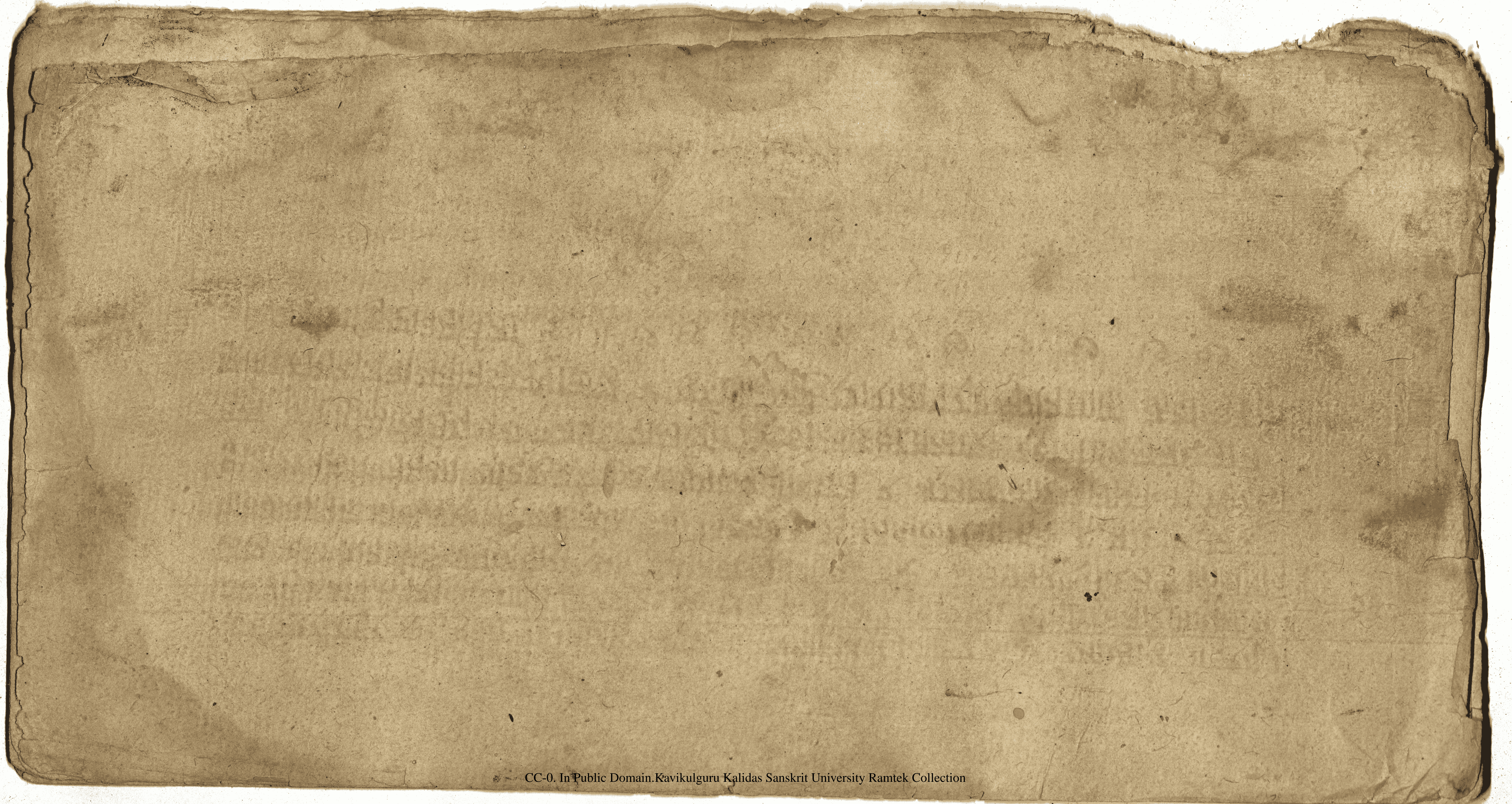
२९

अनंतचरणललाय श्रीशैलनिलाय च २१ शमोदराय ते नित्यं नीलमेघनिभाय च २२ ब्रह्मादिदेवदृष्ट्याय विम्बिरूपाय ते नमः ।
 वैकुण्ठागतसिद्धामविमानांतर्गताय च २३ आगस्त्याभ्यर्चिताशेषजनदण्डाचराय च वासुदेवाय हरये तीर्थपंचकवासिने २४
 वामदेवप्रियायाथजगद्वेष्टप्रदाय च २५ मार्तण्डेयमहातीर्थजातपुण्यप्रदाय च २६ वाष्पतिब्रह्मविज्ञात्रे द्वेचलावर्णदयिने
 नारायणनगेशाय कूहसुसोयिताय च २७ शंखचक्रवरानमलसकरतलाय च २८ द्रवमुखमहासक्तविग्रहाय नमोनमः २९
 केशवाय नमस्तुभ्यं नमो यौवनमूर्तये ३० अर्थितार्थप्रदात्रे च विम्बतीर्थोपहारिणे ३१ तीर्थस्वामिसरस्नानजनधिष्ठप्रदायिने
 कुमारधारिकास्तदमहाशक्तिप्रदाय च ३२ जानुद्वयसङ्गतपोत्रिणैर्कर्ममूर्तये ३३ किन्नरद्वंद्वशपांतप्रदात्रे माधवाय च ३४
 वैराग्यसमुनिभ्रेष्टज्ञिताय नमोनमः ३५ सैन्धवाचलनिवासाय श्रीमन्नारायणाय च ३६ स्वभक्तनीलकण्ठाय नमोनमः
 मुकुंदास्मगलभ्रेष्टसेनापत्यप्रदाय च ३७ दुर्मध्यप्राणहर्त्रे च श्रीधराय नमोनमः ३८ उपत्यकाप्रदेशस्थशंकराय नमोनमः
 रुक्माब्जाद्यसरःकूललक्ष्मीकृततपस्विने ३९ लसलक्ष्मीकराभोजदत्तकल्पाकस्यजे ४० शालग्रामनिवासाय मुकुंददण्डाचराय च
 नारायणार्थिताशेषजनदण्डिषयाय च ४१ मृगयाण्डिकायाथवषभासुरहारिणे ४२ प्रियंगुप्रियकोलाय नमस्तकोलोवराय च ४३
 नीलधेनूपयोधारसेकदेहोद्भाय च ४४ सगरप्रियमित्राय बोलपुत्रप्रदाय च ४५ सुधन्विने सुचेतन्ये प्रदात्रे मधुघातने
 रुक्माय विप्रवेदांतद्वैसिकलप्रियाय च ४६ वराहाचलवासाय बलभद्राय ते नमः ४७ त्रिविक्रमाय महतेऽपि केशाय ते नमः ४८
 अञ्जनाय नमो नित्यं नीलाद्रिनिर्लभाय च ४९ नमस्तीराधिनाथाय वैकुण्ठाय च वासिने ५० मुकुंदाय नमस्तुभ्यं अनंताय नमोनमः
 विरिचाभ्यर्चितातीतसौम्यरूपाय ते नमः ५१ सुवर्णमुखरीजातमनुजात्रिष्टयिने ५२ हलायुधजगतिर्थाय नमस्तु फलदायिने ५३
 गोविंदाय नमो नित्यं श्रीनिवासाय ते नमः ५४ अश्वत्थानायाय चतुर्थाय नमस्तु ५५ यः पठेत्तु यानित्यं भद्राभक्तिसमन्वितः ५६
 तस्य भीष्मकदेशस्य प्रसन्नो भवति श्रवं ५७ अनंताया विशेवशायाय नमस्तु नरेश ५८ अंकदेशाभिधियं जे अंकदाद्रिनिवासिने ५९

अर्चयेन्नामनिस्तस्य फलमुक्तं प्रसिध्यती गोपनीयं मिहं स्तोत्रं सर्वेषां न प्रकाशयेत् १६ अद्भुत भक्तिपूजामेव शपयेन्नामसंग्रहं
 इति शेषेण कथितं कपिलाय महात्मने १७ कपिलाय महायोगी स कृपाशतुमया श्रेतं तदुक्तं भवता मधुसूदः प्रीति करं हरेः १८
 इति श्रीमद्भारहपुराणे श्रीव्यंकटगिरिमा० त्रिंशतिमोऽध्यायः ३० ३१ ३२ सत उवाच ३३ तयं पुनः श्रोतुं किमिच्छथ तपोधनाः ३४
 वक्ष्यामि तद्देशं च नात्र कार्यं विचारण १ इत्थं कृत्वा मुनयः सर्वे प्रोचुरेव मिदं वचः मुनयः २ भावभगवद्भक्तिं हीरसागरसंगमः ३
 व्यंकटेशस्य माहात्म्यमुक्तं सत त्वयानय ४ विचित्रं तस्य चारित्र्यं मौदार्यं निःसुलं तथा ५ रहस्यं निच नामातिशेषाद्रेभ्यं तदीशितु
 स्वामिपुष्करिणि तीर्थं मदत्वं च प्रकाशितं ६ अत्यद्भुतं फलं दिव्यं मास्ते परमेव च ७ भूतं च मुनिशार्दूलसम्यगस्याभिरेव च ८
 भोजाभ्यां पीतमेतत्तु व्यंकटेशकथामृतं ९ इति नक्षत्रं दयं स्यापि पिपासातु गरीयसे १० अस्मात्त्वमनुजीनिहि सर्वाथं व्यंकटेशं मृतुः ११
 इत्थं कृत्वा सतः सतः प्रोवाच मुनिपुंगवान् १२ गच्छ ध्वं मुनयो यूथं शनैः श्रीव्यंकटान् च तं १३ तत्र गत्व गिरिपुण्यं कुरुष्वपि प्रदक्षिणं १४
 स्वात्मा प्रयततीर्थेषु नत्वा पर्यगता सुरान् १५ आसुरारत्नसानूतं मुक्कको किल मंजिरं १६ स्वामिपुष्करिणीयमनवखंडेन वांचिता १७
 स्वात्मा तत्र सरस्तीर्थे प्रदक्षिणविधानतः १८ प्रविष्ट्य विमानं च दर्शनापापनाशनं १९ हृदयानंदजननं प्रलभं कोट्यकारकं २०
 प्रविश्य भूवरं हंचनत्वा श्रीव्यंकटाधिपं २१ श्रीभूम्यां च मुदा युक्तं शंखचक्रवराभयं २२ दधानं पुंडरीकाक्षं स्मरमानं मुखांबुजं २३
 दाधारं स्थापयंतं विष्णुमदस्मितमनोहरं २४ सम्यग्दृष्ट्वा च नत्वा च स्तुत्वा नामभिरेव च २५ अर्चयित्वा तु कमलैलध्यामिष्टं च दुर्लभं २६
 लुत कृत्या निवर्तयं मिच्छते मुनयस्तदा २७ आमंत्रय सततं सर्वे प्रदृष्ट्वा च प्रतस्थिरे २८ भरद्वाज कोशिकश्च जाबालीरथ काश्यपः २९
 कृतुर्दक्ष पुलस्त्यश्च गौतमपुनरुत्तथा ३० आगिर सो देवलश्च देवदर्शन एव च ३१ कोत्सः कुंदो मकुं उभयशतानंदो महा मुनिः ३२
 मैत्रेय प्रमुखास्तत्र सांगाता यतपोधनः ३३ तत्र तत्र माहातमघास्त्रास्त्रात्मा तपोधनाः ३४ व्यंकटेशं समागम्य तत्पूजां वनदात्मकं ३५
 सर्वतीर्थमयं पुण्यं सर्वसिद्धिनिर्वाहकं ३६ मदमंजुलं माधुर्यं कोकिलस्वनशोभितं ३७ दिव्यनिर्जनसंहरं फलपुण्यं दुर्मैर्युतं ३८

अनतिक्रमसूतोक्तंसेवार्थंक्रमतेबुधः २१ कुर्वंतस्वानमंत्रैश्चनिर्गरेषुसरःसुच ।
 पश्यंतस्तानिरम्याशितानुनिरीस्वराणिच २२ भ्रूवंतभ्रोजरम्याणिपक्षीणांवचनान्यपि गायंतःसामगानित्यंधारयन्तस्तुसंयतं २३
 नित्यंतसंभ्रमात्सर्वैरवैलुयंतिलपोधनाः २४ उत्पातंततस्तम्रहर्षवैशायसंगताः २५ गिरिद्रंक्षिणंसम्पुर्वन्तस्तेशनैःशनैः
 स्नात्वाकपिलतीर्थेचदृष्टानत्वशिर्वहीरं २६ आसद्यमेसंगमंमिद्धगंधर्वसेवितं अत्यद्भुताद्रत्नसानुहैमाद्रेरद्भुतोगिरिः २७
 असह्यमूतपूर्वोहिम्रीमांयकरभूधरः इतिब्रुवन्तस्तेसर्वेदृष्टाश्चैव्यमद्भुतं २८ विमानंस्वामितीर्थंचस्नात्वादेवंग्रीयःपतिं
 केरिकंदर्पलावणंकिरीटमुगुज्ज्वलं २९ उरस्थितप्रियाकांतमुक्तादामोपशोभितं चतुर्भुजमुदारांगंशंखचक्रगदाधरं ३०
 नीलमेघनिभंश्यामंपीतवासमञ्जुतं श्रीभूमिसहितंविष्णुपगार्चितपदांबुजं ३१ प्रणम्यसहसादृष्ट्वाहर्षोत्फुल्लविलोचनः
 तुष्टुवेदमंत्रैश्चस्तोत्रैश्चस्तिसंमितैः ३२ सुनयः यःपार्थिवानिगणयोद्भजांसिबहुन्यपि विष्णुवीर्यानिगणयेनिशेषं संपुमांहरैः ३३
 त्रेधाचनिदधेयस्तुभ्रमेविष्णुस्त्रिविक्रमः धर्माभधारयंयस्तुतस्मैविष्णवेनमः ३४ अनिष्टायचभ्रमोचयायभूमिदिशांगुलं
 भूतंभयंचमघासंतस्मेतेविष्णवेनमः ३५ पादोविचित्रिपाद्योमयस्तस्मैनमोनमः रुचसामानियस्मानुयतिरेचतुरस्तथा ३६
 विप्रोमुखाद्भुजाराजवैश्यभोवोरणंतरं शूद्रपभ्यांमुखादग्निचंद्रभ्रमनसोविधिः ३७ नेत्रात्सूर्योपयतोचतस्मेतेब्रह्मणेनमः
 यतयागुणानातेनिवर्ततेतमानवाः ३८ बुद्धिनांफितुहोर्वाल्याखेदाभ्यापितथैवच एवतंतैबहुधास्तुस्तोत्रैश्चावेर्मनोहरैः ३९

३३ आदायपुत्रपत्राणिभीपादंयंकरोसितुः अर्चयामासुरव्याघ्रनामभिसुतमपितेः ३९ ततःप्रीनोजगाद्याताववाष्वयंकरोश्वरः
 तत्रैवमेमवारण्येप्रीतोस्मिभवतानहं ४० यंकटाचलमाहात्म्यंभवणान्मुनयोबुधाः चिरकालंतपोलब्ध्वाअपिदत्तंफलंमया ४१
 यद्विष्टमुनीनांतुभवतांदत्तमेवतत् यंकटाद्रेभमाहात्म्यंबहुदूरस्थितोयहः ४२ भरणेतिवाभ्रावंयेतेपठेद्वाभक्षयासरहः ।
 कन्यामासेविशेषणतस्यावंमूलमौद्यहं ४३ धनधान्यमहीपिष्टंपुत्रपौत्राददास्यहं ददामिसर्वकामांश्चदेहान्तेमत्पदंतथा ४४
 इतिलब्धावरंतेतुतत्रवत्सरपंचकं स्नात्वासर्वेषुतीर्थेषुयंकटाद्रौतपोधनाः ४५ आचार्यान्पिदृष्ट्वातेसम्यगाराध्यमापति
 पुनश्चनेमिषारण्येययुसर्वस्वपोधनाः ४६ गतातुनैमिषारण्यमुनिसंधनिशेवितं उपभृत्यमुनिःस्रतप्रोचुरेवमिदंवचः ४७
 अहोतुवतुविज्ञानंसहसामध्यमेवतत् यथोक्तंभवताविष्णोर्व्यंकटाद्रिनिवाशिनाः ४८ रूपमोदार्यरूपंचगिरिरूपंतथैवच ।
 स्थितितथैवतत्सर्वमहोयंकटभूधराः ४९ तत्प्रसादाद्यं सर्वसुतार्थास्ममहामुने संस्थानंयंकटेशस्यगिरेस्सस्यचसर्वशः ५०
 दृष्टमेकस्वयाकिंवाभूतवास्तुतमुच्यतां ततःस्रतप्रहाचेदंवचनंमेतपोधनाः ५१ व्यासस्यानुग्रहात्सर्वविप्रितत्वंतपोधनाः
 यंकटाचलमाहात्म्यंकल्पकोटिशतैरपि ५२ नशक्यंवक्रसाहस्यैशेषाणांचसहस्रकैः अतस्तथापिमाहात्म्यंकीर्तिदंकिंचिदेवहि ५३
 पुण्यंवित्रमायुष्यंमाहात्म्यंनमस्कृतं यःपठेत्प्रातरोभक्त्याभटणुयादालिखेत्तवा ५४ सर्वांकामानवाप्नोतिप्रामोतिचमंगलं
 एवंभूत्वातुमाहात्म्यंवाचिकंइजयेन्नराः ५५ गोभूहिरण्यवस्त्राद्यैतस्यतुष्टोरमापतिः पुत्रार्थिलभतेपुत्राब्धनाथलभतेधनं ५६
 धर्मार्थप्राप्नुयाद्धर्ममोक्षार्थमोक्षमाप्नुयात् एवमेकंमाहात्म्यंरत्नाभक्त्याप्रइजयेत् पुस्तकंनैववक्तारंतत्सर्वव्यंकटार्पणं ५७ ॥

[OrderDescription]
,CREATED=17.02.20 13:56
,TRANSFERRED=2020/02/17 at 14:06:11
,PAGES=65
,TYPE=STD
,NAME=S0002836
,Book Name=M-2679-VYANKRAGIRI MAHATMAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF

FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF

FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF

FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,